

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Самоврядування

Епістолярна трагікомедія

СТОР. 4

Регіон

Не ділять хворих на своїх і чужих

СТОР. 17

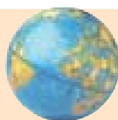
Екологія

Таємниці затонулих кораблів...

СТОР. 21

№ 241 (4991) ВІВТОРОК, 21 ГРУДНЯ 2010 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

Під знаком конфронтації

За графіком народних депутатів цей тиждень повинен стати останнім пленарним цієї сесії. Відтак робота парламентаріїв має бути доволі напруженою. Планується, зокрема, розглянути 115 питань. За словами Голови Верховної Ради Володимира Литвина, це майже вдвічі більше, ніж депутати можуть розглянути за спокійної конструктивної роботи. Та, схоже, сподіватися на злагоджену працю не варто. Принаймні депутати від фракції «БЮТ-«Батьківщина» вже вчора демонстративно покинули залу, де проходила погоджувальна рада. Сталося це одразу після того, як керівник фракції Іван Кириленко повідомив про принципові позиції, на яких наполягатиме «БЮТ-«Батьківщина». Йшлося передусім про реакцію на події 16 грудня. А саме: про відкриття кримінальних справ стосовно тих депутатів, які побили бютівців. Якщо цього не станеться, наголосив Іван Кириленко, фракція вимагатиме звільнення Генпрокурора. СТОР. 2

Білоруський Майдан

У Білорусі відбулися вибори президента країни. Вчетверте переміг Олександр Лукашенко. Інавгурація президента Білорусі пройде до 19 лютого. Однак опозиція вимагає визнати вибори недійсними. На вулиці Мінська вийшли тисячі людей, не згодних з офіційною арифметикою. Сотні людей затримано, в тому числі й журналістів, побито. СТОР. 15

Гримаси природи

Фото Арвідаса ШЕМЕТАСА (Укрінформ).

Негода розбушувалася. У Криму очікують чергового підйому рівня води в річках. За даними гідрометеорологічного центру, через дощі кримські річки піднімуться ще на 0,3—0,8 метра. У цьому зв'язку Головне управління МНС у Криму продовжило оголошене на вихідні штормове попередження.

А тим часом Україна з тривогою спостерігає за паралізованою снігопадами Західною Європою. Там порушено авіасполучення. Десятки тисяч людей, у тому числі наших співвітчизників, «зависли» в аеропортах Німеччини, Бельгії, Нідерландів, Великої Британії, Франції. Синоптики нічого втішного повідомити не можуть: у деяких країнах Європи снігопади триватимуть ще кілька днів. Водночас українські метеорологи заспокоюють, мовляв, схожі явища нам не загрожують. Замети у столиці за останні дні, звичайно, підросли, однак порівняно з минулим роком можна констатувати, що комунальники з ними справляються. Принаймні в магазинах бійок киян за лопати, як було рік тому, поки що не спостерігається. СТОР. 10

На знімку: через шторм затопило кілька євпаторійських вулиць.

Передплата-2011

на «Голос України» продовжена до 29 грудня включно

Щоб одержувати з 1 січня парламентську газету українською чи російською мовами, бути в курсі подій політичного та соціально-культурного життя держави, слід оформити передплату на «Голос України». Ви можете це зробити в будь-якому відділенні поштового зв'язку.

Передплатна вартість:

5-разовий випуск газети на тиждень (крім неділі та понеділка) для індивідуальних передплатників — 10 гривень на місяць;

3-разовий випуск (вівторок, четвер і п'ятниця) для індивідуальних передплатників — 6 гривень на місяць;

5-разовий випуск газети (крім неділі та понеділка) для підприємств, установ та організацій — 30 гривень на місяць.

У ці суми входить вартість приймання передплати та доставки газети.

Індивідуальні передплатники 5-разового випуску газети на рік або півроку можуть отримати безплатну юридичну консультацію і взяти участь у розіграші автомобіля, грошового призу (3000, 2000 і 1000 гривень) та різноманітних подарунків.

«Голос України» — це твій вибір, читачу, твоя газета!

ПОДІЇ

Дружину новообраного ректора побили невідомі, а на крісло керівника з'явився ще один претендент

Через одинадцять днів після конференції трудового колективу Донецького національного університету, на якій було обрано ректора, досі не відомо, хто керуватиме найбільшим вишем регіону. Є виконуючий обов'язки ректора Петро Єгоров, якого призначило міністерство і кандидатуру якого підтримувало. Є переможець виборів, обраний конференцією трудового колективу, — Юрій Лисенко. І цими вихідними стало відомо про ще одного потенційного претендента — професора Олександра Користіна, який нібито подав усі необхідні для реєстрації як кандидата документи, але чия кандидатура не була представлена на виборах. **Як повідомляє УНІАН**, окружний адміністративний суд Києва, куди пан Користін подав позов, визнав незаконним обрання ректора університету та заборонив Міністерству освіти і науки укладати контракт із переможцем. СТОР. 10

КОРОТКО

■ За даними донецької облдержадміністрації, на підприємствах вугільної промисловості значно зросли борги із заробітної плати і нині вони становлять понад мільярд гривень.

■ На Запоріжжі дев'ятирічна дитина провалилася під лід і потонула.

■ Австралія страждає від рекордних паводків і снігопадів. За останні три доби там випало близько 250 міліметрів опадів. Місто Карнарвон, що на заході Зеленого континенту, повністю відрізано від решти країни.

■ Депутат Верховної Ради Криму Михайло Смолянов (фракція ПР) збив на смерть пішохода на 42-му кілометрі дороги «Євпаторія—Саки» в Сакському районі Криму.

■ Учора через негоду в Борисполі було скасовано або перенесено кілька авіарейсів.

За повідомленнями інформагентств та наших кореспондентів.

В Україні скоротять на третину кількість міліціонерів

Під знаком конфронтації

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Цілком ймовірно, що представників БЮТ цього відповідального сесійного тижня на засіданнях не буде. Остаточно з цього питання мали визначатися на засіданні фракції учора ввечері. Однак, за словами заступника Голови Верховної Ради Миколи Томенка, який, до речі, погоджувальну раду теж покинув, для його колег по партії надзвичайно важливим залишається питання ухвалення бюджету на наступний рік. Для того, аби в кошторисі врахували низку важливих для пересічних українців і небажаних для влади питань, представники «БЮТ-«Батьківщини», як сказав парламентарій, готові забути про бойкот і прийти на засідання, на якому розглядатимуть це питання.

Принципові позиції, на врахуванні яких наполягає «БЮТ-«Батьківщина»:
1) реакція правоохоронних органів на парламентські події 16 грудня;
2) припинення репресій проти політиків, представників минулого уряду;
3) звільнення депутатів-сумісників.

Інша інтрига вчорашнього дня — чи так само ігноруватимуть засідання представники «НУ—НС». На нараді лідер фракції Микола Мартиненко, зокрема, наголосив, що представники його політичної сили також обурені подіями минулого четверга. «Нунсівці» хочуть заслухати з цього приводу у вівторок інформацію Генпрокуратури. Водночас, за словами політика, його колеги готові вислухати в п'ятницю під час години запитань до уряду й інформацію віце-прем'єр-міністра Сергія Тігіпка про перспективи здійснення так званої пенсійної реформи. Варто зауважити, що під час брифінгу Микола Томенко наголосив, що «БЮТ-«Батьківщина» бачить протистояння більшості спільно з «НУ—НС». Уже сьогодні стане відомо, чи вдалося досягнути цього консенсусу парламентській опозиції.

Говорячи про питання, на які народним депутатам слід звернути особливу увагу цього тижня, Голова Верховної Ради Володимир Литвин торкнувся, зокрема, теми антикорупційного пакета. Він має набрати чинності в новому році. Однак парламентарії неодноразово зверталися із зауваженнями до законопроектів: мовляв, деякі їхні положення можуть провокувати випадки зловживання владою з боку окремих посадовців. Ще заплутанішою ситуація видається у світі того, що Президент подав свій варіант антикорупційного закону, позначивши його як невідкладний. Тож глава парламенту звернувся до представників профільних комітетів з проханням розібратися в цій ситуації. Володимир Литвин узагалі наголосив на тому, що особливо прискіпливо треба поставитися до всіх законопроектів, які набирають чинності з початком року. А також підкреслив, що надзвичайно важливо до нового року розглянути питання обрання та звільнення суддів.

У вівторок, зокрема, народні депутати розглянуть у другому читанні проект змін до закону про основи соціального захисту бездомних громадян і безпритульних дітей. А в середу, по обіді, відбудуться парламентські слухання на тему: «Законодавче забезпечення та реальних стан дотримання прав дитини в Україні». На четвер заплановано 52 питання. Майже половина з них у другому читанні. А також цього тижня парламентарії мають заслухати проект постанови про календарний план проведення 8-ї сесії Верховної Ради шостого скликання.

Та чи вдасться депутатам втілити намічене в життя? Адже, судячи з цього, Генпрокурор у парламенті не звітуватиме, а відтак основну вимогу «БЮТ-«Батьківщини» виконано не буде. Олександр Єфремов запропонував шукати порозуміння між керівниками фракцій у форматі погоджувальних нарад. Однак Микола Томенко під час брифінгу таку можливість категорично відхилив.

Надія СМІЯН.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Олександр Омельченко, Віктор Швець, Олександр Ткаченко.

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

Бюджет має захистити найуразливіші категорії громадян

Під час формування державного бюджету на наступний рік особливу увагу треба приділити гуманітарній сфері, освіті, науці, охороні здоров'я, пенсіонерам, ветеранам, дітям війни і чорнобильцям. На цьому в інтерв'ю телеканалу «Рада» наголосив Голова Верховної Ради Володимир Литвин. За його словами, «це найвразливіші категорії, які мають чималі соціальні гарантії, але далеко не завжди їх отримують».

Глава парламенту нагадав, що до 19 грудня включно комітети, фракції і депутати повинні подати свої пропозиції до проекту державного кошторису, а далі — узгодження позицій з Кабінетом Міністрів. «Робота зараз відбувається колосальна і значна, бо ви ж розумієте, що додавати пропозиції про збільшення видатків набагато простіше, ніж знайти рішення, як ці пропозиції «отоварити», тобто підвести під них фінансову основу», — сказав він. Також В. Литвин висловився за необхідність прийняття змін до Бюджетного кодексу і вирішення «такого болючого питання, як зменшення розшарування між тими, хто багато отримує, і тими, хто малозабезпечений: треба обмежити верхню стелю пенсій, а також заробітних плат».

На думку Голови Верховної Ради, «цей бюджет буде дуже важким, адже він діятиме за складних умов, коли треба буде стримувати інфляцію, коли треба мати невисокий рівень дефіциту бюджету». Він констатував, що «за таких умов дуже важко відтворювати і нарощувати економічний потенціал країни, я не кажу вже про те, що в окремі місяці наступного року доведеться платити за боргами десь понад 10 мільярдів доларів. І сказати, що це — проблема виключно нинішнього уряду, було б фарисейством, бо ці борги виникли не сьогодні, але держава несе відповідальність».

Також Голова Верховної Ради висловився за те, щоб народні депутати припинили конфлікти та шукали компроміс. «Я пропоную зупинитися. Зупинитися в цьому ражі звинувачень. Відповідальні — всі, винні — всі», — сказав він. При цьому керівник парламенту заявив, що найбільшу відповідальність він покладає на себе: «Чому не було знайдено компроміс, чому так і не відбувся діалог і, головне, що зробити, аби далі не опускати країну і не сіяти в українському суспільстві зневіру та навіть ненависть до влади». Водночас В. Литвин заявив, що у четвер він протягом усього дня проводив переговори з керівниками фракцій, щоб досягти консенсусу.

Глава парламенту зазначив, що він розуміє позицію депутатів фракції «БЮТ-«Батьківщина», які «захищають свого лідера». Серед вимог фракції В. Литвин назвав припинення політичних переслідувань Юлії Тимошенко, зняття обмежень щодо її пересування як всередині країни, так і за її межами. «Вийшли на те, що треба створити тимчасову слідчу комісію. Я переконав у необхідності проголосувати за це рішення керівників фракцій більшості, оскільки голосів фракції БЮТ не вистачало. Запропонував, щоб на посаду голови цієї комісії було висунуто людину, якій ця фракція довіряє», — сказав він.

Володимир Литвин, за його словами, також запропонував, щоб під час години запитань до уряду в парламенті керівник Державного казначейства надав інформацію про рух 320 мільйонів євро, які були виділені Україні згідно із Кіотським протоколом, а також про результати відповідного аудита. Ця пропозиція, за словами В. Литвина, була позитивно сприйнята представниками фракції БЮТ, які «пішли радитись».

Разом з тим, зазначив керівник парламенту, о 15-й годині представники фракції БЮТ відмовилися від цієї пропозиції, заявивши про необхідність звернутися від імені парламенту до Генпрокуратури про зміну запобіжного заходу для Ю. Тимошенко. В. Литвин, за його словами, запропонував виголосити відповідну заяву в сесійній залі і поставити її на голосування, а у разі, якщо депутати не підтримають цей документ, оформити її як депутатський запит. Але й ця пропозиція, зазначив керівник парламенту, сприйнята не була. Так само, сказав В. Литвин, не було підтримано пропозицію про зустріч керівників фракцій з Генпрокурором.

«У підсумку — ви знаєте, що відбулось, — зазначив він. — Скажу вам відверто: дуже важко вести переговори та шукати компроміс з людьми, які не приймають рішення. А процес балакання — безкінечний. І в черговий раз ми зіткнулися з виявом дикунства». При цьому В. Литвин закликав не давати однобічні оцінки подіям, які сталися у парламенті «Винна вся Верховна Рада. Насамперед я несу відповідальність. Конфлікти бувають у родині, в колективі, в суспільстві, в парламентах інших країн, але наша відмінність в тому, що немає бажання робити висновки, виносити уроки і шукати спільні позиції», — сказав Голова Верховної Ради.

Володимир Литвин висловив думку, що фракція БЮТ переслідує мету не тільки захистити лідера відповідної політичної сили, «а й узагалі заблокувати прийняття рішень у країні». «Давайте відверто скажемо: 20 грудня Рада директорів МВФ розглядатиме питання про надання Україні чергового траншу кредиту. Якщо не будуть прийняті ті рішення, які містяться в зобов'язаннях України перед МВФ, ми не отримаємо кредити і не зможемо розв'язати фінансові проблеми в країні. Блокування мало на меті зірвати й бюджетний процес», — наголосив він.

Прес-служба Верховної Ради.

Завтра депутати й урядовці обговорять основний фінансовий документ

А в четвер його уже можуть прийняти

Сьогодні у профільному комітеті працюватимуть над проектом державного бюджету—2011. Завтра державний кошторис депутати обговорюватимуть спільно з урядовцями. А в четвер проект бюджету розглянуть у другому читанні і можуть ухвалити в цілому. Про це на вчорашньому брифінгу заявив Голова Верховної Ради Володимир Литвин. Не варто очікувати, що державний кошторис збільшиться за рахунок скорочення окремих міністерств, наголосив Володимир Литвин. Хоча низка скорочень і очікується, левова доля грошей піде на те, щоб розрахуватися із звільненими людьми.

Крім того, глава парламенту повідомив, що жодного звіту Генпрокуратури на засіданні парламенту бути не може. Це пов'язано із тим, що слухати доведеться всю історію, починаючи з використання в сесійній залі димових шашок. Це не на руку всім парламентаріям. Тому Голова Верховної Ради закликав депутатів відкласти спілкування у форматі ультиматумів і сісти за стіл переговорів. Він укотре наголосив на тому, що минулого четверга робив усе можливе, щоб піти назустріч депутатам від «БЮТ-«Батьківщини». Натомість вони постійно змінювали свої вимоги. Відтак Володимир Литвин припустив, що сьогодні переговори на рівні керівників фракцій можуть продовжитися. «Я не є прихильником того, щоб говорити про переможців або переможених, — наголосив Володимир Литвин. — Бо програла вся Верховна Рада. Ми в черговий раз принизили країну».

Відповідаючи на запитання журналістів, керівник парламенту зауважив, що ремонтні роботи після подій 16 грудня як завжди, вестимуться за рахунок Верховної Ради.

☞ ФАКТ

До 19 грудня до проекту бюджету на наступний рік надійшло понад дві тисячі пропозицій, вони передбачають збільшення видаткової частини на 24 млрд. грн. Водночас резервні кошти, закладені в проект, становлять лише 200 млн. грн.

Вплинути ж на ситуацію із сумісниками керівник парламенту може лише за підтримки 226 депутатів. Володимир Литвин звернув увагу, що в той час, коли за це питання парламент готовий був голосувати, із незрозумілих причин блокувалася трибуна. «У мене іноді виникала підозра, що з представниками опозиції домовляються спеціально, аби Верховна Рада не проголосувала за проект постанови про позбавлення депутатських повноважень», — наголосив Володимир Литвин. Водночас він сказав, що пропонуватиме розглянути кадрове питання у п'ятницю. Звертатися ж до суду з приводу депутатів-сумісників Голова Верховної Ради одноосібно не може — лише за рішенням комітету.

Надія СМІЯН.

Звертатися до суду з приводу депутатів-сумісників Голова Верховної Ради одноосібно не може

Прозора система розподілу пільг заощадить мільярди гривень

Недосконалість системи розподілу соціальних пільг в Україні була й залишається благодатною основою для зловживань у сфері бюджетних коштів, заявив на прес-конференції народний депутат Валерій Коновалюк. Він упевнений: адресно розподіляти пільги допоможе соціальна карта, яка відповідає положенню Програми економічних реформ на 2010—2014 роки.

За даними народного депутата, лише 57 відсотків громадян, які офіційно мають доходи нижче від прожиткового мінімуму, одержують один вид соціальної допомоги. Також проблемою є несправедливий розподіл державних соціальних коштів, які передаються з державного в місцеві бюджети у вигляді дотацій, субсидій та інших формах. За його словами, менш як 23 відсотки (близько 5 млрд. грн.) від прямих соціальних виплат надходять до незаможних громадян, а 77 відсотків (близько 17 млрд. грн.) спрямовуються населенню з більш високим рівнем доходів.

☞ ТОЧКА ЗОРУ

Валерій Коновалюк: «Впровадження прозорої системи розподілу соціальних пільг заощадить для бюджету країни від 5 до 10 млрд. грн. щорічно».

Сергій МЕЛЬНИК.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Конституційний Суд має визначитися з датою

Венеціанська комісія вважає, що Конституційний Суд України має визначитися з датою чергових парламентських виборів. Про це під час учорашньої прес-конференції повідомила член Венеціанської комісії від України Марина Ставнійчук. За її словами, Венеціанська комісія виходить з того, щоб Конституційний Суд як «орган, що породив таку невизначеність (скасування політреформи 2004 року та повернення до Конституції у редакції 1996 року. — **Авт.**), якнайшвидше вирішив це питання». Водночас Венеціанська комісія, зважаючи на те, що повернення до Конституції 1996 року було проведене через рішення Конституційного Суду, а не через рішення парламенту, звернула увагу на два взаємовиключні рішення КС, а саме: у 2004 році він визнав зміни до Конституції легітимними, а в 2010 році — такими, що не відповідають нормам Конституції.

М. Ставнійчук також повідомила, що Венеціанська комісія дала позитивну оцінку розробленому в парламенті проекту Виборчого кодексу та рекомендувала «на його базі розвивати виборче законодавство».

Сергій КОВАЛЕНКО.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Проект Житлового кодексу розглянуть наступного року

Про це заявив на прес-конференції народний депутат, заступник голови Комітету Верховної Ради з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства та регіональної політики Ігор Лисов.

Він розповів, що комітет пропонує парламенту розглянути і прийняти проект Житлового кодексу у трьох читаннях, оскільки виникло дуже багато спірних питань. Він нагадав, що парламент розглянув документ і затвердив у першому читанні 6 листопада минулого року. А профільний комітет створив робочу групу, яка розглянула 549 зауважень: 310 із них враховано повністю, 56 — частково.

Нині, за його словами, країна живе за Житловим кодексом неіснуючої держави, який було прийнято 30 червня 1983 року. Він зазначив, що прийняття документа в новому варіанті дасть змогу привести чинне законодавство у цій сфері у відповідність до вимог Конституції. А всі нюанси і суперечки, за його словами, вирішуватимуться в судовому порядку на підставі законодавчих актів, прийнятих Верховною Радою.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Тимошенко знову прийшла на допит

Учора екс-Прем'єр-міністр, лідер партії «Батьківщина» Юлія Тимошенко вп'яте прибула на допит до головного управління Генпрокуратури з розслідування особливо важливих справ. Відповідаючи на запитання журналістів, котрі зібралися біля будівлі прокуратури, вона заявила, що вимагає від влади публічного розслідування та судового процесу у зв'язку з висунутими їй обвинуваченнями у нецільовому використанні коштів, які отримала Україна в рамках Кіотського протоколу. «Враховуючи, що мені немає чого боятися, і те, що мої дії на посаді Прем'єр-міністра були чесними і були на користь країні, єдине, що я хочу, — щоб всі розслідування були публічними, щоб всі слухання в судах були публічними», — сказала Ю. Тимошенко.

А тим часом

Печерський районний суд Києва за поданням Генпрокуратури обрав міру запобіжного заходу у вигляді арешту колишньому міністру охорони навколишнього природного середовища в уряді Тимошенко Георгію Філіпчуку, котрого звинувачують у зловживанні службовим становищем, яке спричинило тяжкі наслідки.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Енергетика вирішально впливає на економіку

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

Голова фракції Народної партії у Верховній Раді Ігор ШАРОВ **(на знімку)** звернувся з депутатським запитом до Президента Віктора ЯНУКОВИЧА щодо підвищення дієвості державної політики у сфері виконання Енергетичної стратегії України на період до 2030 року.

У своєму запиті народний обранець нагадує, що рівень розвитку енергетики держави має вирішальний вплив на стан її економіки, розв'язання проблем соціальної сфери та рівень життя людини. «Оскільки однією з найважливіших складових добробуту у цивілізованих державах є забезпечення населення теплом та електроенергією, метою соціальної держави — всебічне забезпечення добробуту громадян, а Конституцією України передбачено їх право на достатній життєвий рівень та безпечне для життя і здоров'я довкілля, запорукою реалізації конституційного права має стати повне, надійне та екологічно безпечне задоволення потреб населення і суспільного виробництва в енергетичних продуктах», — вважає Ігор Шаров.

Однак, на думку керівника фракції Народної партії, розроблена у 2006 році Енергетична стратегія України на період до 2030 року так і залишається за сучасних умов неефективною. Саме тому, вважає І. Шаров, назріла гостра необхідність підвищення дієвості державної політики у цій сфері. Ігор Шаров просить Віктора Януковича дати доручення вжити всіх необхідних заходів у підвищенні дієвості державної політики у сфері виконання Енергетичної стратегії України на період до 2030 року.

☞ ДОВІДКОВО

Енергетична стратегія України до 2030 року була напрацьована робочою групою, утвореною Мінпаливенерго з урахуванням рекомендацій парламентських слухань, громадських обговорень, пропозицій народних депутатів, міністерств і відомств, наукових організацій та енергетичних компаній. Серед цілей Енергетичної стратегії — забезпечення енергетичної безпеки держави; зниження питомих витрат у виробництві та використання енергопродуктів за рахунок раціонального їх споживання, впровадження енергозберігаючих технологій та обладнання; інтеграція вітчизняної Об'єднаної енергосистеми до європейської енергосистеми з послідовним збільшенням експорту електроенергії, зміцнення позицій України як транзитної держави нафти і газу.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Задзвонили в Словечному дзвони

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Народний депутат Микола Рудченко (Народна партія) привіз у Словечне Овруцького району комплект дзвонів — у подарунок місцевому храму. Розповів, що коли побував тут у кінці жовтня і почув, як б'є старий дзвін, то дуже здивувався:

— Це було все одно, що почепити гусеницю від трактора і стукати по ній, — так передав свої враження.

Тож і вирішив відгукнутися на прохання парафіян і священика. На одному з київських підприємств погодилися відлити дзвони, але за умови, що їм нададуть комплектуючі, адже дзвони — це дуже складні вироби, тож не так просто домогтися, щоб звук був і гучний, і чистий та виразний.

Освячення нових дзвонів, яке провів архієпископ Овруцький і Коростенський Віссаріон, стало знаковою подією для всіх жителів цього великого села (Словечне колись було райцентром). Люди тут вірять: церковний дзвін очищає душу, просвітлює думки.

Наступна адреса візиту народного депутата — родина Довбашів. Сюди неждано-негадано прийшла біда. Син Микола був як усі: нормально вчився, любив займатися спортом, не пив, не курив. І раптом тяжка недуга -втратив здатність пересуватися. Можна уявити собі, як почуває себе хлопець у 23 роки, коли він прикутий до ліжка. Микола Миколайович привіз своєму тезці коляску й пообіцяв усіляко посприяти з лікуванням; а його молодшій сестрі — допомогти здобути освіту медика.

Того самого дня народний депутат побував також у дитсадку Словечного, вручив дітям солодощі.

Звичайно, журналісти просто не могли не попросити народного депутата прокоментувати чергову бійку у Верховній Раді. Коротко його оцінку можна передати так: тих, хто ганьбить Україну на весь світ, треба було б просто виводити зі складу депутатів — це був би найкращий урок для інших. Микола Миколайович також переконаний, що треба повернутися до змішаної системи виборів, щоб депутати-мажоритарники відчували відповідальність перед виборцями свого округу. А ще він за те, щоб голосування було не добровільною справою, а обов'язком кожного громадянина, і не було так, що на вибори приходить лише сорок відсотків.

Фото автора.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

У НОМЕР

Тези Путіна до «спільного підручника з історії»

Народні депутати Ірина Геращенко та Ольга Герасим'юк («НУ—НС») звернулися до Міністерства закордонних справ України із закликом дати належну оцінку заяві Прем'єр-міністра Російської Федерації Володимира Путіна, що Росія й без України все одно перемогла б у війні.

Народні депутати вважають, що цими висловлюваннями В. Путін нівелює роль України та українського народу у визволенні світу від фашизму, применшує внесок українців у Перемогу у Другій світовій війні та принижує пам'ять мільйонів українців, які загинули в боях проти фашизму.

І. Геращенко та О. Герасим'юк вважають, що заява В. Путіна яскраво свідчить про те, який має бути омріяний Кремлем спільний підручник історії, ідея написання якого так ревно підтримується Міністерством освіти і науки, молоді та спорту України. «Очевидно, що мета такого підручника одна — знівелювати роль України в новітній історії Європи, переписати її, викласти під кутом зору Кремля», — впевнені депутати.

Своїми словами В. Путін образив тисячі українських ветеранів, які сьогодні ще живі і для яких День Перемоги — найголовніше свято у житті.

Це ляпас десяткам ветеранських організацій, які об'єднують ще живих переможців над фашизмом. Це образа кожної української родини, яка втратила своїх рідних у війні.

МОВОЮ ЦИФР

Загалом демографічні втрати України у Другій світовій війні, разом з убитими, жертвами концтаборів, депортованими, евакуйованими й тими, хто рушив у вигнання разом із відступаючими нацистами, — не менш як 14 мільйонів осіб, що становить від 40 до 44 відсотків від загальних людських втрат СРСР.

Тому вони вимагають від керівництва Міністерства закордонних справ України дати належну оцінку заявам В. Путіна. «Влада повинна продемонструвати, що шанує пам'ять загиблих у війні, шанує живих ветеранів. Жодна з країн Європи не дозволяла собі применшувати внесок українців у Велику перемогу», — вважають парламентарії. Вони підготували проект постанови Верховної Ради, в якій пропонують українським депутатам засудити висловлювання російського прем'єра, котрі принижують патріотичні почуття українців і нівелюють внесок українців у перемогу у Другій світовій війні.

Вл. інф.

Влада визнала те, про що говорила опозиція

За словами заступника Голови Верховної Ради Миколи Томенка, парламентська більшість визнала необхідність проведення парламентських слухань з пенсійних питань. Водночас, за його словами, парламентська більшість щоденно підтверджує, що «вона не здатна забезпечити демократичну роботу в парламенті, а діє як бойовий загін адміністрації Президента». Заступник глави парламенту нагадав, ще 4 жовтня він разом з народним депутатом Валерієм Сушкевичем вніс постанову про проведення парламентських слухань щодо пенсійної реформи, які мали відбутися 1 грудня. «Тоді речники Партії регіонів сказали, що не дадуть можливості провести обговорення, бо пенсійної реформи ніхто найближчим часом не проводитиме», — додав М. Томенко.

Після того, за його словами, Президент, обговорюючи необхідність проведення пенсійної реформи, наголосив, що без парламентських слухань це неможливо. «Таким чином, парламент ще раз повернувся до цього питання. Але, побоявшись ставити нашу постанову, представники більшості вирішили не вдаватися в деталі авторського права та інтелектуальної власності, а просто скопіювали нашу постанову, змінивши лише два слова в назві й мужньо за неї проголосували», — сказав він.

Прес-служба заступника Голови Верховної Ради.

САМОВРЯДУВАННЯ

Епістолярна трагікомедія

На півдні України є Миколаївська область. У Миколаївській області є Березанський район. На Березанщині є село Рибаківка. В Рибаківки є сільська рада. У сільській раді є товстелезна синя папка. А у тій папці...

А що ж у тій папці? Звичайно, папери. Та ще й які папери! Це не те що якісь новгородські берестяні грамоти «от Микулы ко Настасии» чи амурне листування Ольги Кобилянської і Осипа Маковея. Тут і Позовні заяви, і Скарги, і Апеляційні скарги, і Листи, і Ухвали, і відзиви, і Рішення, і Претензії... Одні підписані сільським головою Віктором Бізіковим, а другі і п'яті- десяті — достославними чиновниками ВАТ КБ «Надра», Національного банку України, Міністерства фінансів України, Служби безпеки України, Генеральної прокуратури України, Міністерства юстиції України, Адміністрації Президента України, Господарського суду міста Києва, прокуратури Шевченківського району міста Києва, Господарського суду Миколаївської області, Одеського апеляційного господарського суду... Хай заздрять колекціонери автографів!

З якого переляку скільки паперів? А з того, що сталася банальна пригода. У 2008 році між ВАТ КБ «Надра» та Рибаківською сільською радою були укладені договори строкових банківських вкладів на 5 мільйонів 200 тисяч гривень. Швидко минули 12 місяців і 12 днів, Рибаківській сільській раді закортіло скористатися своїми грошима та ще й процентами, яких набігло понад 350 тисяч гривень. Гроші потрібні на добудову сільської лікарняної амбулаторії, на реконструкцію мережі водопостачання, на роботи з берегоукріплення, бо село розташоване на узбережжі Чорного моря, на інші соціальні проекти і нагальні потреби громади. Чому б на такі добрі справи не використати своїх кровних майже шість мільйонів гривень? А ВАТ КБ «Надра», незважаючи на рішення судів, гроші не повертає.

От і маємо, як у відомій повісті Квітки-Основ'яненка: «Смутний і невеселий сидить сотник Забрьоха...» У нашому ж випадку смутний і невеселий сільський голова Віктор Бізіков. Ось що він каже: «Комерційний банк сумнівними з точки зору закону методами заволодів коштами територіальної громади Рибаківської сільської ради і користується ними, завдаючи нам збитків. Виконувати рішення суду банк наміру не має, державні органи, до яких ми не раз зверталися, також ухиляються від своїх обов'язків і не вживають заходів для виконання судових рішень. Хто ж розбереться у цьому конфлікті і дасть оцінку бездіяльності високих посадових осіб?»

А й справді! Що ж це діється, якщо ні Гарант Конституції, ні три гілки влади, які безбідно живуть за рахунок платників податків, нездатні забезпечити написаних чорним по білому норм Основного Закону, Цивільного кодексу, договору між суб'єктами, нездатні примусити приватне підприємство виконати рішення суду?! Тим більше, що мораторій на задоволення вимог кредиторів закінчилась ще 10 лютого 2010 року.

Як тут не згадати приказку про те , що «за моє жито ще й мене бито» чи казку про лисицю, яка запхала голову у глечик з сметаною і не може дати собі ради?!

...Понад двісті аркушів паперу вже пішло на безглузду епістолярію. Отак довірлива сільська громада зв'язалася на свою голову з ВАТ КБ «Надра».

Віктор БІЗІКОВ,
голова Рибаківської сільської ради.

Черкащина дещо посиніла. Але несподіванок не трапилося

РЕГІОН: ПОЛІТИЧНИЙ СПЕКТР

Із 104 депутатів Черкаської обласної ради 56 мандатів належить представникам Партії регіонів. Прихильники Всеукраїнського об'єднання «Батьківщина», котрих у минулому складі облради була більшість, тепер мають усього 21 депутатський «багнет».

Прогнозовані результати

Добре попрацювала протягом минулої каденції і на виборах обласна організація Народної партії. Попри те, що їй довелося «поділитися» своїми висококорейтинговими кадрами з партнерами по коаліції, Партією регіонів, народники збільшили своє представництво у найвищому обласному органі місцевого самоврядування. Їх інтереси представляють нині 12 депутатів проти шести у минулому скликанні.

Уперше на вершину обласного політичного олімпу потрапив «Фронт змін». П'ять депутатів від громадського об'єднання Арсенія Яценюка зайняли свої місця в обласній раді. Це непоганий результат, якщо зауважити, що «фронтівці», в основному «молода гвардія», вперше змагалися на виборах до органів місцевого самоврядування.

☞ ДО РЕЧІ

У складі депутатів обласної ради два Герої України і один двічі Герой Соціалістичної Праці. 102 депутати мають вищу освіту. 15 депутатів віком до 40 років. 18 депутатів — жінки.

Зовсім скромні здобутки у решти політичних партій. КПУ має чотири депутатських мандати, партія «Нова політика» — три, по одному — «Сильна Україна», Партія вільних демократів та «Наша Україна».

Щодо «Нашої України», котра п'ять років перебувала біля керма влади на Черкащині, то на виборах до обласної вона не подолала навіть тривідсоткового бар'єру. Цей факт остаточно засвідчив про занепад колись потужної політичної сили. Колишній голова облдержадміністрації Олександр Черевко, балотуючись по одномандатному мажоритарному виборчому округу в себе на батьківщині, у Звенигородському районі, з великими труднощами обійшов свого найближчого суперника. Треба зазначити, що майже жоден з колишніх керівників районів, які входили до команди Олександра Черевка, не брав участі у виборах. Дехто не міг це зробити фізично — через перебування у СІЗО. Проти трьох колишніх голів РДА (ще за час їх роботи на посадах), порушено «корупційні» кримінальні справи, ведеться слідство. Через порушення закону перебувають у полі зору правоохоронних органів інші активісти-«нашоукраїнці». На жаль, це закономірний підсумок роботи «помаранчевих». У минулої влади найслабшою, найвразливішою ділянкою роботи завжди був кадровий підбір керівників, котрі за п'ять років «успішно» поховали рейтинг «Нашої України». Втім, заради справедливості треба сказати, що «ностальгійний» відгомін колишньої популярності «НУ» ще деінде зберігся. Але про це згодом.

Складові успіху

Декілька слів про успіх в області Партії регіонів. Що допомогло їй вийти у лідери? Адже у минулому скликанні обласної ради «регіоналів» налічувалося лише семеро. На виборах до Верховної Ради у 2006-му році ПР набрала на Черкащині 10,6 відсотка голосів, у 2007-му — 15,5, а під час другого туру президентських виборів 7 лютого 2010 року — 28,9 відсотка. Цей самий результат повторила ПР в області й під час останніх місцевих виборів. «Це результат наполегливої роботи нашої команди, — наголосив на прес-конференції голова ОДА і керівник обласної організації ПР Сергій Тулуб. — Ми конкретними справами довели, що можемо не тільки говорити, а й виконувати обіцяне».

А ось як прокоментувала одна з обласних газет перемогу ПР на місцевих виборах: «Неуважному спостерігачеві може здатися, що Черкащина після голосування-2010 дещо «посиніла». Але то лише неуважному. Абсолютно нічого видатного за результатами виборів ПР не показала». Далі видання називає дві складові, котрі допомогли «регіоналам» зайняти у виборчих перегонах лідируючі позиції. Першу: всього за декілька місяців активно «загітували» вступити до партії найвпливовіших людей області. Другу: сконцентрували у залізний кулак адмінресурс, який «головою» відповідав за результати виборів.

☞ ДОВІДКОВО

Із 56 депутатів фракції ПР в обласній раді — 52 керівники сфери управління, економіки, медичних та освітніх закладів. Зокрема, п'ять начальників обласних управлінь, три ректори вищих навчальних закладів, два заступники голови ОДА, два керівники РДА. Головою обласної ради обрано представника ПР колишнього головного лікаря Черкаської обласної лікарні, кандидата медичних наук, заслуженого лікаря України Валерія Черняка.

Вищезгадані «складові успіху» передували прогнозованій перемозі ПР й на місцях. У всіх без винятку районних радах більшість мандатів поклали до кишені представники партії влади. У 18 райрадах (з 20) головами депутатського корпусу обрано регіоналів. Як прояв демократії та солідарності з політичними партнерами-коаліціянтами, тільки у Золотоніській районній раді за «згодою сторін» домовилися віддати крісло голови представнику Народної партії. А в Жашківському районі — члену партії «Сильна Україна». Попри те, що «Батьківщина» у більшості районних рад за кількістю депутатських мандатів посіла друге місце (у Звенигородській райраді, наприклад, 19 голосів має Партія регіонів і 18 — «Батьківщина»), однак очолити районний орган місцевого самоврядування їй не вдалося ніде.

Останній штрих щодо «Нашої України». Якщо до лав обласної ради ледве пробився один її представник, то у 14 райрадах області «нашоукраїнці» нині мають від двох до шести своїх депутатів. Є також присутність «НУ» і в міськрадах. Отже, партія Віктора Ющенка ще має в області своїх найвідданіших прихильників.

Кавалерійський наскок не переміг

Можна стверджувати, що не було інтриги на виборах міського голови Черкас. Чинний градоначальник Сергій Одарич чудово розумів, що до виборів потрібно готуватися не за місяць чи три, а протягом усіх п'яти років перебування на посаді. До всього, як колишній блискучий піар-менеджер, він «профі» у найвигадливіших технологіях ведення передвиборних перегонів. Тому «кавалерійська» атака ПР на миттєве завоювання крісла міського голови від самого початку була приречена на провал. Це розуміли майже всі черкащани, крім «приїжджих», «регіоналів». Як наслідок, висунута ПР кандидатура не пройшла. Й не тому, що висуванець був слабким, навпаки. Просто він був «чужим», недавно «привезеним», і за короткий час виборці не встигли навіть добре роззнайомитися з прибулим.

Сергій Одарич, як досвідчений політик, зробив усе, аби до міськради було обрано якомога більше його партійних соратників. І це йому, загалом, удалося. Маловідома Партія вільних демократів, очолювана діловим партнером і другом Одарича Михайлом Бродським, завоювала на виборах 14 мандатів. Рівно стільки, скільки й «розкручена» ПР. На один голос більше від цих партій має «Батьківщина». «Фронт змін» делегував до міськради чотирьох депутатів, КПУ — три, «Удар» та «Екологія і соціальний захист» — по два. По одному депутату мають СПУ та Партія промисловців та підприємців.

— Уже на першій сесії міськради у групі представників «Батьківщини» стався розкол. Декілька депутатів вирішили приєднатися до створюваної більшості з «вільних демократів» та «регіоналів». Як і в попередньому скликанні міськради, між «лицарями леді «Ю» почалися «розбірки»: пошук зрадників, перебіжчиків, ворогів. Словом, депутатське життя колишніх «бютівців» вирулює у свою найжджену колію...

Майже не сталося несподіванок і в містах обласного підпорядкування, містечках, селищах та селах області, де перевагу святкували висуванці Партії регіонів. Окрім кількох винятків. Як, наприклад, у місті Христинівка, де його мешканці вдруге довірили керувати міською територіальною громадою представникові «Єдиного центру». Новий-старий міський голова не тільки сам переміг, а ще й привів у міськраду, яка нині складається з 22 депутатів, 16 своїх однопартійців! У містечку Тальне також удруге обрано міським головою представника «Громадянської позиції» — партії Анатолія Гриценка, земляка черкащан.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На знімку: депутат Черкаської облради Галина Кучер, котрій жителі Умані вп'яте довірили представляти їх інтереси в обласному «парламенті». Галину Михайлівну обрано головою постійної комісії обласної ради з питань житлово-комунального господарства та паливно-енергетичного комплексу від Народної партії.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Новий-старий міський голова не тільки сам переміг, а ще й привів у міськраду 16 своїх однопартійців

Олег Ляшко взяв під опіку Деміївську бібліотеку столиці

У Деміївській бібліотеці, що в Голосіївському районі столиці, відбулася зустріч читачів з народний депутатом України Олегом Ляшком.

Не випадково Олег Валерійович обрав для проведення своєї зустрічі саме цю бібліотеку — її постійним відвідувачем протягом останніх тридцяти років був багатолітній його товариш, наставник і навчитель письменницької майстерності, відомий журналіст Анатолій Туркеня, якого нещодавно не стало. В пам'ять про друга Олег Ляшко взяв під опіку Деміївську бібліотеку, яка, як стверджує її директор, була для Туркені другим домом. Тому на зустріч депутат прийшов не з порожніми руками — її книжковий фонд, завдяки Ляшку, істотно поповнився літературними новинками кількох провідних видавництв.

Люди, котрі зійшлися на зустріч з депутатом — а це студенти, інтелігенція, керівники чи не усіх бібліотек району — допитувалися в політика передусім про його не лише політичні, а й творчі плани — адже знають, що Олег Валерійович редагував свого часу одну з найпопулярніших опозиційний газет.

«Я не полишаю публіцистичну діяльність, — розповів депутат, — приміром, на одному з популярних інтернет-сайтів регулярно публікую власні блоги».

«За скорочення бюджетних витрат на культуру загалом і бібліотечну справу зокрема, яке ми бачимо в проекті держбюджету на 2011 рік, голосували ті депутати, які в дитинстві не читали книжок, — переконаний Ляшко, — я ж особисто перечитав свого часу всю шкільну бібліотеку, література формувала мій світогляд, а тому розумію — скорочувати державне фінансування культури так само небезпечно, як і фінансування, скажімо, розробок новітніх технологій. Тому що бездуховність суспільства — не менш загрозливе явище, аніж економічна відсталість чи фінансова нестабільність».

Фото прес-служби депутата.

«У Києві — 125 бібліотек. Якби кожен депутат взяв шефство хоча б над трьома з них — бібліотечна справа в столиці, переконаний, відродилася б, — зазначив Ляшко, — а в більш глобальному контексті, звичайно, необхідно приймати закон про меценатство, якщо держава сьогодні неспроможна підтримувати сферу культури на належному рівні...»

Присутні на зустрічі працівники бібліотечної сфери підтвердили необхідність прийняття такого закону — молодь сьогодні й так неохоче йде до бібліотек, надаючи перевагу Інтернету, а книжкові фонди, на жаль, не можуть похвалитися світовими чи українськими бестселерами. Та й зарплата бібліотекаря — у середньому 900 гривень — не сприяє тому, аби сюди йшли молоді спеціалісти, випускники вузів.

Тому в бібліотеках, як правило, працюють ентузіасти своєї справи, до того ж, без перебільшення, люди енциклопедичних знань.

На зустрічі було вирішено започаткувати й регулярно проводити, із залученням відомих науковців та журналістів «Туркенівські читання», в організації яких депутат пообіцяв повне сприяння та допомогу.

Наприкінці Олег Валерійович підписав кожному присутньому свій календар. Зустріч пройшла настільки невимушено та тепло, що люди довго не розходилися, фотографувалися з Олегом Валерійовичем, запрошували в гості на чай. Та й не дивно — Олег Ляшко став першим народним депутатом, хто завітав до бібліотеки й спілкувався з людьми щиро й невимушено, не позираючи на годинник.

Галина ПЛАЧИНДА.

«Юрій Іванов» чекає на рішення влади

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет Верховної Ради з питань правосуддя на своєму засіданні розглянув проблему моніторингу виконання рішень Європейського суду з прав людини. На жаль, попри незаперечний прогрес у судовій реформі та значні зусилля уряду в цій царині, проблеми невиконання чи невчасного виконання в Україні рішень Європейського суду з прав людини долаються непросто. Статистика Ради Європи це засвідчує: чимало рішень, які набули сили і 2008-го, і 2007 року, все ще залишаються невиконаними.

Найбільше «болить» проблема виконання «пілотного рішення», винесеного Європейським судом з прав людини у справі «Юрій Іванов проти України». І не лише тому, що за діями України у цьому питанні пильно стежить вся європейська спільнота, адже йдеться про усунення системних недоліків, котрі щороку стають причиною сотень однотипних скарг українських громадян.

У березні Комітет Верховної Ради з питань правосуддя розглядав це питання за участі заступника міністра юстиції та звернувся до уряду щодо вжиття додаткових заходів з розв'язання системних проблем, на які вказано передусім у рішенні у справі Юрія Іванова. Минуло 9 місяців. І комітет повинен був повернутися до цього питання, оскільки зазначений останній строк — 15 січня 2011 року наближається.

4 листопада нинішнього року Верховна Рада ухвалила нову редакцію Закону «Про виконавче провадження», але цей закон набере чинності лише 8 березня 2011 року, а встановлений Європейським судом останній строк спливає на два місяці раніше! Також є законопроект №6358, який має вдосконалити процедуру виконання рішень Європейського суду з прав людини в Україні. Але його ще не прийнято як закон. Та найголовніше, що, за наявною інформацією, ні закон, ні законопроект тих питань, які ставить Європейський суд, не знімають. Водночас повідомляється про зовсім інший законопроект, який нібито розроблено Мін'юстом саме на виконання приписів пілотного рішення Європейського суду, але цього законопроекту ніхто не бачив, принаймні у Верховній Раді.

А час спливає. 30 листопада цього року Комітет міністрів Ради Європи прийняв резолюцію, в якій відзначив повідомлення представників України про певний законопроект з питань примусового виконання судових рішень, відповідальним за яке є держава, й водночас, що ані про зміст законопроекту, ані про розклад його прийняття нічого не відомо. Також зазначено, що прогрес у питанні примирення України із суб'єктами звернень до Європейського суду теж незначний. Потрібні дії, щоб такий стан справ повернути у контекст Європейської практики.

Звичайно, Україна — не перша держава, проти якої виноситься «пілотне рішення», але одна з небагатьох, проти якої винесено пілотне рішення із встановленим терміном виконання.

Голова Комітету Верховної Ради з питань правосуддя Сергій Ківалов запропонував Кабінету Міністрів, Міністерству юстиції найближчим часом внести анонсований законопроект до Верховної Ради, визначивши його як невідкладний, розрахувати розклад проходження цього законопроекту. Та разом з Міністерством закордонних справ звернутися до Європейського суду з прав людини з поданням про продовження терміну виконання пілотного рішення «Юрій Іванов проти України» на відповідний термін.

В'ячеслав ПОЛІЩУК.

☞ ДЛЯ ДОВІДКИ

Рішенням від 15 жовтня 2009 року «Юрій Іванов проти України» Європейський суд з прав людини:

— визнав існування в Україні регулярної, неприйнятної з точки зору європейських стандартів, практики систематичного невиконання державою вчасно судових рішень українських судів, примусове виконання яких законом покладено на державу, а також відсутність в Україні ефективних засобів правового захисту потерпілих від цього осіб;

— зобов'язав державу Україна невідкладно, не пізніш як через рік після набрання рішенням статусу остаточного, запровадити на національному рівні ефективний засіб або комбінацію засобів захисту, здатних забезпечити адекватну і достатню компенсацію за невиконання або затягування виконання рішень українських судів відповідно до принципів Європейської Конвенції з прав людини у тлумаченні практики Страсбурзького суду;

— зобов'язав державу надати зазначені засоби захисту, не пізніш як через рік після набрання рішенням статусу остаточного, усім особам, чиї скарги з аналогічних питань перебували у провадженні Європейського суду на момент винесення рішення у справі Іванова і чиї скарги буде прийнято Європейським судом до свого провадження у майбутньому;

— Європейський суд зупинив на один рік своє провадження у справах проти України з аналогічних питань.

Зближенню з ЄС альтернативи немає

Спеціальний радник групи Прогресивного альянсу соціалістів і демократів у Європейському парламенті Роб Ван де Вотер вважає, що зближенню України та Євросоюзу немає альтернативи. Про це радник заявив журналістам у Донецьку: «Ми гадаємо, що євроінтеграція — питання національних інтересів України. Як опозиція, так і уряд не повинні мати в цьому питанні розбіжностей. Це в інтересах усієї України, але ми помічаємо, що опозиція досі не пережила, що вони програли вибори Президента. І тому співробітництво дуже складне».

«Опозиції не подобається провідна партія, тому вони блокують роботу парламенту і розвиток України, і цим блокують розвиток України в бік Європи», — додав Роб Ван де Вотер. Він повідомив, що кілька місяців тому соціал-демократична фракція в Європарламенті підписала меморандум про співробітництво з Партією регіонів. «Ми виходимо з того, що найважливіша на сьогоднішній день партія в Україні та одна з найважливіших політичних сил в Євросоюзі повинні співпрацювати, щоб наблизити Україну до ЄС, — пояснив представник Європарламенту. — Ми хочемо підтримати це співробітництво конкретними проектами. Спільно проводитимемо семінари, дискусії, де обмінюватимемося ідеями. Гадаю, ми недостатньо знаємо, яка ситуація в Україні. З другого боку, було б важливо, щоб в Україні більше знали, що являє собою Європейський Союз».

Ліна КУЩ.

Донецьк.

У НОМЕР

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ

Депутатам — відстрочки від армії

Майже 500 депутатів місцевих рад Тернопільщини отримали відстрочки від армійської служби. Це значно більше від тих, кого не взяли до армії через хвороби. Особливо багато депутатів призовного віку у Козівському та Зборівському районах — більше 200. Схоже, тут молодим довіряють. Проте є райони, де немає жодного обранця, який за віком мав би служити в армії.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

РІВНЕ

Виконати зобов'язання перед громадами

Досвід впровадження проектів ЄС/ПРООН «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду» у сорока сільських громадах восьми районів Рівненщини проаналізували члени обласної координаційної ради з питань реалізації цього проекту. Найкращими визнали напрацювання у Корецькому, Гощанському і Сарненському районах, відзначили представників сільських громад, які успішно реалізували проекти ЄС/ПРООН. Тим часом через борги місцевих бюджетів недофінансовані мікропроекти громад у Млинівському, Радивилівському, Зарічненському і Рокитнівському районах, тож їх керівники отримали доручення терміново, до кінця 2010 року, ліквідувати заборгованість щодо співфінансування мікропроектів. Обговорюючи майбутню співпрацю, координаційна рада висловила пропозицію у 2011 році збільшити обсяг коштів для співфінансування мікропроектів з обласного та районних бюджетів.

Олександра ЮРКОВА.

САМОВРЯДУВАННЯ

ЛУГАНСЬК

Міськрада шукає гроші на ремонт дахів

У Луганській міськраді змушені визнати, що не зможуть виконати обіцянку, яку дали городянам у період виборчої кампанії, і наступного року відремонтувати всі старі дахи будинків обласного центру. За словами начальника міського управління ЖКГ Світлани Сукач, «коштів, які передбачено в бюджеті 2011 року на всю комуналку, не вистачить, тож планувати поки немає на що». Вона повідомила, що на ім'я міських керівників подано понад 700 звернень щодо ремонту покрівлі, а оскільки коштів немає зовсім, то «поточним ремонтом за існуючого стану справ ми не закриємо й 20 відсотків обіцянок». Новообраний секретар міської ради Олександр Филипський дивиться на проблему більш оптимістично. Він розраховує на те, що «рівно половина нинішнього депутатського корпусу прийшла в раду по мажоритарних округах і знає досконало всі проблеми свого району — кожний прорив мереж, кожну проблемну покрівлю й підвал». А. Филипський заявляє, що він спробує виконати максимум з обіцяного виборцям, а якщо буде потрібна допомога, попросить її у держави.

Алла АНТІПОВА.

У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Білозір О. В.:

Кирилюка Віктора Григоровича (номер посвідчення 375/08);

Кухарського Юрія Андрійовича (номер посвідчення 375/23);

Подляшецької Емілії Володимирівни (номер посвідчення 375/12);

Рака Ярослава Остаповича (номер посвідчення 375/28);

народного депутата України Литвина Ю. О.:

Білоуса Івана Андрійовича (номер посвідчення 445/19);

Бугаєва Юрія Єгоровича (номер посвідчення 445/25);

Пітермана Семена Давидовича (номер посвідчення 445/20);

народного депутата України Новікової Ю. В.:

Власюк Тетяни Іванівни (номер посвідчення 104/14);

Фещенка Євгена Владиславовича (номер посвідчення 104/12);

Харенка Олега Олександровича (номер посвідчення 104/11);

Шевченко Юлії Володимирівни (номер посвідчення 104/15).

Управління кадрів.

Олег Ляшко став першим народним депутатом, хто завітав до бібліотеки й спілкувався з людьми щиро й невимушено

Сергій ЛАРІН: «За п'ять років Кіровоградщина має увійти до п'ятірки кращих регіонів України»

«Шановні кіровоградці. Купуючи наші місцеві товари, ми залишаємо гроші працювати в області. Працювати для нас з вами. І вони повернуться до нас зарплатами і пенсіями, якісними дорогами і теплом в наших оселях, новими робочими місцями». З такими словами на тлі спеціально розробленого логотипу «Купуй Кіровоградське» вже кілька місяців звертається в ефірі обласного телеканалу «Кіровоград» до мешканців краю голова обласної державної адміністрації Сергій ЛАРІН **(на знімку)**. Через два місяці після призначення на посаду, так і не подолавши опір мережевих супермаркетів, які вкрай неохоче беруть товари місцевих виробників, новий керівник області зініціював регіональний проект «Купуй Кіровоградське! Цінуй Кіровоградське! Будь патріотом Кіровоградщини!» і з власної волі узяв на себе ще й функції його публічного пропагандиста.

Нове обличчя регіоналів

— Я максималіст, — заявив Сергій Ларін під час однієї з прес-конференцій. — Якщо починаю будь-яку справу, повинен зробити її добре і довести до кінця. Лише тоді заспокоюсь.

За час керівництва областю є вже в активі Сергія Ларіна справи зроблені, ще більше справ розпочато. Проект з підтримки місцевого виробника «Купуй Кіровоградське!» — лише один із багатьох. Є ще «Центральний регіон-2015» (програма розвитку області на наступні п'ять років), «Зірка пам'яті» (підтримка ветеранів війни), «Подаруй бібліотеці книгу» тощо.

Окрім того, Сергій Ларін — не тільки керівник області, а й політик. Як і багато його колег, очолює обласну організацію Партії регіонів. Нинішній успіх регіоналів на місцевих виборах — це теж з розряду добре зроблених справ. Та з неба, як кажуть, він не впав. Початок цьому успіху було дано ще три роки тому, коли перед достроковими виборами до Верховної Ради тодішній народний депутат Сергій Ларін по лінії ПР став куратором Кіровоградщини і серйозно взявся за область.

На противагу минулим маніпуляціям, у 2007 році обласним виборчим штабом ПР, який очолював Сергій Ларін, у день голосування було організовано інформаційний центр для журналістів під назвою «Чесні вибори», де інформацію про факти порушень та хід голосування по територіях, а потім про підбиття підсумків у містах і районах можна було отримати в режимі он-лайн. Інформцентр, до речі, працював і під час виборів Президента України у січні—лютому нинішнього року, і нещодавно, 31 жовтня, а от приклад регіоналів жодна партія так і не наслідувала.

Більше двох з половиною років зримої, а то й незримої присутності в області «нового обличчя ПР» (який, працюючи у парламенті, Сергій Ларін досить часто з'являвся на сторінках місцевих газет, доносячи до жителів області власний погляд на вирішення накопичених у регіоні проблем), а з весни нинішнього року — уже безпосередня його робота у статусі голови ОДА та конкретні її результати, суттєво змінили на Кіровоградщині електоральне ставлення до Партії регіонів. Попрацювали, звичайно, й політтехнологи, та все ж найбільшу рекламу цій політичній силі зробив сам Сергій Ларін. Цього не можуть не визнати навіть його затяті опоненти.

По-перше, тому що конкретний. І в словах, і в справах. Як він сам каже, «сказав — зробив». По-друге, тому що наполегливий. Якщо вже намітив ціль, з дороги не зверне. По-третє, і це можливо, треба поставити на перше місце, тому що мислить не містечковими масштабами, а бачення має набагато глобальніше.

З другого боку, люди відзначають його простоту у спілкуванні, толерантність. Відривати руки-ноги місцевій опозиції, за прикладом деяких регіональних колег, не обіцяє. Це не його стиль. Якщо робить щось, то щиро, від душі, без гри на публіку. Непихатий, небайдужий. А ще дуже азартний, аж до хлопчакуватості.

Ну де ви бачили голову облдержадміністрації, який, забувши про солідний чин, гасає разом з підлітками за м'ячем по футбольному полю. Який, може, не так майстерно, як інші, але із задоволенням співає з аматорськими хорами народних пісень під час фестивалю, приєднавшись до самодіяльних артистів прямо на сцені обласної філармонії. Який, залишивши нудьгувати адміністративну свиту, разом з дитбудинківською дітлашнею вчиться жонглювати різнокольоровими м'ячиками, а коли ті вислизають з неслухняних пальців, під радісний вереск дітвори ловить кульки разом з ними.

А ще, дізнавшись випадково, що нова працівниця однієї з держадміністрацій — кругла сирота, а зарплата в неї, як у спеціаліста-початківця, просто мізерна, вийняв із кишені власні гроші й віддав її керівнику: «Купіть дитині одягтися. Зима йде».

Тому виборчий успіх регіоналів на Кіровоградщині — це швидше достойна оцінка діяльності нинішнього керівника області. А його політичній силі, під прапорами якої до місцевих рад пройшло і чимало «сірих конячок» та «спринтерів», що кожних виборів перебігають до ситуативно вигідної партії, — це чималий аванс від мешканців області.

Усвідомлює це й Сергій Ларін. На першій сесії обласної ради нового скликання він заявив, що всі, хто здобув депутатський мандат чи ввійшов до органів влади, «отримали величезний кредит довіри і зобов'язані працювати так, щоб навіть не через п'ять років, а значно раніше жителі області на добробуті власної родини відчули, що слово влади перетворюється на конкретні справи».

«Ми правильно сформували команду»

— Сергію Миколайовичу, за підсумками виборів Партія регіонів здобула на Кіровоградщині можливість вибудовувати владну вертикаль, про необхідність якої ви весь час говорили. Ваші слова на сесії, що регіонали готові поділитися владою, — це всього лише данина моменту чи справді будете відмежовуватися від партійних інтересів, щоб депутати різних політичних поглядів разом з вами взялися за плідну роботу?

— Ще напередодні виборів я говорив, що як керівник області максимально зацікавлений у тому, щоб Кіровоградщина чесно, демократично і, головне, мудро обрала депутатів і керівників місцевих громад. Тому що скільки б розумних ініціатив облдержадміністрація не пропонувала, без підтримки місцевої влади наші зусилля будуть марними. Результат є тоді, коли на нього працює одна команда.

Але коли кажу «одна команда», це не означає, що йдеться лише про представників Партії регіонів. Ми готові поділитися владою, бо завдання у нас всіх одне — це інтереси жителів області. Люди не забудуть обіцянок, які звучали під час виборчої кампанії, і не пробачать, якщо ми не будемо їх виконувати.

Я в політиці не новачок. Маю багаторічний досвід роботи у Верховній Раді, був депутатом міської ради. Але так склалося, що саме під час нинішньої виборчої кампанії, коли особисто пройшов через дуже багато зустрічей і мене пронизували ніби рентгеном сотні очей, як ніколи раніше, відчував вагомість кожного свого слова, кожної проблеми, про яку люди говорили, бо усвідомлюю, що відповідальний за вирішення усіх проблем.

— В обласній раді представники вашої партії отримали 60 місць із ста. Фракція ПР, таким чином, може приймати будь-які рішення, не оглядаючись на інших депутатів. Є «свій» голова обласної ради Микола Ковальчук, «свій» перший заступник голови Олександр Шаталов. Під контролем регіоналів половина постійних комісій обласної ради, у тому числі найважливіша — з питань бюджету. Чи не перетворяться в такому разі сесії обласної ради на номінальні зібрання, де рішення прийматимуться такі, які потрібні облдержадміністрації?

— Гадаю, не перетворяться. Як керівник облдержадміністрації, я не втручався у роботу депутатів обласної ради минулого скликання, не збираюся робити цього й зараз. З другого боку, я не бачу нічого дивного в тому, що голова нинішньої обласної ради — від Партії регіонів.

Я особливо пишаюся результатами виборів саме в мажоритарних округах. 36 місць із 50 — це дуже велика довіра людей, а значить, ми правильно сформували свою команду. Основну частину цих депутатів становлять керівники промислових і сільгосппідприємств. Я не раз говорив, що саме такі люди повинні бути в обласній раді.

А щодо нового голови обласної ради Миколи Ковальчука, то це досвідчений господарник, досвідчений управлінець. Понад 20 років працював на керівних посадах у лісовій галузі, більше п'яти років був заступником голови ОДА, у попередній обласній раді очолював постійну комісію з питань бюджету. П'ять разів обирався депутатом місцевих рад, з них у чотирьох скликаннях керував бюджетною комісією.

Олександр Шаталов займатиметься інвестиційно-інноваційним напрямком роботи: він спеціаліст у цій галузі. А для області вкрай потрібні інвестиційні кошти. Ще один заступник голови обласної ради Іван Владов представляє Народну партію.

Я сказав на сесії своїм однопартійцям-депутатам, що наше завдання — консолідувати всю обласну раду. Рішення повинні прийматись не з позиції сили, а на основі консенсусу. І це стосується не лише обласної ради.

— Іще про один момент не можу не запитати. Ви заявили перед виборами, що підете з посади, якщо програєте вибори на своєму мажоритарному окрузі. Ви справді пішли б, якби програли?

— Справді. Написав би заяву і пішов.

— А що б сказали Президенту?

— Що не можу очолювати область, якщо люди мені не довіряють. Бо за сім місяців роботи я не завоював їхньої довіри.

Магазин «Ятрань» пропонує товари виробників Кіровоградщини.

Першою до реалізації проекту «Купуй Кіровоградське» долучилася фірмова торговельна мережа потужного кіровоградського товаровиробника — ВАТ «М'ясокомбінат «Ятрань», головою наглядової ради якого є відомий бізнесмен та доброчинець, депутат обласної ради Андрій Райкович. Підприємство має на території області 17 стаціонарних магазинів та близько 70 пересувних торговельних об'єктів. Урочиста презентація проекту відбулася 17 вересня в одному з супермаркетів «Ятрань» у Кіровограді.

За підсумками експертного опитування голова Кіровоградської обласної державної адміністрації Сергій Ларін увійшов до першої десятки претендентів на здобуття загальнонаціональної премії «Людина року–2010» у номінації «Регіональний лідер року».

Програму писали всі жителі області

— Під час приїзду в жовтні до Кіровограда Віктора Януковича, ви заявили, що влада в області перейшла «від гасіння пожеж до планової роботи». Прикладом цього назвали розроблену за участі всіх міст і районів програму соціально-економічного розвитку області на наступні п'ять років «Центральний регіон-2015». Щоб реалізувати все заплановане в ній, потрібні достатньо великі кошти. Де їх брати, якщо область належить до дотаційних і її звично називають депресивним регіоном?

— Я так не вважаю. З перших днів роботи ми заявили, що Кіровоградщина — не депресивний регіон. Не може бути депресивною територія, яка має такі родючі грунти, такий великий потенціал в аграрній, переробній, машинобудівній галузях, такі багатющі надра. Звідси й логічний висновок: пора перестати вирішувати проблеми методом «гасіння пожеж», необхідно переходити до системної роботи. Задумуючи програму «Центральний регіон-2015», відразу визначились, що це буде не декларативна «дорожня карта», а конкретний план дій. Ще зробили акцент на тому, що програму мають писати не чиновники в кабінетах, а всі жителі області. Люди на місцях найкраще знають проблеми, які їм болять.

Тому з липня відкрили в ОДА безкоштовну «гарячу лінію», по якій можна було висловити свої пропозиції. Звернулись до мешканців краю через ЗМІ, розмістили на сайті ОДА спеціальний банер з роз'ясненням, що це за програма і закликали всіх долучитись до її створення.

І ось тепер ми її маємо. Це справді народна програма, тому що тут зібрано більше 18 тисяч пропозицій з різних куточків області. І це фахова програма, тому що вона базується на програмі Президента «Україна — для людей» і програмі економічних реформ. Ми ставимо дуже амбітну мету — за п'ять років вивести Кіровоградську область в п'ятірку кращих регіонів України за всіма основними соціально-економічними показниками. Щоб довести і державі, і собі, що ми — не провінція, не депресивний, а справді центральний регіон.

Президент Віктор Янукович під час свого візиту дав високу оцінку нашій ініціативі і сказав, що така програма може бути прикладом для інших регіонів. А, значить, ми на правильному шляху.

Щодо фінансових аспектів, то залучатимуться як бюджетні, так і позабюджетні кошти. Основна частина витрат ляже на область, але по деяких, найбільш проблемних об'єктах, розраховуємо на підтримку центральної влади.

«Люблю людей діла. Сам такий»

— Рік, що минає, став для вас багатим на події. У квітні ви перейшли на нову посаду, у липні вас обрали головою Федерації футболу області, у жовтні вперше стали депутатом обласної ради і привели до перемоги свою політичну команду, у листопаді — ввійшли до складу Бюро Асамблеї Європейських Регіонів. Що дасть, до речі, області ваша участь у керівному органі такої поважної європейської організації?

— З будь-якого міжнародного співробітництва ми намагаємося отримати практичний результат. Таке завдання ставилося і під час цієї поїздки. Вважаю, що мети ми досягли. По-перше, у мене відбулася зустріч з Генеральним Секретарем АЄР Клаусом Кліппом і вже є попередня домовленість, що у 2011 році в Кіровограді буде проведено засідання одного з комітетів Асамблеї. По-друге, ми провели низку зустрічей з колегами з інших країн щодо майбутньої співпраці.

Зустрічалися також з керівництвом Нижньосілезького воєводства із Польщі. Кіровоградщина давно співпрацює з цим регіоном, але у виробничій площині якихось солідних проектів не напрацьовано. А жаль. Нижня Сілезія — чемпіон у Польщі із залучення інвестицій і зокрема у ті сфери, які нам цікаві.

Тому домовилися, що в 2011 році візьмемося за конкретні справи. Знайшли спільну мову і в тому, що треба поглиблювати співпрацю не тільки на рівні область — воєводство, а й переводити її на рівень «райони — повяти», «сільради — гміни». Одна з гмін, до речі, уже висловила бажання співпрацювати з Олександрівським районом.

— Ви переконані, що ті плани, про які говорите, розпочаті проекти збудуться?

— Переконаний. Ми все зробимо. Я люблю людей діла. Сам такий. А якщо хтось не справлятиметься — попрощаємося. Бо це робота, це політика, а нормальні людські стосунки повинні залишатися. Головне, що наші намагання щирі. Отже, буде й результат.

Ольга ПИЛИПЕНКО.

Кіровоградська область.

Фото Івана КОРЗУНА.

Відчував вагомість кожного свого слова, бо усвідомлював, що відповідальний за вирішення усіх проблем

Газета болгар України «Роден край» відзначила ювілей

Вийшов у світ 1000–й номер газети болгар України «Роден край». Для 200 тисяч болгар, які проживають на території України, газета стала надійним другом, мудрим співрозмовником, ниточкою, що зв'язує громадян України з їхньою історичною Батьківщиною — Болгарією. «Роден край» відомий за межами нашої країни й має читачів у Болгарії та інших країнах, де мешкають болгари. Газету занесено до офіційної Національної енциклопедії Болгарії.

З квітня 1995 року головним редактором газети є заслужений журналіст України Дора Іванівна Костова.

На святі, що відбулося з нагоди виходу у світ 1000-го номера газети, було багато гостей із різних регіонів України, де компактно проживають болгари. Розділити з читачами свято приїхали й депутати болгарського парламенту, відомі журналісти Болгарії.

Генеральний консул Болгарії в Одесі Георгій Проданов заявив на ювілейних урочистостях: «Успішна діяльність газети «Роден край» доводить, що Україна проводить європейську політику стосовно національних меншин, у тому числі й болгарської громади. Це дуже високо цінується в Болгарії, і ми вважаємо, що 21 рік роботи газети свідчить, з одного боку, про глибокі коріння болгар в Україні, а, з другого боку, що в болгарської громади дуже сильна інтелектуальна еліта».

Головний редактор газети «Роден край» заслужений журналіст України розповіла «Голосу України», що вихід тисячного номера — це не тільки свято редакції та читачів. Це свято всієї етнонаціональної політики України.

— У зв'язку з виходом ювілейного номера, — заявила Дора Костова, — ми говоримо про тисячу яскравих подій на етнонаціональному небокраї.

☞ ТРОХИ ІСТОРІЇ

Перший номер газети «Роден край» вийшов в 1989 році. Кілька номерів газети «Роден край» виходили як спецвипуски одеської обласної молодіжної газети «Комсомольская искра». Потім «Роден край» набув статусу додатка до обласної газети «Знамя коммунизма».

— Нове життя в газеті «Роден край», — продовжує головний редактор Дора Костова, — почалася зі здобуттям Україною незалежності. У червні 1992 року вона одержала статус додатка болгарською мовою до газети Верховної Ради «Голос України». Основна частина фінансування лягла на «Голос України». Майже 15 років ми пропрацювали пліч-о-пліч із парламентською газетою. Нашими «газетними батьками», якщо можна так сказати, стали головні редактори газети Сергій Макарович Правденко та Анатолій Федорович Горлов. Вони заклали фундамент, на якому ми будували й продовжуємо будувати свою газету. Вони були нашими вчителями й у журналістиці, й у житті.

Під керівництвом «Голосу України» наш колектив навчався основ редагування газетних матеріалів, верстки номерів, роботи з листами читачів.

Сьогодні в редакції працюють вісім осіб, які випускають щотижневу газету на 12 сторінках.

У газети «Роден край» три засновники — Держкомітет у справах національностей і релігії, Одеська обласна рада та колектив редакції.

Тираж на сьогодні становить понад 5680 екземплярів, а вартість річної передплати — 20 гривень 40 копійок. Газета виходить раз на тиждень по суботах.

— Головне завдання газети — культосвітня робота, — розповідає Дора Костова. — Девіз газети: «Болгари — завжди залишатимемося болгарами».

Сьогодні «Роден край» займається видавничою діяльністю — ми випускаємо книжки з історії, про традиції й культуру болгарського народу.

— А який завтрашній день газети?

— Плани в нас такі самі, як і були, — розповіла головний редактор газети Дора Костова. — Це — історія, мова, культура, традиції болгарського народу. Це — дружба болгарського й українського народів. Це — збереження почуття гордості за належність до болгарського народу.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

На знімку: Дора Костова.

Обрали головою одразу двох рад

САМОВРЯДУВАННЯ

Валентина Приймаченко (на знімку) народилася на Дніпропетровщині — в селі Новоолександрівка Дніпропетровського району. Закінчила Київський технологічний інститут харчової промисловості (1980 рік) за спеціальністю «інженер–технолог» та Академію державного управління при Президенті України (2006). Двадцять два роки в рідному селі була сільським головою. Нещодавно очолила Дніпропетровську районну раду. Заміжня. Має двох дорослих синів і двох онуків.

До шкіряного крісла звикала довше, ніж до посади

Цього разу Валентина Приймаченко перемогла на виборах: серед трьох претендентів на сільського голову, взявши 62 відсотки голосів. Одночасно за списком Партії регіонів пройшла в районну раду. Коли ж тут її обрали головою (29 із 34 депутатів проголосували «за»; до речі, рідкісний випадок, коли сільський голова очолює район), односельці нарікали: «Як вона могла їх покинути!..»

— Я запевнила громаду, що на жодному посту не забуду про людей, які багато років тому довірили таку відповідальну роботу й жодного разу не змінили свій вибір, — каже пані Валентина. — Так склалося, що незадовго після закінчення інституту мені з маленьким сином довелося їхати за чоловіком у Білорусію — він після Гірничої академії (нині Національний гірничий університет. — **Авт.**) отримав роботу в Солігорську. Додому повернулися вже вчотирьох, мені було тоді двадцять дев'ять, і односельці запропонували йти на вибори до сільської ради.

На першій же сесії її затвердили заступником голови сільради, а через чотири роки — вже всією громадою — обрали сільським головою. Не можна сказати, що за двадцять два роки в неї не було суперників. Але навіть у 2006-му, коли новоолександрівцям і жителям ще восьми населених пунктів — Старих Кодаків, Дніпрового, Кам'янки, Братського, Південного, Дальнього, Дорогого й Чувіліного — довелося обирати із семи кандидатів, вона отримала 53 відсотки їхніх голосів.

А тепер переживає, щоб у її крісло в Новоолександрівській сільраді (нові вибори призначено на 9 січня) сіла людина, яка теж любила б свою малу батьківщину та прагнула зробити якомога більше для її блага.

До речі, про крісло. Перший тиждень у новому ошатному кабінеті Валентина Василівна просиділа на стільці в торці приставного столу, призначеного для нарад, — ніяк не наважувалася сісти у велике шкіряне крісло, в якому, здавалося, можна потонути. Але дуже часто треба було бігати до телефонів, от і довелося перебиратися за керівний стіл.

— У мене був дуже скромний кабінет, — пояснює вона, — зі старими меблями, але з такими дорогими мені сувенірами: вишивками, картинками, ще якимись милими «дрібничками», подарованими односельцями. Шпалери сама переклеювала. А на більше грошей не вистачало. Точніше, клопотів було багато й куди нагальніших, ніж кабінет...

☞ КОРОТКА ХАРАКТЕРИСТИКА

Дніпропетровський район об'єднує усі приміські господарства (до речі, до 1965 року він називався Приміським) і є постачальником сільгосппродукції для двох потужних індустріальних центрів — Дніпропетровська та Дніпродзержинська. На його території працює понад 270 сільськогосподарських формувань. Район займає 144 тисячі гектарів, налічує 44 населені пункти. До послуг їхніх жителів 34 лікувальні установи, 18 клубів, 18 дитячих садків, 29 шкіл.

Люди просяться в село

Насамперед потрібно було провести газ. Цю роботу розпочали в 1993 році — за кошти населення (з кожного двору збирали по триста карбованців) і підприємств, на яких працювали місцеві жителі (а оскільки до обласного центру від Новоолександрівки рукою подати, то багато сільчан шукали роботу в місті). Нині всі села на території сільради газифіковані.

Так само прокладали й водогони. Своєї питної води сьогодні немає тільки в Дніпровому. За іронією долі, це невеличке село трохи більш як на двісті жителів, не тільки має таку промовисту «водну» назву, а й стоїть біля Дніпра. Була тут колись «міська» вода, але згодом водогін прийшов у занепад, і от тепер шукають можливості, аби його поновити.

— Зараз ми радіємо зробленому, бо сподіватися тільки на державні кошти не доводиться. А самотужки людям провести газ чи воду — нереально. Самі лише проекти коштують десятки, а то й сотні тисяч гривень, — каже Валентина Приймаченко. — Упродовж багатьох років наша сільська рада була самодостатньою, дотації одержували лише останні два роки. Тому й школам виділяли на ремонт та обладнання, і медичні заклади — ФАП і амбулаторію у Старих Кодаках та дільничну лікарню в Новоолександрівці — утримували в гарному стані. Погодьтеся, не в кожній сільській лікарні можна зробити 26 обов'язкових медичних аналізів, флюорографію, ультразвукове обстеження — і все це безкоштовно. В лікарні хворі отримують триразове харчування.

І на транспортний зв'язок гріх скаржитися. В Новоолександрівку маршрутки ходять через кожні 15 хвилин, без проблем можна дістатися і до інших населених пунктів. Уже традиційно за власні бюджетні кошти щороку асфальтують хоч одну вулицю, проводять зовнішнє освітлення. Хоча, звичайно, роботи ще багатенько, бо на території сільради 196 вулиць. Є в Новоолександрівці й магазини (два з них працюють цілодобово), й перукарні, й пошта, і відділення банків, і аптеки. На весілля, ювілеї і на поминальні обіди кличуть у кафе, бо це дешево й зручно. А в дитячий садок (один із кращих в області) — черги!

— Батьки платять 70 гривень на місяць. За ці гроші дитина чотири рази харчується — із фруктами, молочною продукцією, спить у гарному ліжку, ще й отримує виховання. Ми планували з допомогою району та області цей садочок розширити, а в Старих Кодаках у перспективі відкрити, можливо, навіть школу-садок, — розповідає пані Валентина. — Наші села розростаються: люди будуються, міняють житло — старих батьків забирають у місто, а в родовому гнізді оселяються внуки. На території сільради 67 садових товариств, півтора десятка їх уже перейшло в село. Й інші хочуть, бо отримають газ, воду. Але ні коштів, ні штатного розпису сільської ради не вистачить, щоб обслужити таку кількість населення.

Це при тому, що бюджету Новоолександрівської сільради інші можуть позаздрити. Адже сюди сплачують податки цегельний завод, до тридцяти приватних підприємств. Чималі гроші за користування землею надходять від авіакомпанії «Дніпроавіа» (на території сільради розташований Дніпропетровський аеропорт). Більш як триста підприємств і організацій теж систематично сплачують податки за землю. І за оренду землі -так постановили раз і назавжди — тут беруть максимальну ставку.

☞ ПАМ'ЯТНІ МІСЦЯ

На території району знаходяться унікальна пам'ятка історії та архітектури національного значення — козацька фортеця в селі Старі Кодаки та старовинне козацьке кладовище.

Село, що на півтора століття старше за Катеринослав, розташоване на правому крутому березі Дніпра, там, де колись розпочиналися пороги. Біля першого з них — Кодацького — в 1635 році французький інженер і військовий картограф Гійом де Боплан на замовлення польського короля побудував фортецю для приборкання запорізьких козаків. 1848 року фортеця Кодак перейшла до рук Богдана Хмельницького та його війська. До нашого часу збереглися лише невелика частина земляних валів та залишки старого козацького кладовища. Тут же розташований і Кодацький кар'єр із відшаруванням кристалічних порід.

Потягли ковдру на сільради

Проблеми інших територіальних громад Валентині Приймаченко також відомі, бо досі вона була старостою сільських голів. Після останніх виборів керівний склад у місцевих радах майже наполовину оновився: дев'ять голів із сімнадцяти — вперше обрані. Зустрівшись із колегами вже в новому статусі, вона запевнила: ми й надалі на «ти», запросила приходити з будь-якими проблемами чи пропозиціями й пообіцяла підтримку.

— На останній сесії районної ради ми розподілили залишкові кошти, і, як то кажуть, потягли ковдру на сільські ради: левову частку отримали саме вони для вирішення соціальних проблем, — розповідає Валентина Василівна. — Наприклад, Кіровській селищній раді дали гроші на газифікацію в селі Горянівка, Партизанській сільській — на ремонт вулиці, Степнянській — на капітальний ремонт дитячого садочка, Миколаївській — на заміну віконних блоків у медичній амбулаторії, Новомиколаївській сільській раді — на розробку проекту будівництва газопроводу високого тиску до села Миколаївка, Новоолександрівській та Чумаківській — на проведення капітального ремонту покрівлі житлових будинків. Крім того, кошти на придбання обладнання отримали лікарні, школи. Майже 230 тисяч виділено на капітальний ремонт приміщення для дозвільного центру в селищі Ювілейне. Ми вибрали об'єкти, на яких стовідсотково до кінця року ці кошти освоять. Радує те, що велику увагу розвитку сільської інфраструктури приділяє нині обласне керівництво. Ніколи на це не виділялося стільки коштів, як зараз. І навіть така розкіш, як дитячі майданчики, доступна вже й сільським дітям.

Де брати кошти на «соціалку»

☞ ТОЧКА ЗОРУ

Законодавцям слід подякувати за те, вважає Валентина Приймаченко, що нині 60 відсотків плати за землю від фізичних і юридичних осіб залишається на тій території, де ці землі розташовані. І за ті, що в межах населеного пункту, якими розпоряджається сільська рада, й за ті, що поза межами й перебувають у розпорядженні районної адміністрації, кошти надходять до сільських рад.

На думку голови, в сільрад могло б бути ще одне істотне джерело фінансування соціальних об'єктів. Це — податок від відшкодування втрат сільськогосподарського виробництва, який сплачують орендарі, приватні фірми. Спрямовується він на заходи для покращання земель, скажімо, на рекультивацію, причому отримати надходження з цього податку може тільки державна структура.

— Добре, що в бюджеті 2010 року дозволили ці кошти використати на здійснення грошової оцінки земель, — каже голова райради. — А якби парламентарії прийняли рішення пустити їх на благоустрій і соціальні проблеми територіальних громад, то це дало б потужний поштовх для їхнього розвитку, бо суми там немалі. В Новоолександрівській сільраді, наприклад, акумульовано два мільйони гривень, у Любимівській — три мільйони. І в інших — на цьому самому рівні. Я зверталася до депутатів Верховної Ради — питання не розглянули. Думаю, що досі просто ніхто не вникав і не рахував, скільки таких грошей лежить без руху й що на них могла би зробити громада.

Унікальні люди

Таких, як жителька Новоолександрівки Тетяна Іванівна Юрко, й в усьому світі небагато знайдеться, не те що в селі чи в районі. Їй 103 роки. Але цікавий навіть не сам факт довголіття.

— 24 серпня ми щороку відзначаємо День села, — розповідала Валентина Приймаченко. — Пішла запрошувати на свято й бабу Тетяну. А вона мені каже: «Знаєш, Валя, я прийду, якщо встигну з міста повернутися». Встигла. Ветеранам на цих урочистостях завжди подарунки вручаємо. Бабі Тетяні вручаю теплу ковдру. А вона мені: «Валя, ти забула — одіяло торік мені вже подарувала...»

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

Фото автора.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 241 (4991)
ВІВТОРОК, 21 ГРУДНЯ 2010

Прихильники нігерійського пастора Сандея Аделаджі мають намір провести інформаційну кампанію з «відбілювання» іміджу настоятеля «Посольства Божого». На думку джерел у правоохоронних органах, на кампанію можуть кинути 500 мільйонів доларів, *повідомляє «Лівий берег»*

Київський апеляційний адміністративний суд визнав незаконним рішення Кабінету Міністрів про продаж підприємства оборонно-промислового комплексу Херсонського державного заводу «Паллада», *повідомляє УНІАН*

Не важливо, хто почав будувати — важливо, кому будувати не дозволяють

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Здавалося б, живи та радій

У житті Алли Іванівни Мельник, так уже склалося, всі основні віхи біографії пов'язані з метеорологічною службою. Народилася вона 19 листопада — цього дня Україна відзначає День гідрометслужби. Понад 30 років працює техніком-метеорологом на Роздільнянській метеостанції. І в паспорті в неї на сторінці «Місце проживання» значиться — провулок Метеорологічний.

За довгі роки бездоганної роботи її одну з небагатьох в Одеській області удостоєно звання «Почесний працівник гідрометслужби України». У Роздільній Аллу Іванівну знає і старий і молодий: у невеликому містечку, де кожний на очах, вона відома своїм безвідмовним характером, добротою. Виростила двох доньок, радують онуки. Здавалося б, живи та радій. Тільки радості в нинішньому житті Алли Іванівни Мельник не так уже і багато. Її родина — двоє доньок з малолітніми дітьми, хворий на туберкульоз чоловік, брат — учасник бойових дій в Афганістані, мама, важкохвора, ветеран минулої війни проживає в приватному будиночку не в стиснутих, а в просто жахливих умовах.

У листі в «Голос України» вона розповідає, що довгі роки б'ється за поліпшення житлових умов, але успіху так і не домоглася. Попросила допомоги у Гідрометеорологічного центру Азовського та Чорного морів, до складу якого входить метеопост у місті Роздільна. Начальник Гідрометцентру Віктор Ситов у квітні 2008 року звернувся з листом до виконуючого обов'язки голови Роздільнянської міської ради Юрія Палазова з проханням про виділення земельної ділянки родині Алли Іванівни Мельник для будівництва житлового будинку в Метеорологічному провулку площею 6 соток.

На домашній раді в родині Мельник вирішили, що всі документи з виділення земельної ділянки й будівництва будинку оформлятимуться на одну з дочок Алли Іванівни — Нікулову Вікторію Андріївну.

Сесія Роздільнянської міської ради своїм рішенням № 402 від 21 травня 2008 року дала Вікторії Нікуловій дозвіл на створення проекту відведення земельної ділянки для будівництва й обслуговування житлового будинку й господарських будівель у провулку Метеорологічному, 9 загальною площею 0,06 гектара. Цим же рішенням Вікторія Нікулова була зобов'язана замовити проект відведення земельної ділянки для будівництва в землевпорядній організації, яка має відповідні ліцензію.

Для Алли Іванівни та її родини загорілося, як кажуть, світло наприкінці багаторічних страждань. А 14 липня 2008 року виконком міської ради дозволив Вікторії Нікуловій виконати проектні роботи на будівництво житлового будинку й господарських будівель на присадибній ділянці в провулку Метеорологічному, 9.

Звичайно, проект і проектні рішення були виконані на підставі завдання на проектування й були погоджені з органом з питання земельних ресурсів, природоохоронними та санітарно-епідеміологічними органами, а також органами архітектури й охорони культурної спадщини, які дали свої позитивні висновки.

> Це, так зване, доопрацювання було першим кроком у ланцюзі, по суті, знущань над ветераном праці, шанованою людиною в місті.

А 8 серпня 2008 року комісія, створена розпорядженням Роздільнянського міського голови, провела обстеження по провулку Метеорологічному, 9. Пізніше Вікторії Нікуловій було надано дозвіл на передачу в приватну власність земельної ділянки для будівництва й обслуговування житлового будинку.

Така докладна розповідь про процедуру одержання дозволу Вікторії Нікуловій на будівництво житлового будинку потрібна для того, щоб зрозуміти, яке важке моральне потрясіння зазнала родина Алли Іванівни Мельник, коли довідалася, що земельна ділянка в 6 соток, на якій вони планували побудувати будинок, робочі креслення якого виконала фірма, яка має ліцензію, й куди вони вже були готові завезти будівельні матеріали й залити фундамент під будівництво, виявляється, належить іншій людині, котра і не приховувала свого наміру позбутися від небажаних сусідів.

Хто встиг, той і з'їв

Сусідами родини Мельник виявилися директор комунального підприємства спільної власності територіальних громад Роздільнянського району «Бюро технічної інвентаризації» Л. К. (ділянка №5 площею 10 соток) і депутат міської ради В. В. (ділянка № 7 площею 8 соток). Пізніше цю ділянку було оформлено на Галину С. Саме вони, так звані сусіди, діяли за принципом хто встиг, той і з'їв. Л. К. почав будівництво житлового будинку на своїй ділянці. До цього будинку було прибудовано гараж, що опинився на сусідній ділянці, оформленій на ім'я Галини С. Жодних суперечок між власниками суміжних ділянок не було. І бути не могло: вони полюбовно вирішили узаконити самобуд у вигляді гаража за рахунок того, що межі ділянки №7 накладилися, є такий термін у геодезистів, на сусідню ділянку, виділену Вікторії Нікуловій.

Мал. Вадима СИМИНОГИ.

Як же так? — спочатку здивувалась, а згодом обурилася родина Мельник: абсолютно всі необхідні документи було передано в жовтні 2008 року фахівцям ТОВ «Центр приватизації й експертної оцінки», які у свою чергу з позитивним рішенням відправили їх в Одеський кадастровий центр. Наступним кроком після присвоєння кадастрового номера мало стати одержання державного акта на право володіння земельною ділянкою. Але з жовтня 2008-го по березень 2009 року ці документи не розглядалися, а потім і зовсім повернулися на доопрацювання. Це, так зване, доопрацювання було першим кроком у ланцюзі, по суті, знущань над ветераном праці, шанованою людиною в місті Аллою Іванівною Мельник та її родиною.

А тим часом Галина С. одержала держакт на право власності земельною ділянкою, яку сесія міської ради виділила Вікторії Нікуловій.

— У нашої родини вкрали надію на право одержання земельної ділянки, вкрали віру в справедливість, — розповідала «Голосу України» Алла Іванівна Мельник. — Адже тільки в мене однієї є погодження з керівництвом Гідрометцентру дозвіл на спорудження будинку поруч із охоронною зоною метеопоста. Ділянка, виділена мені, нанесена на ситуаційній схемі, на якій є підписи фахівців Центру приватизації та експертної оцінки. Але одержати держакт на землю ми не змогли. Чому? Напевно, тому що сусіди побоялися воювати за свої права із чиновником, директором комунального підприємства.

Ходіння по земельних муках

Алла Іванівна, звичайно, кинулася шукати правду. Тільки в місті Роздільній, райцентрі Одеської області, її знайти досить важко. У справедливості цих слів можна переконатися, вивчивши хронологію «ходіння по земельних муках», які випали на долю родини Мельник.

У міській раді, у районній державній адміністрації, куди звернулася по допомогу Вікторія Нікулова, їй висловлювали співчуття з приводу помилки й радили звернутися в правоохоронні органи. Алла Іванівна Мельник, що представляла інтереси своєї дочки, до цих рад прислухалася й звернулася в правоохоронні органи. У Роздільнянському райвідділі міліції оперуповноважений служби по боротьбі з економічними злочинами В. Атаман за результатами перевірки заяви Алли Мельник виніс постанову про відмову в порушенні кримінальної справи за фактом надання в землевпорядну проектну організацію ПП «С. І. М.» підроблених документів і незаконного одержання державного акта на право власності на землю, виданого Галині С.

Про те, що в Роздільнянському районному відділі міліції не провели глибокої перевірки (а може, і не захотіли за чиєюсь підказкою) свідчить той факт, що районна прокуратура в результаті проведеної перевірки винесла рішення про скасування постанови, винесеної співробітниками райвідділу міліції про відмову в порушенні кримінальної справи. Райвідділ міліції, виконуючи прокурорський протест, знову виніс постанову у відмові про порушення кримінальної справи.

У діях районної міліції навіть неозброєним юридичним поглядом було видно «юридичні білі нитки», якими була зшита постанова про відмову в порушенні кримінальної справи. Приміром, не було опитано посадових осіб ПП «С. І. М.» з виготовлення проекту відведення земельної ділянки, узгодження технічної документації, у тому числі, меж земельної ділянки із суміжними користувачами.

Районна прокуратура знову скасовує цю постанову. Здавалося б, відновлення справедливості для родини Мельник не за горами, і ось-ось вона наступить. Насправді це аж ніяк не так.

А ось інший приклад волаючого беззаконня, допущеного щодо Вікторії Нікуловой. Держакт на право власності на землю, виданий 1 квітня 2009 року на ім'я Галини С., був підписаний секретарем Роздільнянської міської ради Олександром Резниченком 1 квітня 2009 року. Він відповідно до чинного законодавства не мав права підписувати державний акт на право власності земельною ділянкою, тому що з 31 березня 2009 року обов'язки міського голови виконував обраний на сесії міської ради Михайло Лужний. Звертаємо увагу на дату підписання державного акта — 1 квітня 2009 року. На цей час держакт зобов'язаний був підписати міський голова Михайло Лужний, а не секретар міської ради Олександр Резниченко. Особа, котра підписує держакт, власноруч проставляє дату його підписання. Так записано в «Інструкції про порядок складання, видачі, реєстрації й зберігання держактів на право приватної власності на землю й право постійного користування землею, договорів на право тимчасового користування землею (у тому числі на умовах оренди) і договорів оренди землі», затвердженої наказом Державного комітету України із земельних ресурсів № 43 від 04.05.1999 р.

Правову оцінку діям секретаря міської ради Олександра Резниченка дотепер не дав жоден правоохоронний орган. І тільки Головне управління Держкомзему в Одеській області звернулося в міську раду з поданням про вжиття заходів з приведення рішень міськради з питань надання земельних ділянок у приватну власність в охоронній зоні Роздільнянської метеостанції до норм чинного законодавства.

> У діях районної міліції навіть неозброєним юридичним поглядом було видно «юридичні білі нитки».

Суд захищає правду і справедливість

Відповідно до статті 2 статті 158 Земельного кодексу України «Винятково судом вирішуються земельні суперечки з приводу володіння, користування й розпорядження земельними ділянками, які перебувають у власності громадян і юридичних осіб, а також суперечки з розмежування територій сіл, селищ, міст, районів і областей». Роздільнянський районний суд Одеської області під головуванням судді Ірини Бобровської прийняв до розгляду дві позовні заяви Вікторії Нікулової.

В одній з них у порядку статей 27 і 31 Цивільно-процесуального кодексу України Вікторія Нікулова просила держакт на право власності на земельну ділянку, виданий Галині С., визнати недійсним. У другій йдеться про адміністративний позов, вона просить суд визнати дії посадових осіб — керівництво Роздільнянської міської ради, ПП «С. І. М», районного відділу Держкомзему — протиправними й скасування рішення Роздільнянської міської ради. Ухвалою суду за адміністративним позовом з метою його забезпечення заборонено посадовим особам районного БТІ проводити дії з реєстрації права власності на нерухомість, що перебуває на земельній ділянці, зареєстрованій на Галину С.

У цей час судовий розгляд за адміністративним позовом Вікторії Нікулової триває. А розгляд за цивільним позовом припинено до ухвалення рішення суду за адміністративним позовом. Про остаточне рішення суду до винесення рішення говорити ще рано. Суддя Ірина Бобровська скрупульозно досліджує в судових засіданнях обставини, які призвели до того, що Вікторія Нікулова була позбавлена права на одержання земельної ділянки.

Питань по цій справі сьогодні чимало. І насамперед питання адресуються районній прокуратурі, яку очолює радник юстиції Едуард Дзебко. Серед його підлеглих — син Л. К., того самого, з якого, власне кажучи, і почалася ця земельна трагедія. Саме він побудував гараж на території сусідньої земельної ділянки, змінивши її форму й розміри. Через гараж і почалося те «накладення» земельних об'єктів, у результаті якого родина Алли Іванівни Мельник зазнає моральних страждань. Ну а вона сама в ці дні піддається пресингу з боку деяких депутатів міської ради, які протоптали доріжку в райпрокуратуру. Депутати вимагають від жінки, ветерана праці, припинити писати по інстанціях, звертатися в ЗМІ, до народних депутатів, в адміністрацію Президента України, до Генеральної прокуратури.

Під час моєї розмови з прокурором Роздільнянського району радником юстиції Едуардом Дзебко я поставив запитання про те, коли ж очолювана ним правоохоронна установа візьме за основу своєї діяльності виконання «Порядку взаємодії державного комітету України з земельних ресурсів і його територіальних органів і органів прокуратури з питання захисту інтересів держави в сфері регулювання земельних відносин» від 10 березня 2010 року. Цей документ чітко визначає основні напрямки діяльності Держкомзему й органів прокуратури з виявлення порушень законодавства, вживання заходів із залучення винних до відповідальності.

— Дайте мені 10 днів і я вирішу питання Вікторії Нікулової, — попросив мене прокурор Роздільнянського району.

Минув час тричі по 10 днів, а земельне свавілля відносно родини Алли Іванівни Мельник так і не вирішилося. Така ціна прокурорського слова!

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Минув час, а земельне свавілля відносно родини Алли Іванівни Мельник так і не вирішилося

Міліціонерів звинувачують, але вбивцями не вважають

МІЛІЦЕЙСЬКІ ІСТОРІЇ

Винних у смерті студента Ігоря Індила **(на знімку)** правоохоронці за час слідства так і не знайшли. Однак справу юнака, який за загадкових обставин помер в Шевченківському райвідділі, все ж почав розглядати суд. Обвинувачені — двоє міліціонерів: Сергій Приходько та Сергій Коваленко. Їх звинувачують у неналежному ставленні до затриманого та перевищенні службових повноважень. Однак родичі Індила стверджують: їхнього сина вбили правоохоронці.

Що саме сталося з Ігорем Індилом у РУВС, достовірно не відомо. Експерти констатували: хлопець помер від падіння на тверду підлогу. В міліції стверджують, що він сам впав і вдарився головою, перебуваючи у стані алкогольного сп'яніння. Нещодавно оприлюднила результати своєї 4-місячної перевірки і прокуратура. Вона встановила: смерть студента є наслідком службової недбалості і перевищення повноважень з боку двох співробітників правоохоронних органів. Версія ж про те, що вони навмисно завдали хлопцю смертельних травм, слідством не підтвердилася. Однак такі висновки ані батьків, ані громадськість не влаштовують. Адже слідство обійшло увагою сам факт загибелі Ігоря.

Адвокат загиблого Олександр Заруцький вимагає додаткового розслідування. За його словами, необхідна повторна судмедекспертиза. Адже існує багато запитань, на які немає відповідей.

— Наприклад, звідки взялася у шлунку і підшлунковій залозі кров. А це може свідчити про удар. Слідчий навіть не ставив питання, чому вона там з'явилася. Крім того експерти не дослідили, коли на тілі юнака з'явилися травми і не встановили їхній зв'язок із настанням смерті, — розповів «Голосу України» під стінами Деснянського районного суду пан Заруцький.

Адвокат хоче притягти всіх винних до відповідальності. Мовляв, звинувачення для двох міліціонерів, які проходять по справі, надто м'яке. Однак зробити це буде нелегко. Адже, наприклад, на першому судовому слуханні суд відмовився призначити додаткове розслідування по цій кримінальній справі.

Загибель студента у райвідділі викликала великий суспільний резонанс. Після того, як інформація про дії міліції потрапила в пресу, правозахисники та представники молодіжних організацій влаштували акцію протесту під стінами Шевченківського РУВС. Вони вимагали покарати тих, хто, на їхню думку, вбив хлопця. Уповноважений з прав людини Ніна Карпачова на нещодавньому спеціальному засіданні Верховної Ради України з нагоди 60-ї річниці з дня підписання «Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року» зазначила:

«...З перших днів я заявила, що фактично це є вбивство. Провадження омбудсмена підтвердило, що смерть стала наслідком застосування до нього (І. Індила. — **Авт.**) насильства і заподіяння тяжких тілесних ушкоджень. Як зазначено в одному з рішень Європейського суду «Вінтерверп проти Нідерландів», свавільне затримання ніколи не може вважатися законним. Але саме таке затримання студента у гуртожитку, в його тимчасовій домівці, вартувало йому життя. На жаль, у Шевченківському райвідділі міліції міста Києва подібні дії стали системою...»

Досить жорсткими у своїх висловлюваннях були і інші правозахисники. Так, адвокат Української гельсінської спілки з прав людини Олег Левицький в коментарі одному зі ЗМІ повідомив, що з розслідуванням справи Ігоря Індила затягують тому, що до смерті студента причетне керівництво районного відділу. «Справа з розслідуванням цього випадку зайшла в глухий кут тільки тому, що той фатальний удар завдав хтось із керівництва райвідділу. Був би це той дільничний, який забрав студента з гуртожитку, — здали б давно. В мене немає жодного сумніву, що смертельний удар наніс хтось із керівництва Шевченківського райвідділу», — наголосив адвокат.

Нині версія про смерть Ігоря Індила наче й не дуже схожа на правду. Однак заперечити її предметно до цього часу не можна. Всі недоліки та прогалини, що зараз викликають низку питань, будуть досліджені під час розгляду справи по суті, яке відбудеться 20 грудня. Згоден з такою думкою і адвокат одного зі звинувачених Олександр Плахотнюк.

— Публікувалися інтерв'ю, де мого підзахисного навіть називали вбивцею. Все це підбурювало громадськість. Однак цього робити не можна, навіть правозахисникам. Це компетенція суду. Ніхто не може бути визнаний винним у вчиненні злочину, а також підданий кримінальному покаранню інакше як за вироком суду і відповідно до закону. Крім того суд навіть таке обвинувачення не висував взагалі, — зазначив адвокат.

Олександр ПЕКНИЙ.

Допоможіть урятувати Видубицьке озеро!

Зіткнення інтересів мешканців Києва та різних приватних фірм стало типовим явищем для столиці. Черговий конфлікт виник на Набережно-Печерській дорозі, 8 у Печерському районі. Кияни протестують проти захоплення території Видубицького озера та його берегів. Жителі звернулися до міської влади з вимогою зберегти куточок живої природи в цьому районі. Однак про все по порядку.

Багато киян вже понад двадцять років орендують тут місця для своїх човників. Розташований на Видубицькому озері КП «Ремонтно-відстійний пункт №1» — це не просто місце для стоянки приватних суден. Більшість користувачів моторних човнів — люди небагаті, здебільшого пенсіонери. Відпочивати на дорогих курортах їм не по кишені. А тут прекрасна природа, тиха гавань. Завів човен — і відчуваєш себе капітаном. Для багатьох киян прогулянка чи риболовля на Дніпрі стали улюбленим видом відпочинку, а стоянки «РВП» були тим місцем, а по суті, і засобом, за допомогою якого можна його здійснювати. Та недовго вони могли цим насолоджуватися. Адже РВП №1 передали до комунальної власності Харківського району на підставі розпорядження Представника Президента України від 8 жовтня 1992 року.

— Фактична передача цього майна до Харківського району відбулася на підставі акта, складеного між Департаментом по управлінню майном Київської міської державної адміністрації з однієї сторони, та Державною адміністрацією Харківського району з іншої. А «веселе» життя у власників човнів почалося вже у 2001 році, — розповідає «Голосу України» активіст громадської організації «Видибай — захист водойм та берегів» Ольга Рачек. — Адже вже 18 жовтня 2001 року представництво Фонду державного майна у Харківському районі провело конкурс на продаж цілісного майнового комплексу РВП №1, у якому переміг одне з ТОВ. Цікаво, що продаж відбувся у жовтні, а Харківський ФДМ був розформований у зв'язку з адміністративним переподілом у Києві ще в серпні. Крім того, на той час існував наказ ФДМ міста Києва про заборону приватизації і продажу станції.

У 2003 році власники човнів почали висловлювати обурення зависокими розцінками на «паркування» своїх плавзасобів, які встановили нові власники станції. Того ж року розпочалися судові процеси між місцевими жителями і ТОВ, які тривають і донині. Кияни наполягають, що територія, на якій розташована човнова станція і РВП, є власністю громади Києва, а продаж і приватизація станції — незаконні.

Згодом прокуратура міста Києва за даним фактом навіть порушила кримінальну справу. Транспортною прокуратурою м. Києва, органами Міністерства транспорту та зв'язку, Головним управлінням земельних ресурсів м. Києва неодноразово складалися акти про правопорушення щодо користування земельною ділянкою та виносилися приписи про припинення порушення законодавства.

В 2007 році Господарський суд Києва задовольнив вимоги місцевих жителів. Він зобов'язав «нового власника» звільнити самовільно зайняту земельну ділянку.

— Однак її досі не повернуто у власність київської громади. Цікаво, що на ласий шматок землі з човновою станцією претендує між тим і ще одна бізнес-структура. Вона навіть намагалася отримати право власності на частину акваторії Видубицького озера й прилеглу до нього територію і створити на озері елітний яхт-клуб. Однак проблема у тому, що ця ділянка землі є частиною зеленої зони міста, — продовжує пані Рачек. — І це питання навіть взялися вирішувати депутати Київради. 13 грудня 2007 року вони вхвалили рішення № 11147/4280 про зміну цільового призначення цієї земельної ділянки, перевівши її із «зони зелених насаджень» до «території громадської та житлової забудови». Однак проти цього відразу виступила київська громада, яка звернулися до суду з адміністративним позовом до Київської міської ради про визнання цього рішення незаконним. А вже згодом Шевченківський районний суд визнав його протиправним.

Та все це не зупинило незаконні дії недобросовісних набувачів, які були спрямовані на заволодіння 26 гектарами рекреаційної зони міста Києва, і не стало підставою для повернення цієї ділянки до власності київської громади. З 5 тисяч киян, що раніше користувалися послугами РВП №1, нині залишилося близько 1000. Всьому вина — новий власник. Він спочатку підняв тарифи на послуги з 10 до 450 гривень на місяць. Потім не пускав людей до їхніх човнів. Невдовзі взагалі поставив паркан та вимагав по 50 гривень з кожного автомобіля, який заїжджає на територію.

Однак слід віддати належне громадянам нашого міста, які незважаючи ні на що зуміли згуртуватись та провести громадські слухання, на яких було прийнято рішення про неприпустимість забудови Видубицького півострова комерційними структурами всупереч Генеральному плану розвитку м. Києва у 2002—2020 роках та всупереч громадським інтересам при проведенні містобудівної діяльності в м. Києві. Нині залишається сподіватися лише на те, що своєю свідомою та активною позицією люди все ж таки навчаться виборювати своє!

Олександр ПЕКНИЙ.

Фото автора.

АКТУАЛЬНО

ДНІПРОПЕТРОВЩИНА

Державних службовців судять за корупцію

Слідчими органами прокуратури з початку року направлено до суду з обвинувальними висновками понад 120 кримінальних справ про злочини з ознаками корупції. Встановлено майже 6,8 млн. грн. збитків, з яких під час досудового слідства відшкодовано близько двох мільйонів, ще на два мільйони гривень накладено арешт. Як повідомили в прес-службі прокуратури області, до кримінальної відповідальності притягнуто 128 осіб. З них 35 службовців — з органів місцевого самоврядування, вісім — з районних державних адміністрацій, 24 співробітники міліції, 12 податківців, 49 — з інших органів державної влади та управління. Зокрема, заступника голови Солонянської районної державної адміністрації, справа проти якого уже розслідувана, звинувачують у тому, що за оформлення документів з передачі земельної ділянки під будівництво АЗС він вимагав десять тисяч доларів хабара і половину вже отримав.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

ЛЬВІВЩИНА

Троє братів Скрипчуків загинули, коли рятували сусіда

27 листопада близько 20.00 на окружній дорозі містечка Буська Львівської області 46-річний одесит на вантажному «Вольво» збив чотирьох пішоходів. Двоє потерпілих померли відразу на місці трагедії, а ще двоє — через п'ять годин у районній лікарні.

Серед загиблих троє братів Скрипчуків — Володимир, Іван та Андрій, а також їхній сусід Клим. Що робили жителі Буська на об'їзній дорозі, з'ясовує слідство. Водій вантажівки, який скоїв наїзд на людей, одразу викликав швидку допомогу. У Буській районній лікарні «Голосу України» вдалося розшукати фельдшера швидкої допомоги Світлану Фарину, яка виїжджала на місце трагедії. Медик розповіла дещо іншу версію трагедії. Повідомлення про ДТП надійшло о 20.05. Швидка виїхала через дві хвилини. Брати справді повертались з роботи. Попереду йшов Клим, а позаду — Скрипчуки. Невідомий автомобіль збив сусіда. А коли брати кинулися надавати йому допомогу, їх протаранило «Вольво». Про те, що брати рятували потерпілого, в жодному повідомленні не згадується. Судячи з легких травм, сусід Клим, скоріше за все, став жертвою іншого автомобіля, менш потужного. ДТП ж чомусь «списали» на одне «Вольво».

Богдан КУШНІР.

ЛУГАНЩИНА

Податківці вилучили гральні автомати

Працівниками відділу податкової міліції Старобільської МДПІ при проведенні оперативно-профілактичних заходів встановлений факт діяльності одного закладу з використанням гральних автоматів у кафе міста Сватове Луганської області. Під час перевірки вилучено 10 гральних автоматів на суму понад 100 тисяч гривень. Триває подальша перевірка. Нагадаємо, що після прийняття Закону України від 15 травня 2009 року №1334-VI «Про заборону грального бізнесу в Україні», основна частина таких закладів була закрита у добровільному порядку, однак деякі їх власники, не бажаючи розлучатися зі своїми незаконними прибутками, «пішли у тінь». Вони продовжують свою діяльність, розташовуючи гральні апарати в нежилих приміщеннях, **повідомляє відділ податкової міліції Старобільської МДПІ.**

18 студентів із числа дітей–сиріт Могилів–Подільського району Вінницької області отримали напередодні Новорічних свят іменні стипендії від районної влади. Голова райдержадміністрації Микола Гоцуляк та голова районної ради Олег Антонюк запевнили стипендіатів, що після закінчення навчання сприятимуть їм у працевлаштуванні, *інформує наш власкор Віктор СКРИПНИК*

Мільярдер *Віктор ПІНЧУК* відзначив свій 50–річний ювілей в альпійському курортному містечку Куршавель. Як пише газета «Сегодня», на святі було майже 300 гостей, а рахунок становить п'ять мільйонів євро. Серед запрошених — Білл Клінтон, Пол Маккартні та Елтон Джон, а співала для гостей Крістіна Агілера

Гримаси природи

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Учора залишалися закритими аеропорт «Хітроу» у Лондоні, аеропорти Франкфурта й Амстердама. Не працювали на виліт і повітряні ворота «Руассі» в Парижі. Рейси скасовували вже тисячами. Відповідним чином це позначилося на роботі «Борисполя». Не змогли вчасно здійснити посадку й кілька літаків в Одеському аеропорту.

Снігопад порушив і залізничне сполучення в Європі. Потяги по всій Німеччині приходили з великим запізненням або їх скасовували зовсім. Продаж квитків на потяги «Євростар» припинено до середи.

Комунальні служби країн, які зачепила негода, настійливо рекомендують водіям утриматися від поїздок через ожеледицю. На деяких європейських автотрасах лежить 20-сантиметровий шар снігу!

А українські енергетики вчора ліквідували наслідки великої аварії, в результаті якої без світла залишилася чи не половина Криму. Був повністю знеструмлений Севастополь. Упала напруга в Ялті, Сімферополі та ще десятках невеликих міст і селищ. Світло відключилося в тисячах будинків, лікарнях і соціальних установах. Припинилася подача води. Зупинилися насосні станції.

«Весь особовий склад і гарнізон МНС міста Севастополя було піднято по тривозі й переведено на посилений варіант чергування. Виділено всі генератори, щоб безперебійно працювали лікарні. Офіцери чергують. Жодних проблем немає», — запевнив журналістів начальник ГУ МНС України в Севстополі Геннадій Сухорученков.

Фото Андрія НОВАКА (Укрінформ).

Одеса — у полоні білої стихії: дороги обласного й державного значення чистить техніка, а міські тротуари — двірники з лопатами.

Причиною віяльних від'єднань, за попередніми даними, стали обриви високовольтної лінії в районі однієї з великих підстанцій. Туди було направлено ремонтні бригади. І, за останніми даними, у більшості житлових будинків і установ Севастополя електропостачання повністю відновлено.

У пошуках втраченого тепла

На затверджену Київрадою програму реформування та розвитку ЖКГ столиці на 2010—2014 роки потрібно більше 24 мільярдів гривень.

Щоб узимку у квартирах усіх киян було по-справжньому тепло, а з гарячого крана текла гаряча вода, місто шукає інвесторів. А поки чиновники пропонують бізнесменам вкладати кошти у столичну «комуналку», стовпчики термометра за вікном знижуються, і в Києві дедалі частіше скаржаться на якість опалення у квартирах. Однак, як з'ясував «Голос України», винне холоднечі у квартирах деяких киян — не лише холодні чи ледве теплі батареї. Через погану теплоізоляцію «градус» із багатьох домівок виходить у прямому сенсі у вікна та двері. Побачити, куди йде тепло, допоможе тепловізійне обстеження квартири — діагностика в інфрачервоному діапазоні хвильового спектру, розповідає фахівець Артем Карявка.

За допомогою спеціального пристрою можна побачити «теплову картинку» помешкання: виміряти температуру, спостерігати динаміку теплових процесів, визначити якість та рівень теплоізоляції та режиму вологості. Технологію, якою раніше в Україні користувалися у промисловості (у тому числі, військовій), нині слідом за Європою взялися застосовувати в побуті.

Насамперед перевіряти потрібно ділянки, що безпосередньо стикаються із зовнішнім середовищем: стіни, вікна, двері. Саме тут у холодну пору року втрачаємо дорогоцінний «градус». У заміських будинках варто обстежувати стелю та підвали — тут відбувається найінтенсивніший процес теплообміну. Тепловізійне обстеження покаже і якість роботи будівельників, і тих, хто встановлював двері та вікна чи утеплював стіни. «Дотримання будівельних норм дуже легко перевірити: якщо у вас вдома взимку температура не опускається нижче 18 градусів, то ситуація нормальна; якщо ж опускається, то ви — наш клієнт».

Звичайно, можна за «дідівським» методом ходити зі свічкою по квартирі та виявляти протяги. Однак цей засіб недостатньо точний, каже Артем Карявка. «Точність сучасного тепловізора дає змогу виявити такі дефекти, які за допомогою свічки не побачити. Окрім протягів (що вже є серйозною проблемою), можна побачити не тільки місця втрат тепла, але й ті, де конденсується волога. А через це у помешканнях з'являється цвіль, вкрай шкідлива для здоров'я людини». І вже після того, як з'ясуєте, куди саме йде тепло з вашої домівки, можна перекривати йому «шляхи відступу».

Анна БОЙКО.

Дружину новообраного ректора побили невідомі, а на крісло керівника з'явився ще один претендент

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Хто такий професор Користін, у Донецьку не знають. Тож появу ще одного кандидата колишній ректор розцінює як фальсифікацію та спробу усунути незручного для міністерства Юрія Лисенка.

А в п'ятницю ввечері дружину новообраного ректора ДНУ Юрія Лисенка Тетяну Лев побили невідомі. Постраждалу зустріли біля будинку, де вона мешкає, збили з ніг та завдали кількох ударів по голові. Тетяна Лев пригадує, що нападники вигукнули: «Це тобі за чоловіка!» і зникли. Медики зафіксували в неї забиття м'яких тканин голови та підозрюють струс мозку. Нині потерпіла у лікарні. Її чоловік подумує про те, щоб найняти охорону та звернутися до громадськості для захисту.

В обласній міліції повідомили, що про побиття до райвідділу заявив син жінки. На місце пригоди виїжджала слідчо-оперативна група. За фактом проводять перевірку, встановлюються обставини події. Міліція розшукує підозрюваних у нападі.

Водночас Юрій Лисенко не висуває прямих звинувачень на чиюсь адресу. Минулого тижня він подав до міністерства документи, необхідні для призначення ректором. Однак рішення не прийняте, й цього тижня варто чекати розвитку подій. Місцева преса активно обговорює ситуацію навколо університету: запеклу боротьбу здебільшого пов'язують із привабливим розташуванням ВНЗ в центрі міста та інтересом приватних забудовників до цієї території.

«Не можу коментувати рішення суду, тому що не бачив його, — сказав «Голосу України» Юрій Лисенко. — Я доручив адвокатам розібратися у цій справі. Що стосується нападу на дружину, то осіб, які це скоїли, ще не знайшли. Хоча є свідки, котрі бачили нападників напередодні на цьому самому місці. Складається враження, що вони стежили за «жертвою» певний час. Мета нападу, гадаю, одна — вивести з рівноваги, зробити так, щоб моя дружина не змогла працювати».

Тетяна Лев обіймала посаду проректора університету з фінансово-економічних питань, але була звільнена після призначення нового керівника — в. о. ректора Петра Єгорова. Вона оскаржила звільнення в суді й виграла процес.

Кілька днів тому на квартирі Лисенка міліція провела обшук у рамках розслідування кримінальної справи за фактами розкрадання майна ДНУ в особливо великих розмірах та службової підробки з боку посадових осіб навчального закладу. Такі ж обшуки проведені на квартирах ще двох проректорів університету й у службовому кабінеті Тетяни Лев.

Ліна КУЩ.

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

ФОТОФАКТ

У 30 окремому лінійно-вузловому полку зв'язку Сухопутних військ Збройних сил України, що у Чернігові, свята зустрічають з тортами від благодійного фонду імені двічі Героя Радянського Союзу Олександра Молодчого.

За субсидіями звертаються переважно городяни

Як повідомляє головне управління статистики у Черкаській області, цього року за субсидіями звернулося понад 46 тисяч родин. У 2009 році кількість бажаючих оформити компенсацію була значно меншою. Натомість середній розмір призначеної субсидії зменшився. У жовтні на одну родину в середньому виплачували близько 90 гривень. А торік — 110 гривень. Готівкою для відшкодування витрат на придбання скрапленого газу, твердого пічного побутового палива черкащанам виплачено 6,5 млн. грн. Середній розмір таких субсидій на одну сім'ю становив 475 гривень — дещо більше, ніж торік. Це пов'язано з тим, що ціни на дрова та вугілля зросли. Статистика засвідчує: найчастіше за компенсаціями звертаються жителі міст та райцентрів.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

У НОМЕР

КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ

Підприємці сіли за стіл із владою

Зустрічі малих та середніх підприємців із місцевою владою Кам'янця-Подільського стануть регулярними. Люди відряджають на переговори й консультації ініціативну групу. Підприємці потребують роз'яснень стосовно нового Податкового кодексу — влада та представники податкової служби надають їх. Рекомендації про перехід на загальну систему оподаткування не влаштовують багатьох підприємців через необхідність вести велику кількість документації. А найбільше хвилюють людей внески до Пенсійного фонду. Підприємцям, котрі вже давно досягли пенсійного віку, доводиться і далі сплачувати ці кошти. Місцева влада запевняє, що вона повсякчас буде оперативним посередником між підприємцями та вищою владою країни.

Віра ШПИЛЬОВА.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Майже сотня шкіл — на карантині

На Прикарпатті різко зросла захворюваність на ГРВІ. За даними обласної санепідстанції, за кілька останніх днів за медичною допомогою звернулися більше 10 тисяч краян. Більше 400 госпіталізовані. З них 60 відсотків — діти. Як повідомили в облСЕС, епідемічний поріг перевищено як в Івано-Франківську, так і в усіх районах області, окрім Верховинського. Через високу захворюваність учнів у 94 школах області оголошено карантин. Крім традиційних для цієї пори гострих респіраторних вірусних інфекцій, дедалі частіше реєструють і випадки захворювання на грип.

Дарина НАЗАРЧУК.

ВІСТІ З СУМСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Два мільйони — на подарунки

Більш як 110 тисяч подарунків напередодні свят одержать діти Сумщини. Про гостинці для них потурбувався Фонд соціального страхування з тимчасової втрати непрацездатності. Важить подарунковий набір півкілограма і коштує майже 20 гривень. Загалом на подарунки дітям до свят фонд виділив понад 2 мільйони гривень.

Правоохоронці... замордували каліку

У Липоводолинській центральній лікарні помер безногий інвалід, житель села Калінінське. За висновками судмедекспертів — внаслідок заподіяння тілесних ушкоджень, травм черевної порожнини, переломів кісток і ребер. У побитті каліки, яке спричинило смерть, підозрюють керівника сектору кримінального розшуку місцевого райвідділу міліції та оперуповноваженого цього ж відділу.

За словами очільників райміліції, ці двоє офіцерів справді були в Калінінському, розслідували крадіжку, заходили до інваліда. Однак факт побиття міліціонерами керівництво РВВС, як і обидва офіцери, категорично заперечує. Проте рідні померлого, сусіди та односельці висловлюють протилежну думку. Обох підозрюваних звільнено з посад, і нині вони перебувають під вартою.

Владислав ЖМУРКОВ.

Запеклу боротьбу здебільшого пов'язують із привабливим розташуванням ВНЗ у центрі міста

Придбали автобуси для сільських школярів

Днями представники районів отримали ключі від 11 шкільних автобусів. Новенький транспорт коштував обласному бюджету 3 млн. 168 тис. грн. Два автобуси поїхали до навчальних закладів Хустського, по одному — до Рахівського, Свалявського, Іршавського, Берегівського, Міжгірського, Тячівського, Воловецького, Ужгородського районів та м. Берегового.

У 2003 році в області започатковано програму «Шкільний автобус». За цей час придбано 126 машин. З них 62 — за рахунок коштів обласного бюджету, 24 — державного, 15 — за гроші Світового банку у рамках програми «Рівний доступ до якісної освіти».

Відрадно, що до кінця нинішнього року коштом Держбюджету області передадуть ще три автобуси. Вони возитимуть до школи учнів Великоберезнянського, Мукачівського та Виноградівського районів.

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

ФОТОФАКТ

З нагоди Дня міліції в столиці вшанували пам'ять загиблих працівників органів внутрішніх справ.

На знімку: під час церемонії покладання квітів до пам'ятника працівникам органів внутрішніх справ, що загинули під час виконання службових обов'язків (зліва направо), **— перший заступник міністра внутрішніх справ України генерал-лейтенант міліції Сергій Попков, міністр внутрішніх справ України Анатолій Могильов, заступник міністра внутрішніх справ України — начальник Головного слідчого управління генерал-майор міліції Василь Фаринник.**

Фото Андрія НОВИЦЬКОГО (Укрінформ).

Луганськ бореться за чисте повітря та зниження шуму

Влада Луганська закупила шумомір і прилади для контролю кількості забруднюючих викидів автотранспорту й передали їх у розпорядження управління з питань екологічної безпеки.

У зв'язку зі спадом виробництва та зменшенням кількості промислових підприємств обсяг забруднюючих викидів у атмосферу в обласному центрі становить лише 3,5 тис. тонн на рік, а викиди автотранспорту — більш як 20 тисяч.

Як зазначив начальник управління з питань екологічної безпеки Луганської міськради Олег Бережний, для вирішення цієї проблеми організовано спеціальну службу і придбано відповідні прилади, що дають змогу контролювати кількість викидів машин, які працюють на будь-якому виді палива. За його словами, міська служба разом з ДАІ проводитиме рейди під назвою «Чисте повітря», що дозволить обмежувати рух містом машин, викиди яких перевищують норму.

У Луганську — більш як 55 транспортних підприємств, які перевірять у першу чергу. Чинним законодавством про охорону атмосферного повітря й Адміністративним кодексом України за перевищення норми викиду передбачено штрафи від 510 до 850 гривень.

За допомогою шумоміра в місті боротимуться з тими, хто створює занадто багато шуму — на тих самих СТО або на літніх майданчиках інших підприємств. У правилах благоустрою Луганська прописана допустима норма гучності — 40 децибелів, за її перевищення можуть оштрафувати на 340—1700 гривень.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

«Пресвята родина» поєднала братиків і сестричок

Одразу на одинадцять вихованців у свято Миколи-чудотворця поповнився дитячий будинок «Пресвята родина». Це братики і сестрички тих сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, які вже тут виховуються (загалом тепер їх тридцятеро). Усі вони разом з головою ОДА Михайлом Цимбалюком, владикою Тернопільсько-Зборівської єпархії УГКЦ Василієм Семенюком були присутні на Святій літургії в кафедральному соборі Тернополя. Серед почесних гостей — керівники обласних підрозділів: міліції — Федір Бортняк, МНС — Євген Лукавий, охорони навколишнього природного середовища — Орест Сінгалевич, котрі найбільше доклали зусиль для того, щоб створити комфортні умови для проживання дітей.

Але головний подарунок на дітей чекав надворі: новенький автобус, подарований головою ради директорів агрохолдингу «Мрія» Героєм України Іваном Гутою. Перед тим, як діти розмістилися, транспортний засіб освятили. Потім усі вирушили до села Петрикова, на околиці якого біля лісу розмістилися два корпуси «Пресвятої родини». Один із них — повністю оновлений. Для дітей тут створили справжню казку: просторі гарно вмебльовані спальні, начинені сучасним обладнанням санвузли, кімнати для ігор, занять, їдальні, каплички... Усе продумано до найменших дрібниць і зроблено з любов'ю до дітей. Важко повірити, що ремонт і вмеблювання здійснено менш як за два місяці.

Дитячий будинок на околиці Петрикова з'явився кілька років тому завдяки благодійній організації Німеччини. Нині «Пресвятою родиною» опікуються благодійний фонд «Карітас» і, зокрема, отець Андрій Іван Говера. За словами представника «Карітасу» Володимира Козака, дитячому будинку передадуть понад 15 тисяч євро, зібраних під час акції «Різдвяна свічка» українцями, які перебувають на заробітках в Італії.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

На знімку: перед посадкою в автобус.

Фото автора.

Фінські машинобудівники шукають партнерів

Представники фінської компанії «Сампо Розенлев ЛТД», яка спеціалізується на виробництві високопродуктивних зернозбиральних комбайнів, під час зустрічі з керівниками області повідомили про пошук партнерів. Фіни готові не тільки постачати сільгосптехніку, а й налагодити її виробництво в Україні. На території краю вже успішно працює десяток комбайнів цієї компанії. Окрім того, в області є виробнича база, на якій можна організувати як складання комбайнів, так і їхній ремонт та технічне обслуговування.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Мощі святого Миколая два тижні перебуватимуть у Запоріжжі

Багатолюдним було свято 19 грудня у церкві Святого Миколая (УАПЦ), де для юних прихожан, вихованців дитсадків та притулку «Сонечко» приготували п'ять тисяч подарунків із солодощами. Храм відвідав Запорізький міський голова Олександр Сін.

Аншлаг, щоправда, журналістський, спостерігався і у Свято-Нікольському храмі (УПЦ Московського патріархату), де відбувся обряд рукопокладення у священики диякона, отця Федора (Конюхова). Легендарний російський мандрівник привіз до міста своєї малої батьківщини (він родом із села Чкалове Приазовського району Запорізької області) мощі Миколая Чудотворця. Мощі перебуватимуть у Запоріжжі два тижні, а привезли їх з італійського міста Барі, де зберігають у католицькому храмі Святого Миколая.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Час за... «Голосом...»

ПЕРЕДПЛАТИВ І ВИГРАВ

У Новорічну ніч Василь Хопта з Делятина Надвірнянського району звірятиме час за новим годинником з логотипом «Голосу України». Годинник цокатиме, і чоловіку буде веселіше, бо живе Василь Іванович сам. Дружина померла, єдиний син — на заробітках за кордоном, а невістка з онуком мешкають у Коломиї. «Сьогодні так живе багато українських родин», — філософськи каже чоловік.

Пан Василь виріс у сім'ї, де було семеро дітей. Мріяв, що у них з дружиною їх буде дев'ятеро, бо «що більше дітей, то краще». Але життя розпорядилося по-своєму. Василь Іванович ні на що не скаржиться. Каже, що ніколи не накопичував образу чи зло на когось, не нарікав на долю, бо це лише руйнує душу. Від усього найкращий лікар — робота, і добре, що в селі не буває так, щоб її не було. Встає чоловік ні світ ні зоря, бо не любить довго спати. Поки надворі не розвидниться, читає газети. Передплачує їх багато і різні. З «Голосом України» вже давно, і студіює його від першої до останньої сторінки. Аж тоді береться за господарство. Найбільше не любить людей, які лежать і нічого не роблять. «Як хочеш щось мати, треба працювати», — переконаний чоловік.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Фото автора.

У НОМЕР

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСТЬ

Сім'ї криворізьких металургів святкують новосілля

ВАТ «АрселорМіттал Кривий Ріг» увів в експлуатацію новий житловий будинок для своїх працівників, інвестувавши 23,5 млн. грн. У новій дев'ятиповерхівці 38 однокімнатних, 25 двокімнатних та 18 трикімнатних квартир. Упорядкований двір, дитячий майданчик, місця для стоянки автомобілів. Житло розподіляли згідно з умовами колективного договору і на підставі спільного рішення адміністрації підприємства та профспілкового комітету: 75 відсотків — для тих, хто стояв у загальній черзі, двадцять — для першочерговиків і п'ять відсотків — для позачерговиків, тобто осіб, які постраждали внаслідок нещасного випадку на виробництві, вдів, багатодітних сімей та сімей, які мають дітей-інвалідів. Це одне з небагатьох підприємств у країні та єдине в Кривому Розі, що здійснює програму надання безплатного житла для працівників.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

РІВНЕ

Реалізували майже всю деревину

Аукціон з продажу необроблених лісоматеріалів заготівлі першого кварталу, на який з'їхалося більше сотні представників деревообробних підприємств з різних куточків країни, провела у Рівному Українська спеціалізована лісова біржа. Було реалізовано майже дев'яносто відсотків деревини від виставлених ста тисяч кубометрів усіма лісогосподарськими підприємствами Рівненського обласного управління лісового та мисливського господарства. Як вважає керівник управління, депутат Рівненської обласної ради Володимир Грицайчук, проведення аукціонів — це одна з найпрозоріших форм купівлі-продажу товарів, яка створює можливість для вільного продажу деревини, підтримки вітчизняного товаровиробника. Адже саме на торгах встановлюються реальні ринкові ціни на лісопродукцію, які формуються на основі попиту та пропозиції. Відтак саме у такий спосіб можна купити та продати товар за найвигіднішою ціною та на найвигідніших умовах. Крім того, за результатами проведення аукціонів можна визначити стан ринку, його потреби, обсяги продажу лісоматеріалів та цінові тенденції.

Олександра ЮРКОВА.

ХЕРСОНСЬКА ОБЛАСТЬ

Їх розшукує... голова

Херсонський міський голова Володимир Сальдо особисто взяв участь у спецоперації, організованій міським управлінням УМВС в області. Мета — виявити і припинити діяльність незаконно діючого пункту прийому металобрухту, де приймали огорожі з кладовищ, каналізаційні люки, трансформатори, газові балони.

«Діяльність таких пунктів шкодить усьому місту, — зазначив Володимир Сальдо. — І мене насамперед турбує розкрадання обладнання, що належить громаді. Кожного дня я отримую інформацію про крадіжки каналізаційних люків. Це завдає значної шкоди бюджету, адже один люк коштує 1000 гривень, а з початку року крадіями знищено близько 300. Крім того, розкрадаються водопровідні й теплові мережі, нищаться ліфти».

Зернові термінали збудують сусіди

Уже наступного року на Херсонщині одночасно в кількох районах розпочнеться реалізація широкомасштабного проекту — будівництво сучасних зернових перевантажувальних комплексів. Про це йшлося на нараді в ОДА за участю представників миколаївського ТОВ. Херсонці нададуть сусідам земельні ділянки під термінали, а миколаївці готові розміщувати замовлення на будівництво причалівдоків на Херсонському державному заводі «Паллада».

Василь ПІДДУБНЯК.

Житло розподіляли згідно з умовами колективного договору і рішенням адміністрації та профспілкового комітету

Запорізький музей зброї: від кам'яного віку до автомата Калашникова

Дедалі частіше гості Запоріжжя, окрім обов'язкових відвідин Хортиці та Дніпрогесу, включають до свого маршруту і тутешній Музей зброї. Він — приватний, і є частиною одного з магазинів зброї. Власник музею Віталій Шлейфер ще 2004 року поклав в основу експозиції свою приватну колекцію. А далі пішло-поїхало, і сьогодні тут представлено більше двох тисяч експонатів.

Запорізький музей охоплює період розвитку цивілізації від середини епохи палеоліту (15000—4000 тисячі років до нашої ери) до середини XX століття. Зокрема, в музеї можна побачити одну з найкращих колекцій скіфської зброї — в експозиції тільки акінаків, тобто коротких мечів, що ними володіли скіфи і перси, цілих 50. А ще є колекції сарматської і хазарської зброї, зброї аланів і гунів, періоду Київської Русі та Запорізького козацтва. У музеї також чудові експозиції озброєння Сходу (тюркського і далекосхідного), Європи різних епох, доколумбової Америки і навіть далеких островів Тихого океану. Знавців вразять розділи «Зброя Росії та Радянського Союзу», а також «Вогнепальна зброя народів світу».

Це ми коротко перерахували лише тематичні розділи запорізького Музею зброї, але є ще й поділ експонатів за видами. Щоб і їх лише перелічити, треба, як то кажуть, добре захекатися, а все це добро ще треба було придбати чи знайти, привести до «товарного» вигляду і винести на суд глядачів. Ось його неповний перелік: автомати, ножі, пістолети, рушниці, антикварна, холодна, вогнепальна і пневматична зброя, шаблі, багнети, шпаги, кольчуги, карабіни, тесаки, дірки (довгі шотландські кинджали), чекани (щось схоже на бойовий молот чи бойову сокиру), бойові коси, стилети (вузькі «італійські» кинджали), сокири, мечі, булави, гвинтівки, самостріли (арбалети). І що часто найбільше вражає глядачів — давні чавунні гарматки кількох видів.

Одне слово, тут є на що подивитися і не лише представникам сильної статі. Адже естетика зброї, історія винахідництва, своєрідність підходів до вирішення одних і тих же проблем, а саме, на жаль, пошуку знарядь вбивства, абсолютно різними народами і в різні епохи, дуже цікаві широкому колу відвідувачів. Особливо з огляду на те, що другого такого (і навіть подібного) музею в Україні більше немає.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Для бегемотів — Африка, для пінгвінів — Антарктика

ЗООКУРОРТ

Один із найстаріших зоопарків Європи, берлінський, розташований у центрі німецької столиці. Однак після відвідин звіринцю київського йти у цей, хоч і один із найкращих у Європі, було трохи боязно. Та побоювання не справдилися: зоопарк виявився схожим на курорт, у якому однаково комфортно і тваринам, і відвідувачам.

Тут майже немає кліток і високих парканів. Диких кішок, щоправда, тримають за міцними гратами, але інші вольєри такі, що і відвідувачі у безпеці, і тварин можна роздивитись, як на долоні.

Приміром, до горил, здається, рукою подати. Між вами і приматами — лише рівчак, наповнений водою. Можна годинами роздивлятися, як тварини шукають у траві розкидану наглядачем їжу. Війна війною, а обід за розкладом: від процесу пережовування самця Іво не відволіче ані натовп відвідувачів, ані три самки.

Африканського слона Віктора застаємо під час грязьових процедур: він набирає з калюжі побільше болота та поливає собі спину. Далі — «чистить нігті». У сусідньому вольєрі — стадо індійських слонів. Їх тут щонайменше п'ятеро(!).

Не лише на тварин, а й на вольєри тут не намилуєшся. Приміром, жирафник виконано в екзотичному стилі. Але головне — максимальний комфорт: для гірських козлів — гори, для пінгвінів — на вибір: закрите холодне приміщення і, через перехід, — вольєр на вулиці. Простора домівка й у бегемотів: одні дрімають на бережку, ще один — якраз робить «зарядку» під водою. І діти, і дорослі просто «прилипли» до прозорого акваріуму: з-за рогу «по-собачому» випливає бегемот, зникає за острівцем і згодом знову з'являється перед відвідувачами. «Зайві кілограми зганяє», — жартують вони.

На годиннику — близько другої години дня, тож мешканці зоопарку після обіду засинають: біля води вклався бурий ведмідь, розвалився на «ліжечку» панда. У вольєрі для білих клишоногих теж сонне царство: «зірка» берлінського зоопарку — Кнут задрімав. 20 хвилин — і терпіння винагороджується, Кнут таки повертається мордою до гостей і дозволяє зробити кілька фото на згадку.

У вихідний у берлінському зоопарку багато людей: сюди приходять на цілий день всією родиною, беруть із собою щось перекусити. Для сімей з дітьми є ігрові майданчики та спеціальні возики. Цікаво, що професійних фотографів тут чи не більше, ніж звичайних відвідувачів. «Майте трохи терпіння, — радить фотограф Штефан, і ваш об'єктив вихопить дивовижні речі: і процес годування маляти-верблюда, і сон сімейства бородавочників, і «хор пінгвінів».

Анна БОЙКО.

Київ—Берлін—Київ.

Фото автора.

13 грудня. Валерій Баранов, Борис Тарасюк, Сергій Глазунов, Віталій Хомутиннік, Наталія Королевська під час погоджувальної ради, яка до плану роботи на пленарний тиждень включила понад 100 питань.

Битва без переможців

ПАРЛАМЕНТСЬКИЙ ТИЖДЕНЬ

Минулий тиждень, на жаль, відзначився подіями, які не додадуть позитиву в історію парламентаризму, — блокування роботи Верховної Ради, що в четвер розпочали бютівці, завершилося побоїщем, яке не прикрашає нікого, — ані нападників, ані оборонців, ані більшість, ані опозицію.

Депутати, демонструючи перед телекамерами розбиті голови та руки, металеві прути та ланцюги, звинувачували одне одного. Більшість звинувачувала БЮТ у намірі застосувати небезпечні предмети, але сторонніми предметами дісталося саме бютівцям, які вимагали закрити кримінальну справу проти їхньої лідерки, котру підозрюють у нецільовому використанні державних грошей. А більшість прагнула заслухати звіт Мінфіну про зловживання уряду Тимошенко. Декілька депутатів досі перебувають у лікарні. Потерпілі подали заяви до Генпрокуратури з вимогою притягнути до кримінальної відповідальності депутатів-регіоналів, котрі, на їхню думку, незаконно застосували силу. «Більшовики», натомість, звинувачують опозицію, що вона спровокувала «нестатутні відносини», а карети «швидкої допомоги», санітари з носилками, мовляв, — черговий політичний піархід. Водночас постійний представник Президента в парламенті Юрій Мірошниченко, котрий також представляє Партію регіонів, пообіцяв, що його політична сила проголосує за позбавлення недоторканності кожного депутата, чию вину доведуть правоохоронні органи. Навіть щодо однопартійців. І запропонував, врешті-решт, ухвалити закон про парламентських приставів, котрі матимуть право розбороняти депутатів, — відповідний законопроект уже перебуває на розгляді у Верховній Раді.

Керівництво держави — і Президент, і Голова Верховної Ради, і Прем'єр-міністр — закликали депутатів навчитися поважати один одного і вести політичні баталії без кулаків і стусанів. «Я категорично проти того, щоб у парламенті будь-коли застосовувалася фізична сила, — сказав Віктор Янукович. — Уже настав час політикам домовитися і підняти рівень політичної культури». «Я пропоную зупинитися. Зупинитися в цьому ражі звинувачень. Відповідальні — всі, винні — всі», — сказав Володимир Литвин і, як зазвичай, закликав до діалогу та компромісу. А з того, що відбулося, — винести уроки і зробити висновки, щоб не повторювати помилки в майбутньому.

Щоправда, часу на роздуми, діалог і компроміс у парламентаріїв залишилося обмаль — нинішній тиждень має бути останнім пленарним цього року, а завдання — надзвичайно відповідальне та складне: ухвалити закон про Державний бюджет на 2011 рік, щоб новий рік країна розпочала із затвердженим кошторисом. Зауважень до проекту держбюджету, знову-таки, — безліч. Сподіватимемося, що й політичної культури під час їх розгляду не бракуватиме.

Олександра КУЧЕРЯВА.

15 грудня. Євген Волинець, Володимир Матвєєв під час пленарного засідання, на якому, зокрема, за основу ухвалено зміни до Кримінального кодексу (щодо посилення відповідальності за випалювання рослинності або її залишків).

14 грудня. Володимир Ландік, Валентин Ландик, Геннадій Самофалов, Святослав Піскун під час пленарного засідання, на якому, зокрема, 275 голосами було прийнято проект закону про Державний бюджет України на 2011 рік у першому читанні.

16 грудня. Депутати фракції «БЮТ-«Батьківщина» заблокували трибуну та президію Верховної Ради з вимогами припинити політичні репресії.

17 грудня. Ігор Шаров, Сергій Гриневецький (стоять) під час пленарного засідання, на якому, зокрема, обговорювали ситуацію, що склалася після вчорашньої вечірньої сутички між бютівцями та регіоналами.

П'ять днів із життя Верховної Ради України очима фотокореспондента Сергія КОВАЛЬЧУКА

Звання Почесного громадянина Луцька присвоєно провіднику Організації українських націоналістів Степану Бандері. Таке рішення, за поданням фракції ВО «Свобода», прийняла сесія Луцької міськради. Відтепер Степан Бандера є Почесним громадянином Хуста, Тернополя, Івано-Франківська, Львова, Долини, Луцька, *інформує наш власкор Микола ЯКИМЕНКО*

Понад 100 тисяч ялинок та сосен виростили до Новорічного свята працівники Черкаського обласного управління лісового та мисливського господарства. Реалізують хвойні деревця не лише в містах, а й у селищах та селах області, *повідомляє наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО*

У НОМЕР

На ярмарку скуповувалися за доступними цінами

На чотирьох майданчиках у різних мікрорайонах Тернополя пройшли продовольчі ярмарки. Мешканці міста могли придбати продукти за цінами на десять—п'ятнадцять відсотків нижчими від базарних. Скажімо, гречка коштувала 8—9 гривень за кілограм, капуста — 3,5—4, яйця — 6,5 гривні; дешевшими були цукор, жива риба, яблука. Розмаїття продукції вражали й пасічники. Та найбільше господинь порадував вибір м'яса за доступними цінами: кілограм сала можна було купити за 10—12 гривень, м'яса — від 25 до 35 гривень.

Аркадій і Світлана Аніни з села Боложівки Шумського району не пропускають жодного ярмарку в Тернополі. Це добра нагода продати домашню свинину. Торгують нею також в Острозі Рівненської та Нетішині Хмельницької областей. В оренді мають 25 гектарів, на яких вирощують у середньому 20 свиней. М'ясо, кажуть, екологічно чисте, адже годують поросят традиційними кашею, картоплею, овочами. Малечу випоюють молоком. Торги в Аніних йшли непогано. Коли підійшла до них, м'ясо вони практично розпродали. Залишилось трохи сала та голова.

На сільськогосподарських ярмарках, які регулярно відбуваються в обласному та районних центрах, реалізовано продукції більш як на 12 мільйонів гривень. Нині не треба нікого вмовляти везти сюди продукти. Звикли до ярмарків і продавці, й покупці, а влада обіцяє організовувати їх і надалі.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Олігарх подарував газопровід

ДОБРІ СПРАВИ

Пощастило не всім українцям, а тільки 264 жителям Харківщини. Вони — історичні земляки мецената, який узяв під особисту опіку землю предків.

Облагодіяв бізнесмен, промисловець і член Ради Федерації Держдуми Росії Андрій Гур'єв селище... свого імені. Щоправда, названо прикордонне село Гур'єв Козачок не на честь Андрія Григоровича, а на честь його далекого предка, котрий заснував поселення. З 1672 року, коли донський козак Опанас Гур'єв одержав тут за вірну службу 38 десятин землі, на ній змінилося 12 поколінь Гур'євих. Навіть через чотири століття це прізвище тут носить абсолютна більшість мешканців. Живуть селяни, як і у старі часи, землеробством і так само подідівському осіняють себе двоперстним хрестом. Але з приїздом у село старообрядників іноземного благодійника в ньому відбулися кардинальні зміни. В селі відремонтували й обладнали за останнім словом техніки місцеву школу, розжилися на шкільний автобус, а тепер — і газ.

Газифікація селища обійшлася меценатові в 3,2 мільйона гривень і тривала рік. Довелося зважати на економічну кризу та люту зиму — торік село замело на чотири метри, а грошей на розчищення доріг у комунальних служб не було. Продукти й будматеріали для сільської школи, яку капітально ремонтували паралельно із прокладанням газопроводу, завозили дідівським способом — саньми. Для автомобілів дорогу відкрили лише у квітні.

Корисливих інтересів у російського благодійника в цьому проекті немає. Газопровід передадуть на баланс селищного кооперативу, що разом з районним відділенням «Харківгазу» здійснюватиме його експлуатацію.

В українській філії компанії «Фосагро», яку пов'язують з ім'ям Андрія Гур'єва, будівництво газопроводу розцінюють як крок для розвитку села. Джерело енергії формує ринок праці, і вже обговорюється ідея будівництва газифікованого зернового току та сушарки зерна. Створює газ і умови для благоустрою сільських об'єктів соцкультпобуту — опалення клубу, фельдшерського медпункту та школи, яка поки що опалюється за жорстким графіком електрикою.

— Газифікований Гур'єв Козачок стає конкурентоспроможним щодо залучення в село працездатного населення, — вважає Андрій Гур'єв, — а це поліпшить демографічну ситуацію в українській глибинці. За його словами, треба зробити так, щоб молодь не їхала в пошуках кращої долі з рідних місць, а, навпаки, прагнула сюди, до своїх джерел.

Сам благодійник знайшов своє коріння порівняно недавно — родовідом, каже, почав цікавитися після 40 років. Хранитель сільського музею Василь Гур'єв допоміг йому пізнати своїх предків до дев'ятого коліна і знайшов у Гур'євім Козачку нині живих родичів.

— Сам я народився в інших місцях, — розповідає російський сенатор. — У 1929 році діда-середняка, котрий жив тут, розкуркулили й репресували, а родину вислали на північ. Батько ж мій Григорій Кирилович Гур'єв у Гур'євім Козачку народився, навчався і, повернувшись із фронту, разом з мамою вчителював. Тому я й вирішив найперше подбати про місцеву школу.

У школі Гур'єва Козачка вчаться не тільки українські діти, а й російські — на уроки вчителі сусідніх хуторів ходять через кордон, що за півтора кілометри. Потім росіяни вступають до харківських вузів. Меценат подумує призначати кращим випускникам сільської школи благодійні стипендії.

Учитися в Гур'євім Козачку — престижно. Таких умов немає навіть у міських школах, не те що в сільських. На 54 учні — 12 учителів. Діти забезпечені шкільною формою, підручниками, канцелярським приладдям, спортивним та іншим інвентарем, безкоштовним шкільним автобусом і посиленим харчуванням. Найближчим часом буде завершено капремонт шкільної їдальні, додадуться гарячі обіди.

— Якби не Андрій Григорович Гур'єв, ні російськомовної школи, ні іншої в селі б уже не було, — впевнена директор школи Валентина Василівна Гур'єва. — Участь російського мецената дозволила не тільки захистити наш навчальний заклад від скорочення, якому за районним планом підлягає кожна третя сільська школа, а й підвищити наповнюваність.

Співробітниками ТОВ «Фосагро Україна» і «Агросоцінвест» проводиться постійна робота з відділом освіти Золочівського району, спрямована на поліпшення умов праці викладацького складу. Як спонсорську допомогу в район на різні потреби цьогоріч перераховано більш як мільйон гривень.

— Новорічні подарунки дітям — теж традиційна турбота спонсора Андрія Гур'єва, — каже начальник відділу освіти Золочівської райдержадміністрації Наталя Оберемок. — З місцевого бюджету фінансуються 25 наборів ласощів для 12 учнів 1—4 класів школи Гур'єва Козачка та 13 сиріт і дітей із малозабезпечених родин. А свято і ялинку дарують шефи.

Близько 10 років Андрій Григорович безкорисливо допомагає батьківщині предків вижити в нелегкий час. У подальших планах покровителя — переобладнання фельдшерського пункту і клубу, благоустрій доріг усередині села і проведення вуличного освітлення.

А в стратегічній перспективі — план відродження окремо взятого українського села російським інвестором. У програмі розвитку Гур'єва Козачка — створення нових робочих місць і будівництво житла для тих, хто захоче тут працювати і жити. На тлі сьогоднішнього вимирання сіл — завдання архіважливе.

☞ ДОВІДКА

Скорочення виробництва позначилося на стані бюджету й змусило уряд зменшити очікування щодо наповнення його дохідної частини на наступний рік. Економічний розвиток Золочівського району теж скинув оберти. Обсяг промислового виробництва цього року скоротився у 2,5 разу. Два із чотирьох промислових підприємств району не працюють. Поголів'я худоби в господарствах району скоротилося на 13%. Обсяги капітального будівництва зменшилися порівняно з минулим роком наполовину. В результаті територіальні надходження до бюджетів усіх рівнів виявилися на третину меншими від минулорічних.

— Шкода, що після школи діти їдуть учитись і вже не повертаються, — розповідає вчителька історії Світлана Гур'єва. — От якби було, де працювати, чого б вони там тулилися в гуртожитках, знімали дуже дорогі квартири? Всі б із задоволенням повернулися додому, до чистої води й благодатної землі. Я от не змогла б жити в місті, звикла до свободи.

Не дарма в цих краях ніколи не було кріпосного права. Нащадки переселенців-старообрядників вільні духом і міцні вірою. Сьогодні вони вірять у те, що Гур'єв Козачок переживе лихі часи, як пережив їх уже багато на своєму довгому віку. Про це й моляться біля своїх старовірських ікон. І, звичайно, — про Бога посланого земного заступника.

Ірина СЕЧНЄВА.

Приготуйтесь до чергових обмежень!

БАЛАНС ТИЖНЯ

*** Урядовий проект держбюджету-2011 схвалено в першому читанні — про те, як на експрес-нове наїжджає добре забуте старе.**

*** Столиця увійде в новий рік із підвищеними тарифами на тепло — про прикладну енергетику.**

*** Проект бюджету обіцяє 10 мільярдів приватизаційного виторгу — про неоголошену реформу.**

Неочищений проект

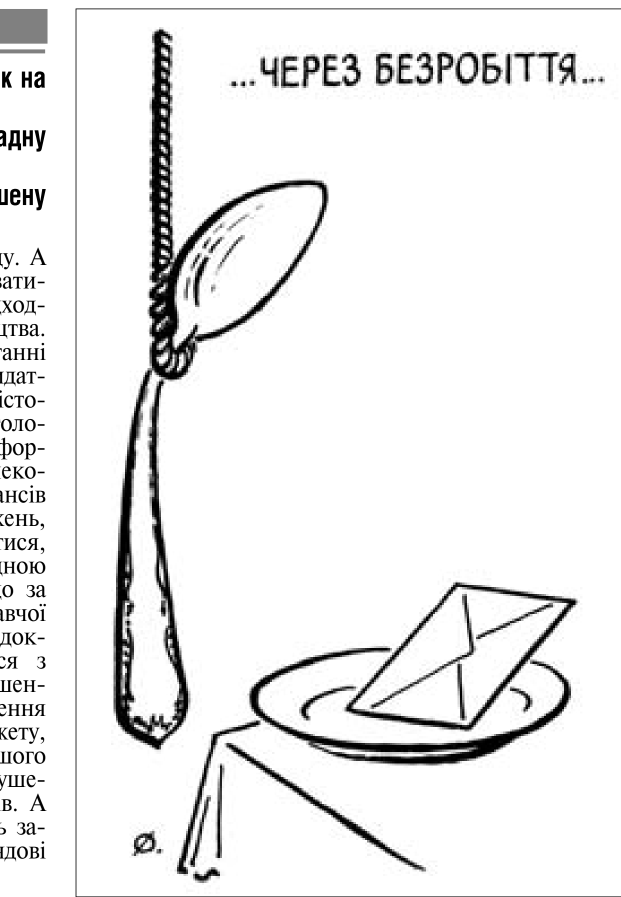
Мінфін неодноразово підкреслював, що розробляє головний фінансовий план країни на наступний рік на основі нового Податкового кодексу. Експрес-прийняття законопроекту в першому читанні посіяло серйозні сумніви в багатьох. Я не про переробників молока та м'яса, які, судячи з проекту держбюджету, таки втрачають право самостійно розпоряджатися накопиченим ПДВ і за рахунок цього піднімати вартість сировини. Тут бюджет із кодексом у парі віддадуть ПДВ кожній тварі. Щоправда, швидше за все, поверне на інше: позбавлений дотацій постачальник сировини на молокозаводи почне вирізати худобу, а створений дефіцит м'яса розкрутить і без того високі ціни на молоко та м'ясо. Я веду мову про всіх, хто обстоював збереження у новому Податковому кодексі спрощеної системи оподаткування і очищення його від багатьох суперечностей і перегинів. Нагадаю, дякуючи президентському вето систему зберегли, але від суперечностей не очистили. І тому вона має неабиякі шанси зникнути вже через кілька місяців. Ситуацію доволі точно змалювала народний депутата Ксенія Ляпіна, вказавши на невизначеність законодавчої позиції так званого фіксованого податку, який нібито набрав чинності. Якщо так, то нібито має залишитися і ринковий збір, однак він скасовується буквою Податкового кодексу. Експрес-нове, змішане з добре забутим старим, уже надихнуло кількасот тисяч суб'єктів підприємництва писати заяви на сплату фіксованого податку, а частину органів місцевої влади, зацікавлених у ринковому зборі, відмовляти їм у цьому.

Проект держбюджету-2011 по суті не дає відповіді на розв'язання цієї колізії, зате не залишає сумніву в тому, що розподіл доходів між місцевими та центральним бюджетом свідчить про подальшу централізацію, прямо кажучи, про ручне управління, як було й за попередників нинішнього уряду. А відтак, будьте певні, кожен регіон керуватиметься тією схемою, яка дає більше надходжень, а не прав для малого підприємництва.

Мало того, схвалена в першому читанні редакція держбюджету переконує, що видатки приміряли́ся... на вже відправлені в історію міністерства та відомства згідно з оголошеною в країні адміністративною реформою. Поправка на правонаступництво некоректна через колосальну різницю балансів адміністративних функцій і повноважень, про які на разі можна тільки здогадуватися, але про які бюджет не говорить жодною цифрою. Якщо, звісно, не зважати, що за видатками на органи управління виконавчої влади країна вийде наступного року на докризовий рівень. Важко не погодитися з оцінкою міністра фінансів Федора Ярошенка, що уряд пропонує жорсткі обмеження видатків для зменшення дефіциту бюджету, але ця пропозиція стосується здебільшого тих, хто з огляду на сімейні статки вимушений зважати на динаміку соцстандартів. А судячи з дефіциту бюджету та вочевидь заниженних розмірів ВВП та інфляції, урядові доведеться підкоригувати їх.

Роздвоєна енергетика

Власне, коригувати уряд уміє дуже добре, про що свідчить не лише проект держбюджету-2011, а й відкориговані пріоритети розвитку паливно-енергетичного сектору. Про них повідав міністр енергетики й вугільної промисловості Юрій Бойко «Дзеркалу тижня». За цими пріоритетами, реформування газового сектору відійшло на задній план, так по суті й не розпочавшись, а на часі — розвиток ядерної енергетики. Календарно таку переміну позицій важко не поєднати з кінцем утрясання боргових зобов'язань НАК «Нафтогаз України» перед «Росукренерго», а функціонально — з посиленням інтеграційних процесів із російським капіталом. І, по-перше, йдеться про подовження старих і будівництво нових блоків ВВР-1000 за рахунок російських коштів та технологій, і, по-друге, — мова про створення СП із росіянами для розробки нафтоносної структури Палласа в Прикерченській зоні та для видобутку шахтного метану. Фігурально кажучи, йдеться про фундаментальну енергетику, яка приносить конкретний споживчий результат у вигляді кіловат-годин, кіловольтів або гігакалорій у невизначеній перспективі. Прибутки від такої енергетики, судячи з наших реалій, для кінцевого споживача тільки теоретичні. Даруйте за іронію, але її спричинило рішення Нацкомісії з регулювання електроенергетики підвищити тарифи «Київенерго» на тепло для потреб населення з наступного року на 34,9 відсотка. Підкреслю, рішення — не узгоджене на відомчому рівні й не обґрунтоване — на громадському. Так, тепло для споживача без лічильника з 1 січня 2011 року обійдеться з розрахунку 169,38 грн./Гкал без ПДВ (зараз тариф становить 125,47 грн./Гкал). Для домогосподарств з пристроєм обліку тариф зросте на 35 відсотків — до 171,25 грн./Гкал). При цьому нагадаю, що «Київенерго» не постачає теплову енергію безпосередньо населенню, з яким працюють житлово-експлуатаційні контори. Тож вони також можуть додати в тариф націнку, скажімо, за утримання тепломереж. Більш як на 18 відсотків (без ПДВ) зросте вартість тепла й для бюджетних організацій. Під спудом нових тарифів на тепло для киян лежить боротьба за власність в «Київенерго», багатомільйонні борги та несплачені компенсації за спожитий природний газ, приховане від громадськості тарифоутворення та багато чого іншого. Власне, це і є заземлена, прикладна енергетика, яка вже давно не вписується у пріоритети міністра Юрія Бойка.

Енергетика не роздвоюється. Насправді вона являє собою дуже цілісний стратегічний актив, якому інвестори вже давно склали ціну. Про це думалося, коли натрапив у проекті держбюджету на цифру 10 мільярдів гривень — саме стільки не перший рік уряд сподівається перерахувати в казну від роздержавлення активів. І не дивується коментарю глави Фонду держмайна Олександра Рябченка — продаватимуть наступного року щонайперше підприємства енергетичної галузі. Нагадаю, Президент Віктор Янукович зняв заборону Віктора Ющенка з цього приводу. Зокрема, і щодо підприємств з теплової генерації. До слова, Донбаська паливно-енергетична компанія не далі як з тиждень тому сконцентрувала в себе 39,98 відсотка акцій «Київенерго» і вже просила столичну владу продати їй комунальне технологічне та електричне майно. Але цим справа не обмежиться, адже заборону на приватизацію стратегічних підприємств, серед яких енергогенеруючі «Дніпроенерго», «Центренерго», «Західенерго» та «Донбасенерго», вже знято. Реформу власності не оголошують лише тому, що вона продовжується.

Сергій ВЛАД.

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Реформування газового сектору відійшло на задній план, так по суті й не розпочавшись

Білоруський Майдан

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Ще о 10-й ранку, через чотирнадцять годин після закриття виборчих дільниць, голова Центрвиборчкому Білорусі Лідія Єрмошина повідомила, що вже в першому турові президентських виборів переміг Олександр Лукашенко. За офіційними даними, за нього проголосували 79,67 відсотка тих, хто взяв участь у голосуванні. Другим став кандидат «Проти всіх». Цю графу в бюлетені вибрали майже 7 відсотків виборців. Решта кандидатів, у тому числі від опозиції, не змогли подолати навіть тривідсотковий бар'єр.

Напередодні, припускаючи саме такий розклад у підсумках виборів, у центрі Мінська відбувся масовий мітинг протесту проти результатів волевиявлення. У ньому взяли участь, **за повідомленням російського агентства Росбалт,** до 100 тисяч людей. Білоруське МВС називає іншу цифру — 20 тисяч мітингувальників.

Лідери опозиції, серед яких були всі кандидати у президенти Білорусі, котрі програли, прийняли резолюцію про створення Уряду національного порятунку. Потім юрба рушила до будинків білоруського уряду, адміністрації президента та ЦВК.

Люди намагалася прорватися до будинку уряду, однак на їхньому шляху стали ОМОН і численні підрозділи МВС. За свідченнями очевидців, 600 людей заарештовано, на площі після «зачищення» на снігу була кров: «Били по головах, утекти було неможливо».

Затримано четверо кандидатів у президенти країни — Андрія Санникова, Миколу Статкевича, Григорія Костусєва та Віталія Римашевського. Про це **повідомляє УНІАН з посиланням на Бі-бі-сі.** Костусєва, Санникова і Статкевича міліціонери повели на очах у журналістів. Віталія Римашевського було жорстоко побито і доставлено до лікарні. За деякими даними, пізніше його теж перевели до СІЗО, **пише сайт «Наша нива».** Про долю Ярослава Романчука поки що нічого не відомо.

Затримано й дружину Андрія Санникова Ірину Халіп — кореспондента російської «Новой газеты». Її побиття потрапило у прямий ефір радіостанції «Эхо Москвы», якій вона саме давала інтерв'ю.

Також серед побитих близько 20 журналістів із російських, польських, американських і білоруських ЗМІ.

На події в Мінську вже відреагували політики Європи та США. За словами Голови Європарламенту Єжи Бузека, «побиття кандидата в президенти Володимира Некляєва є обурливим і ганебним вчинком».

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва—Мінськ.

ФОТОФАКТ

Фото Сергія КОСТІНА (УНІАН).

Діючий президент Білорусі Олександр Лукашенко з молодшим сином Миколою опускають в урну для голосування бюлетень на виборчій дільниці під час виборів глави держави.

КНДР погодилася пустити інспекторів МАГАТЕ

Північна Корея погодилася пустити на свої ядерні об'єкти інспекторів МАГАТЕ. Про це зміг домовитися американський губернатор штату Нью-Мексико Білл Річардсон, котрий завершив учора свій візит до КНДР, **повідомляє Сі-Ен-Ен.**

Окрім цього, колишньому представнику США в ООН вдалося домогтися від жителів півночі згоди на продаж, приблизно, Південній Кореї 12 тисяч уранових стержнів, достатніх для виробництва шести — восьми ядерних боєголовок. Репортер Сі-Ен-Ен не уточнює кінцеві цілі цієї операції, однак **агенство Франс Пресс повідомляє,** що стержні будуть спрямовані на збагачення.

У Сеулі, у свою чергу, заявили: поки що рано робити якісь висновки зі згоди КНДР на допуск інспекторів і потрібно зібрати більше інформації.

Російський бізнесмен запропонував за свій рахунок реконструювати набережну Алушти

Російський бізнесмен Олександр Лебедєв готовий за свій рахунок реконструювати набережну Алушти. У листі до голови Ради міністрів Криму Василя Джарти він написав, що «ця набережна псує місто-курорт і відлякує цивілізованих клієнтів.

Ми багато разів пропонували мерам Алушти за наш рахунок провести реконструкцію, перетворити її на місце відпочинку, а не джерело травматизму й розсадник інфекцій. Однак це завжди натикалося на глуху стіну нерозуміння». Лебедєв вважає, що Алушта, завдяки своєму унікальному клімату й розташуванню, за розумного підходу та інвестицій може скласти конкуренцію Ніцці та Каннам.

Георгій ВЕРВЕС.

ФОТОФАКТ

Фото Марини ФЕДЯНІНОЇ (Укрінформ).

В Абу-Дабі різдвяну ялинку прикрасили золотом і діамантами на 11 мільйонів доларів.

Хто винен у катастрофі під Смоленськом — дізнаємося нескоро

Проект рапорту Міждержавного авіаційного комітету (МАК) у справі Смоленської катастрофи (в результаті якої загинули польський президент Лех Качинський та делегація з 95 осіб) у тій формі, в якій він був надісланий російською стороною, поза всяким сумнівом, є неприйнятним, оскільки «деякі висновки» цього документа є необгрунтованими — заявив прем'єр-міністр Польщі Дональд Туск.

Після ознайомлення з напрацюваннями МАК польська сторона надіслала свої зауваження стосовно рапорту. Зміст обох документів залишається таємним. Проте відомо, що, за російською версією, у катастрофі літака вина покладається на екіпаж, а поляки наполягають на тому, що в остаточному документі відповідальність має бути «розділена між польською і російською сторонами». Так, зокрема, випливає з неодноразових висловлювань голови польської Комісії з вивчення авіакатастроф державної авіації (КВАДА) Єжи Міллера. Над підготовкою польського документа працювало 34 експерти КВАДА. Про їхні напрацювання інформація до ЗМІ не просочилася. Натомість, завдяки «Газеті Виборчій» надбанням гласності став загальний зміст постулатів Едмунда Кліха — польського представника у МАК, який зводиться до «теорії доміно» — низки причин (від поганого вишколу пілотів до порушення ними процедур посадки).

Про напруження в підготовці узгодженого остаточного рапорту щодо причини катастрофи 10 квітня свідчить хоча б те, що КВАДА консультувалась з американською Національною радою з питань безпеки у транспорті з приводу того, як, згідно з принципами Чиказької конвенції, польська сторона повинна відреагувати на відсутність у рапорті МАК інформації про аеропорт під Смоленськом, а також про консультації між працівниками «Сєвєрного» з Москвою щодо видання згоди на посадку.

Яка подальша доля рапорту? Зауваження польської сторони має розглянути Технічна комісія МАК. Однак цього разу Міждержавна авіаційна комісія не має встановлених нормативними документами часових рамок на представлення своєї позиції.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

У НОМЕР

МОСКВА

Священики зможуть брати участь у виборах

У разі «гострої потреби» священики Російської православної церкви можуть одержати благословення від Патріарха Кирила для участі у виборах до Державної Думи або в місцеві органи влади. Але в патріархії кажуть, що це більше «заборонний», а не «дозвільний» захід.

Після скандальних і епатажних депутатів від церкви в Державній Думі 90-х (наприклад, Гліба Якуніна, якого згодом позбавили сану) Патріарх заборонив священикам брати участь у виборах до влади. Це стало нормою церковного документа — «Основи соціальної політики РПЦ». Однак служителі культу з цим не змирилися. Вони рвуться до влади. В Патріархії, у Москві вказують, що перегляд заборони виник на порядку денному через... українських представників РПЦ, які прагнуть займатися політикою.

Компромісний варіант полягає в тому, що відтепер рішення про висування кожного конкретного священика прийматиме синод. Для цього кандидати в рясах обов'язково повинні звернутися до керівництва по письмовий дозвіл і благословення. Тільки за такої умови духівництво РПЦ в Україні зможе брати участь у виборах, не порушуючи формальну заборону.

Церковне начальство підкреслює, що мати політичну позицію священикам не забороняється, але їм заборонено викладати її з церковного амвона й видавати свою думку за офіційну позицію всієї РПЦ. Їм треба лише пам'ятати, що багато чого в політиці «пов'язано з гріхом або потуранням гріху».

Водночас у Росії є багато знакових фігур-священиків, особливо в Москві, які ведуть активну світську й політичну діяльність.

Нещодавно глава Відділу зовнішніх церковних зв'язків Російської православної церкви архієпископ Волоколамський Іларіон заявив, що «Сталін був чудовиськом, духовним виродком, який створив жахливу, антилюдську систему управління країною, побудовану на неправді, насильстві й терорі»: «Він розв'язав геноцид проти народу своєї країни і несе особисту відповідальність за смерть мільйонів безневинних людей. У цьому плані Сталіна цілком можна порівняти з Гітлером».

Віктор ТИМОШЕНКО.

ОДЕСА

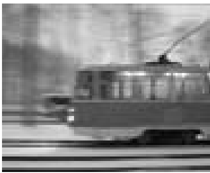
У Дунай потрапило високотоксичне добриво

На 261-му кілометрі Дунаю, що на території Румунії, зазнала катастрофи й затонула баржа «Оріон» (прапор Республіки Молдова), яка прямувала з вантажем мінеральних добрив у Сербію. На борту судна було 963 тонни мінерального добрива — фосфату амонію. Загиблих і потерпілих нема, однак високотоксичне добриво потрапило в Дунай.

У місті Рені перебуває оперативна група регіонального управління МНС, яка разом з місцевою владою організувала цілодобовий моніторинг стану річки. Населенню трьох районів Одеської області порекомендували виключити споживання дунайської води як питної й не ловити рибу.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Працівники комунального підприємства «Міськводотеплоенергія», що в Кам'янці–Подільському, на виклик споживачів відтепер приходитимуть не тільки з інструментами, а й із спеціальним бланком, на якому зазначено час виклику, час виконання, а також має поставити підпис старший по будинку, якщо проблему розв'язано, *інформує наш власкор Віра ШПИЛЬОВА*

Учора працівники харківського КП «Міськелектротранс» через заборгованість із зарплати не вивели на маршрути трамваї і тролейбуси. Обіцяють протестувати щонайменше три дні. Тим часом голова Всеукраїнської асоціації автоперевізників у Харківській області Микола Шевченко запевнив, що на маршрути вийшли додаткові маршрутки *(«Коментарі»)*

Білокуракине: активність громади збагачує край

НАЗУСТРІЧ ЛЮДЯМ — РАЗОМ ІЗ «ГОЛОСОМ УКРАЇНИ»

«Якщо є бажання змінити ситуацію, вихід завжди можна знайти»

— вважає голова Білокуракинської районної держадміністрації Олександр ДІДЕНКО

— Порівнюючи Білокуракине п'ятирічної давнини з тим, який вигляд районний центр має сьогодні, мимоволі в пам'яті спливає вираз «Битва за село». Чи доречно його застосування в нинішніх реаліях?

— Цілком. Адже наш район винятково сільськогосподарський, і завдання, що стоять перед нами, мають переважно сільськогосподарський характер. Основне із цих завдань — розвиток агропромислового комплексу, піднесення рівня економіки і як наслідок — підвищення рівня добробуту людей. Битва за село триває постійно. Наприклад, 2010 рік для нашого району був досить несприятливий. Ми перебуваємо в зоні ризикованого землеробства й дуже постраждали від зимової стихії. По суті, в районі пропали всі озимі культури. Але завдяки вчасно вжитим заходам наші аграрії вийшли із скрутного становища. Змогли і з людьми розрахуватися за орендну плату, і зробити заділ на майбутній рік.

— А що допомогло компенсувати збитки?

— Насамперед — розширення площ соняшнику. Цією осінню в районі посіяно 18 тисяч гектарів озимого клину, все наявне поголів'я худоби переведено на зимово-стійлове утримання. Сподіваємося, що зиму переживемо нормально, погодні умови нашого північного регіону не погублять майбутній врожай.

— Олександре Івановичу, інвестиції, як правило, обходять село стороною, але білокуракинці зуміли їх затримати. Відомо, що в районі сьогодні працює одразу кілька проектів, які спрямовано на розвиток сільськогосподарського виробництва й поліпшення соціальної сфери району. Як удалося зацікавити інвестора?

— Практично у всіх сільськогосподарських районах величезною проблемою є безробіття, пов'язане переважно з ліквідацією галузі тваринництва. Білокуракинщина щодо цього не стала винятком. Поголів'я корів у районі становить лише чотири тисячі — це мізерно мало для регіону, в якому більшість населення була зайнята саме у тваринницькій сфері. Для того, щоб вирівняти ситуацію, ми вдалися до нестандартних рішень. Сьогодні розглядаємо одразу десять інвестиційних проектів. Сім керівників агропідприємств шукають можливість створення на своїх територіях молочних комплексів, а ми шукаємо для них інвестиції. Джерела різні. Щодо цього нам допомагає обласна влада. У разі успішного виконання цих проектів ми зможемо розв'язати проблему працевлаштування сотень жителів району й у такий спосіб зміцнити економіку господарств.

— Білокуракинський район вважається дотаційним. Тож досить складно утримувати соціальну сферу й вибудовувати перспективу. Але район тішить доглянутими дорогами, будинками, об'єктами культури. Як вам це вдається?

— Звичайно, в умовах дотаційності проблеми капітальних вкладень розв'язувати важко. Але якщо є прагнення, бажання змінити ситуацію, то вихід можна знайти. Ми, наприклад, активно працюємо з міжнародними інституціями — ПРООН «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду», Фондом соціальних інвестицій. У районі задіяно 11 таких проектів, за допомогою яких розв'язуємо проблеми водопостачання, ремонту фельдшерсько-акушерських пунктів, будинків культури тощо. Усього було освоєно п'ять мільйонів гривень. Здавалося б, сума невелика, але якщо її порівняти з тими коштами, які район отримує з бюджетних каналів, то вона здається досить значимою. Скажімо, за п'ять років на підтримку соціальної сфери ми отримали лише 1,5 мільйона гривень. А маючи можливість працювати з фондами, нині ремонтуємо одразу чотири об'єкти, серед яких дитячий садок у селі Нещеретове, сільська амбулаторія в Курячівці.

Практично в районі завершена газифікація, але ми випробовуємо проблеми з водопостачанням. Сьогодні над цим працюємо за спеціальною програмою. До речі, ми чи не перші в Україні використовували інвестиції для очищення заплавних земель річки Білої. Щоправда, в міжнародному фонді були здивовані, коли ми вибрали природоохоронний об'єкт і стали займатися землею. Кажуть, що такого прецеденту в Україні ще не було. Але для нас проблема підтоплення земель досить важлива. Населення страждає від ґрунтових вод, які заливають городи і льохи. Економічний ефект від впровадження проекту одержали гарний, тому що населення стало обробляти більше землі, саджати сільгоспкультури, за рахунок яких люди живуть.

— А інші джерела інвестицій є?

— Крім коштів фондів, залучаємо ресурси громади, сільгосппідприємств і безпосередньо населення. Спочатку з людьми працювалося важко. Не кожен був готовий виділити навіть мінімальні гроші на спільну справу. Але коли жителі бачили результати втілених проектів — відремонтований дитсадок, будинок культури або ФАП, — ставлення змінювалося. Мушу зауважити: якщо господарство нормально працює, економічно міцне, там вирішуються питання і соціального характеру. Керівник розуміє, що треба працювати на перспективу свого бізнесу, і якщо він не буде вкладати кошти в розвиток соціальної інфраструктури своєї території, то завтра може за це поплатитися своїм бізнесом.

— Що конкретно ви маєте на увазі?

— На жаль, у районі є випадки, коли керівники несумлінно розраховуються з людьми за оренду земельних паїв. Вони хочуть усе вичавити із землі, отримати прибуток і нічого не вкласти в завтрашній день. У таких населених пунктах не вирішуються питання соціальної сфери, зростає невдоволення людей. У цьому разі додаткове навантаження лягає на органи самоврядування й виконавчої влади. До речі, у нас 15 сільських і селищних рад. Під час останніх виборів сталася заміна лише одного керівника, тому сьогодні ми працюємо єдиною командою, перевіреної у справах. І я сподіваюся, що стабільність команди, професіоналізм людей, взаєморозуміння, що складається між місцевими органами самоврядування й районним керівництвом, допоможуть у розв'язанні фінансових, економічних і соціальних проблем.

На знімку: голова Білокуракинської райдержадміністрації Олександр Діденко.

Характер не підвів

Біля розбитого корита, що дісталося Миколі, дірок було так багато, що залатати їх одним махом виявилося неможливо. Сім років тому колишнє господарство «Обрій» збанкрутувало й було пущено з молотка. Залишилися від нього лише земля необроблена та купа боргів. Микола Лавренко, зрозуміло, ризикував, коли наважився прийняти таке господарство. Але розраховував на свій характер і допомогу братів. Через сім років його «Україна» була визнана кращим сільгосппідприємством району. Характер не підвів.

Уже в перший рік після створення свого господарства Микола вирішив брати участь у районному змаганні сільгоспвиробників на збиранні врожаю й тим самим збентежив районне керівництво. Організатори не знали, до якої категорії учасників його зарахувати. На той час майже всі господарства придбали сучасну техніку, а в Миколи на поле вийшли старі латані-перелатані «Ниви» радянського періоду. Сили вочевидь були не рівні. Його колеги, керівники інших господарств, тихенько посміювалися, забувши, мабуть, як самі починали. Але Микола не ображався. Він знав, що рано чи пізно, а все-таки поставить на ноги свій «колгосп», а ще був упевнений у людях, з якими працював. Роботяг у селі було багато, але неробство зіграло з ними поганий жарт. Деяких доводилося витягати з обіймів оковитої, і Микола це робив, не жаліючи коштів. Боротьба з пияцтвом була серйозна. Одне слово, почав з кадрів, і такий початок виявився правильний. Люди працювали на совість. Через три роки «Україна» купила нові збиральні комбайни, іншу техніку, для чого довелося брати банківські кредити. Розважливий Лавренко розподілив усе правильно, кредити віддав вчасно. Сьогодні він у борг уже не бере, обходиться власними силами і можливостями, хоча, зізнається, що в нинішніх умовах працювати дуже важко.

Головний напрям господарства — рослинництво, але є в Лавренка й тваринницька ферма, свиновідгодівельне виробництво. Микола щорічно вкладає в розвиток молочної череди великі кошти й щорічно, підбиваючи підсумок роботи, думає про те, щоб відмовитися від тваринництва взагалі. Не вигідно, не рентабельно. А потім згадає, як багато вже вклав і яких успіхів досяг — молокопровід поставив, поголів'я поміняв, племінну роботу почав, — і шкода кидати, адже стільки праці вкладено. Усе сподівається на те, що держава змінить свою політику стосовно села й почне допомагати сільгоспвиробникам.

Схоже, що трійка — це знакове число в родині Лавренків, і ще — воно щасливе. По-перше, Микола має двох рідних братів, які теж займаються сільгоспвиробництвом. Усі три брати в Білокуракинському районі досить шановані люди, оскільки їхні господарства — одні з кращих. Брати допомагають і підтримують один одного, а це багато важить. Крім того, у Миколи троє синів, які виявляють цікавість до сільськогосподарського виробництва. Старший Володимир уже заміняє батька під час його відсутності. Середній Олександр і молодший Микола поки що вчаться в сільгоспуніверситеті, але змічнюють свої знання на практиці в господарстві. Щодо цього перспектива складається гарна. Тим паче якщо врахувати, що сини в Миколи такі само завзяті, як і він сам. Тож разом, всією родиною, всією чоловічою силою вони зможуть домогтися того, що замислили. Хочеться Миколі, наприклад, поміняти систему землеробства, хочеться налагодити переробку своєї продукції — від молока до зерна, хочеться отримувати гарні надої й вийти на рубіж 6—6,5 тисячі кілограмів молока від корови на рік... Одне слово бажань і задумів багато, а коштів для цього мало. А от цікаво, скільки грошей потрібно Миколі Лавренку для повного щастя?

На знімку: директор сільського господарства «Україна» Микола Лавренко.

МОНОЛОГ МИКОЛИ: «Я САМ СОБІ ІНВЕСТОР»

— Щоб домогтися високої продуктивності праці в сільському господарстві, потрібно щоб на полях і фермах працювали не пенсіонери, а молодь. Чим їх можна заохотити? Гарними житловими умовами, розвинутою культурною сферою і гідною зарплатою. Нічого із цього село поки що запропонувати не може, а це означає, що в найближчі десять років докорінних змін на селі, вочевидь, не буде. Чи можуть виручити інвестиції? Певною мірою так. Але я гадаю, що якби ставлення до села, сільгоспвиробника з боку держави було інше, ці інвестиції були б потрібні менше. Якщо, скажімо, в нинішній ситуації мені дадуть мільйон гривень, я від нього одразу відмовлюся. Мені не вигідно вкладати його у виробництво, виробляти більше продукції, тому що я не зможу її реалізувати, і гроші просто пропадуть, згорять. Для інвестицій потрібна хороша законодавча база і державні гарантії. Нехай сільгоспвиробникові створять сприятливі умови, і він сам себе інвестуватиме в розумному обсязі. Як відомо, наприклад, кілька років поспіль ми не отримуємо обіцяних державою дотацій на вирощування сільгосппродукції. Можна ще навести масу таких прикладів, які не йдуть на користь діяльності сільськогосподарських підприємств. Якщо їх виключити, то не треба нам ніяких інвестицій. Самі впораємося. Будемо більше вкладати, більше одержувати, більше людей працевлаштовувати.

МОНОЛОГ МИКОЛИ: «ДЕРЖАВА І МИ»

— У держави повинно бути розуміння, що ми є. Я маю бути впевнений у тому, що зможу реалізувати свою продукцію, тоді в мене буде мотивація для розширення господарства, для досягнення високих надоїв і намолотів. А в мене сьогодні немає перспективи. Скажімо, настав час збирання врожаю, і я знаю, куди гарантовано він піде. Але в житті зовсім не так. Весь мій врожай досі лежить у засіках, тому що запропонована перекупником ціна зерна мене просто розорить. Повинна працювати державна програма закупівель, що дасть усі гарантії для реалізації продукції сільгоспвиробника. На жаль, держава досі чітко не визначилася зі структурою посівних полів, і це вносить свої небажані корективи в діяльність господарств. Скажімо, я дотепер не вирішив, що сіятиму навесні. Овес, наприклад, у мене пролежав два роки, тому що я не міг його продати за вигідною для мене ціною. Яку зернову культуру зможу вигідно продати в 2011 році, на що буде попит? Поки що нічого не ясно. Я ось розвиваю тваринництво і не знаю, що з ним буде, куди дівати молочну продукцію? Або, приміром, якщо я різко наростив поголів'я свиней — скажімо, від 60 до 300—600 голів, то мушу мати ринок збуту. Реалізував м'ясо, одержав гроші й одержав можливість розвивати виробництво. Думаєте, мені не хочеться підвищити зарплату своїм працівникам? Дуже хочеться. У середньому наші доярки отримують 1300—1500 гривень на місяць, а ті, хто на отеленні, — до 2,5 тисячі гривень. Хочеться одержати такий результат, щоб їхня зарплата стала ще більша. Ми йдемо до цього, але просуваємося дуже повільно. Без допомоги держави просто не обійтися. Вона повинна повернутися обличчям до села.

Як сільська фабрика одягала Італію

Питання про те, яке підприємство в селі Бунчуківка вважається головним, на перший погляд, може здатися нелогічним. Само собою зрозуміло, що в сільській місцевості бюджетоутворюючими підприємствами здебільшого стають виробництва сільськогосподарського профілю. Є такі в Бунчуківці і працюють вони добре, та тільки селяни найчастіше як головне підприємство села називають швейну фабрику. І такий акцент уваги цілком виправданий.

Як відомо, у сільській місцевості знайти роботу дуже важко, до того ж істотні корективи в цю проблему вносить ще й сезонний характер сільгоспвиробництва. Коли в Бунчуківці пройшла чутка про те, що в селі створюватимуть швейну фабрику й вона шитиме за замовленням західних фірм, багато хто не повірив, поставився до цього скептично. Та щоб бунчуківцям довірили обшивати Італію та Німеччину!? Просто якийсь анекдот. Та в селі і швачок немає. Баба Галя шиє фартухи на продаж, та це не береться до уваги. Але коли у приміщенні закритої школи почали робити ремонт, а Бунчуківкою поширилась офіційна інформація про набір жінок для навчання, щоб працювати за швейною машинкою, навіть скептики притихли й запаслися оптимізмом.

Так, це сталося. Розв'язуючи проблему зайнятості населення, районна влада й керівництво луганської швейної фабрики «Глорія-джинс» домовилися про співробітництво. І цех відкрили у грудні 2008 року. Це справді був новорічний подарунок, що фірма «Глорія-джинс» підготувала не тільки для самих бунчуківців, а й для жінок одразу декількох населених пунктів району. Сьогодні тут працюють понад 160 людей, переважно молодь, заробітна плата в середньому становить 1600—1700 гривень, що для сільської місцевості чимало.

Зрозуміло, що на самому початку були проблеми із кваліфікацією робітниць, тому що більшість із них уміли лише голку в руках тримати і зі швейною технікою не дружили. Але пройшли навчання, опанували навички під керівництвом досвідчених майстрів «Глорії-джинс» і незабаром, справді, працювали над виконанням замовлення західних фірм Німеччини та Італії — шили пальта. Робота відповідальна, потребувала високої якості, але сільські дівчата з нею впоралися.

Відкриваючи виробництво в Бунчуківці, керівники «Глорії-джинс», зрозуміло, зважили всі «за» і «проти» і знайшли можливість створити сприятливі умови для роботи. По-перше, підприємство виділило транспорт для доставки людей із прилеглих сіл, розв'язало проблеми опалення приміщення. Спочатку робітниці заробляли мало, оскільки їхня кваліфікація ще була низька, тому підприємство доплачувало, щоб люди мали мотивацію продовжувати працювати й освоювати справу. Фінансово-економічну кризу колектив пережив дуже важко, але залишився живий завдяки спільним зусиллям. У якісь вирішальні моменти свою позицію витримала місцева районна влада, розумні рішення приймало керівництво фабрики, а головне — запаслися терпінням, і не розбіглися люди. В інших районах схожі відділення все-таки довелось закрити, а в Білокуракинському фабрика вистояла. Щоправда, поміняла профіль. Уже два місяці в Бунчуківці шиють трикотажні вироби для дітей і підлітків. Продукція йде на внутрішній ринок.

— Роботи досить, — розповідає начальник Білокуракинської швейної ділянки Любов Козлова. — Наприклад, минулого місяця ми випустили понад 160 тисяч футболок для дітей від 2 до 18 років. Чотири бригади працюють у дві зміни. У нас трудяться не лише жінки, а й молоді хлопці, які виконують різні допоміжні функції. Наявність роботи утримує людей у селі. У перспективі є можливість розширити нашу фабрику, але для цього треба вкласти кошти в заміну сільського трансформатора. Наше виробництво енергоємне, і старе устаткування радянського періоду не може впоратися з навантаженням. Тільки-но з'являться кошти, трансформатор буде замінено, тож перспектива в нашої сільської фабрики є.

На знімку: в цеху триває робота.

Не ділять хворих на своїх і чужих

Коли десять років тому Олександр Медин очолив Білокуракинську районну лікарню, він пообіцяв, що вона буде краща в області. Звичайно, головний лікар розумів, яке непросте завдання перед собою поставив, але здорові амбіції впевненої у своїх силах людини переконували в тому, що він свого доб'ється. Інтуїція Олександра Медина не підвела. Сьогодні Білокуракинська районна лікарня, справді, краща з усіх сільських лікарень області.

Що означає краща?

Це коли в лікарні працюють умілі кадри, новітнє обладнання і сучасні технології. Кажуть, що в умовах недостатнього фінансування таких успіхів досягти нереально.

— Реально, реально! — переконує Олександр Олександрович. — Хіба наша районна лікарня тому не доказ? Звичайно, не все одразу вийшло. Але ми поставили перед собою конкретне завдання й чітко його виконували. Побачивши таке прагнення, нас активно підтримувала влада — і районна, і обласна. Я б сказав, що ця підтримка — чи не головна складова успіху.

Для початку потрібно було «омолодити» медичні кадри. Але всі молоді й талановиті лікарі живуть і працюють у місті, в обласному центрі. Яким таким солодким пряником їх принадити, щоб вони змінили «урбаністичну картину на сільський пейзаж»? По-перше, надати їм можливість працювати в умовах сучасних медичних методик і технологій, по-друге, створити такі побутові умови, щоб фахівцеві захотілося працювати в селі. Іншими словами, дати йому квартиру, можливість цивілізованого спілкування зі своїми колегами і друзями. Першого запросили молодого луганського хірурга, якому одразу виділили житло — просторий особняк з меблями — і дали можливість прояву ініціативи. Пізніше приїхали ще кілька луганських лікарів, яких теж забезпечили житлом. У цьому питанні районна влада виявили повне розуміння проблеми і знайшла можливість, щоб спеціально для медпрацівників побудувати двоповерховий будинок на 12 квартир. Пізніше медикам було виділено ще чотири квартири в іншій новобудові. Вирішення житлової проблеми звело нанівець кадровий дефіцит. У Білокуракиному сьогодні є всі необхідні фахівці — психіатр, реаніматолог, дитячі лікарі, акушери-гінекологи тощо.

— Сьогодні ми дозріли для того, щоб на базі нашої районної лікарні створити міжрайонний хірургічний центр, — розповідає Олександр Олександрович. — Для цього в нас є кадри, новітнє обладнання, дві реанімації і навіть своя водолікарня, де можна проходити відновне лікування після травм і переломів. Сьогодні, наприклад, ми широко застосовуємо лапароскопічні операції, які в десятки разів знижують кількість післяопераційних ускладнень, учетверо зменшують строки реабілітації, переводячи цілу низку складних хірургічних маніпуляцій у розряд амбулаторних. Одне слово, справа за малим — отримати офіційний статус міжрайонного хірургічного центру. І ми сьогодні над цим працюємо.

За останній рік районній лікарні вдалося придбати різного обладнання на суму 1,5 мільйона гривень. Наприклад, рентгенівський комплекс, УЗД тощо. Джерела надходження різні. В одному разі обладнання передано обласним управлінням охорони здоров'я, в другому — куплено районом, у третьому разі допоміг міжнародний фонд або спонсор. Крім іншого, у хірургічному відділенні зроблено чудовий ремонт. Навіть у луганських лікарнях такого комфорту і європейського стилю не знайти.

...І комп'ютеризація всієї медичної системи

До речі, ще раз про європейський стиль. Кажучи про сучасні технології, які застосовують білокуракинські медики, варто сказати і про працюючі тут комп'ютерні програми. Комп'ютерів у лікарні тридцять, всі вони підключені до Інтернету, оснащені відеозв'язком. Такий сучасний спосіб системи спілкування із зовнішнім світом має кожен завідувач відділення, провідний спеціаліст. Крім доступу до інформації, він дає змогу вільно спілкуватися з колегами, наприклад, з обласної лікарні, отримати в них необхідну оперативну консультацію. Особливо це важливо для хірургів, травматологів, педіатрів і акушерів-гінекологів. З цього приводу Олександр Медин висловлює побажання, щоб у медицині впроваджувався якнайбільше комп'ютерних програм, які б особливо прислужилися лікарям сімейної медицини.

— Я вважаю, що сімейний доктор повинен в обов'язковому порядку мати комп'ютер, автомобіль, невеликий набір діагностичного обладнання і, як мінімум, дві медсестри. У нашому районі 24 фельдшерсько-акушерські пункти. Поки що не всі перебувають у гарному стані. Але я сподіваюся, що після того, як їх передадуть на наш баланс, ми надамо їм належного вигляду й обов'язково комп'ютезируємо.

Тримати руку на пульсі... науки

Білокуракинські лікарі тісно співробітничають із Луганським медичним університетом і досить широко використовують його нові методики. Досвідчені хірурги, травматологи та інші фахівці приїжджають до Білокуракиного, щоб провести майстер-клас із молодими сільськими лікарями, тож можна сказати, що районна лікарня йде в ногу з часом. Скажімо, сьогодні тут уперше для сільських лікарень застосовується тромболізис. Багато лікарів бояться проводити цю процедуру, оскільки вона може призвести до низки ускладнень, починаючи від кровотеч із будь-якої ранки й закінчуючи розвитком крововиливу в головний мозок або внутрішньої кровотечі. Тромболізис широко використовується в Європі та Америці, там це повсякденна процедура спеціалізованих клінік, що дає змогу не тільки врятувати життя пацієнта, а й мінімізувати ризик розвитку серцевої недостатності у віддалені строки, попередивши тим самим інвалідизацію пацієнта. Білокуракинські лікарі освоїли цю операцію. Нещодавно, наприклад, вони провели тромболізис стегнової артерії і досить успішно, завдяки чому хворому вдалося зберегти ногу.

До Білокуракинської лікарні сьогодні їдуть за здоров'ям жителі інших районів області, і лікарі нікому не відмовляють, не ділять на чужих і своїх. І справа тут не тільки в клятві Гіппократа.

На знімку: триває операція.

ДОВІДКА

Лапароскопія — це метод оперативного лікування різних захворювань, за якого оперативні втручання різного обсягу (аж до радикальних операцій при онкологічних захворюваннях) виконують без широкого розсічення шкірних покривів і м'язових тканин, через точкові проколи. Її впровадження усунуло один із найбільш істотних недоліків традиційної порожнинної хірургії — невідповідність між тривалим і травматичним доступом і мінімальним за часом і обсягом втручанням на самому органі. Під час лапароскопічних операцій доступ набагато швидший і менш травматичний, а обсяг виконуваної операції такий само.

Без млина не обійтися

Як з'ясувалося, однією з визначних споруд районного центру вважається млин або, якщо офіційно, то сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Вікторія». Така пріоритетна увага цьому об'єкту приділена не просто так. Підприємство допомагає населенню в переробці сільгосппродукції, а тому його послуги досить затребувані. З початку року «Вікторія» переробила 140 тонн пшениці та 255 тонн соняшнику. На території району є й інші схожі підприємства переробки, але білокуракинський млин вважається найкращим, тому що його продукція якісна.

— З деякого часу ми переробляємо пшеницю на перший і вищий гатунок, чого раніше не було, — розповідає завідувачка виробництва Ольга Нещерет. — Постійно розширюємо свої послуги. Сьогодні, наприклад, виробляємо і ячну, і пшеничну, і гречану крупу, обробляємо просо. Робота завжди є, кількість замовників стабільна — і фермери, і пайовики до нас їдуть, навіть жителі з інших районів. Тож без нашого млина району не обійтися.

На знімку: завідувачка виробництва Ольга Нещерет.

Гарна місцевість дісталася Куракину

Заселення сучасної території Білокуракинського району почалося близько 40 тисяч років тому. Тут проходив знаменитий Валуйський шлях, яким протягом багатьох століть мігрували з Європи в Азію різні племена й народи. Перші офіційні повідомлення про Білокуракинський край датуються серединою XVIII століття, а саме — 1750 роком.

Найбільш достовірна інформація про виникнення селища Білокуракине відображена в архівах князів Куракиних. Тут розповідається про те, що в 1700 році Петро I, повертаючись із другого Азовського походу в супроводі свояка князя Бориса Куракина, зупинився в ма-льовничій місцевості, що розкинулась уздовж річки із крейдовим дном. Гарна місцевість сподобалася Куракину й Петро I віддав її князеві, надавши право самому визначити кордони володіння. Куракин був радий такому подарунку. Того-таки року він заснував невелике село, якому дав назву від річки Біла і свого прізвища. Однак через деякий час з'ясувалося, що за спадкоємними документами подарована князю Куракину земля значною частиною належала Тарабановій і Тев'яшеву. З останнім князь уклав угоду, а маєтком Тарабанової заволодів силою.

Адміністративно-територіальні межі і статус Білокуракинського району з часів його заселення змінювалися кілька разів. У період заселення куракинські маєтки входили до складу Острозького Козачого слобідського полку Воронезької губернії. На кінець XVIII століття село Білокуракине стало волосним центром Старобільського повіту Слободсько-Української губернії, а в переддень Першої світової війни — волосним центром Старобільського повіту Харківської губернії.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.
Фото автора.

Нинішнього року органи прокуратури порушили 44 кримінальні справи за фактами недостачі зерна Аграрного фонду на 175,5 мільйона гривень, *повідомляє прес-служба Генеральної прокуратури (УНІАН)*

Наша країна не задоволена обсягом квот на сільгосппродукцію, запропонованим Європейською комісією для внесення в угоду про Зону вільної торгівлі між Україною та ЄС. Про це під час зустрічі з президентом Угорщини заявив Прем'єр-міністр Микола Азаров: «Якщо говорити про зерно, то це 19 тисяч тонн. Для України, яка експортує 15 мільйонів тонн, — це смішна цифра» *(УНІАН)*

Нічне полювання за дешевими свинями

Худоба йде за безцінь, а на базарах м'ясо «кусається»

АКТУАЛЬНО

На дрібнооптовому ринку живої худоби «Чародій», розташованому в Жашкові на Черкащині, життя вирує після другої ночі. А десь о шостій ранку там можна взагалі нікого не застати. Тому організаторам прес-туру, який проходив за проектом Світового банку, столичних журналістів, бажаючих побувати на торгах, довелося також збирати вночі.

Разом з торговцями активізуються даішники та перекупники

Селяни, які воліють продати худобу **(на знімку)**, затемно з'їжджаються на торговельний майданчик на місці колишнього аеродрому. До того ж не лише з Черкащини — з багатьох областей. Й не дивно, адже, як стверджує заступник директора Інституту розвитку аграрних ринків Роман Корінець, це єдиний такий ринок в Україні. А за розрахунками треба, щоб подібні об'єкти з належними ветеринарними та санітарними умовами були через кожні 200 кілометрів. Тоді й нинішня статистика, коли 90 відсотків живої худоби з подвір'їв реалізується поза ринком, зміниться на краще.

У дні торгів активізуються перекупники. Найспритніші скуповують живність вночі, щоб зранку вже стояти з м'ясом на ринках Києва. А ще, скаржаться селяни, у базарні дні на під'їздах до Жашкова інспектори ДАІ чатують особливо. Надто вже пильно вони стежать, кажуть продавці худоби, щоб транспортні засоби з причепами відповідали вимогам. Мовляв, від поборів ніде подітися.

Так само й на ринку. Платять торгівці не за місце, а за голову і вважають це несправедливим. За кожну завезену на майданчик худобину треба віддати адміністрації 30 гривень. Незалежно, продав ти її чи ні. Директор ринку Василь Поліщук виправдовується, що чимало грошей йде на утримання інфраструктури, на зарплату працівникам, «з'їдають» податки.

Хоч чаклуй, хоч не чаклуй...

За версією керівника, «Чародієм» ринок назвали тому, що кожен чаклує над ціною, як йому заманеться. Але у ці дні, скаржаться реалізатори, не надто начаклуєш. Байдуже, що незабаром Новий рік, багато хто повертається додому з товаром, вважаючи, що 10—11 гривень за кілограм свині у живій вазі — не та ціна.

— Біда не в тім, що таких ринків мало, — переймалася одна з продавчинь, яка навідріз відмовилася себе називати. — Причина невигідної для нас ціни — без всяких інститутів вам скажу — закрийте кордон і все «устаканиться». Підтримайте свого виробника. І відкрийте ті ферми, що вже порозвалювалися. Оце вам буде розвиток.

Ще один чоловік назвався Сашком з місцевих. Хоча, каже, «й маю необхідність продати свиней, та прийшов без товару».

— Вирощую — а тут ще й продати не можна. Нема сенсу вивозити за такої ціни. Прийшов на ринок подивитися... Якщо менше привезли б, ще можна продати. А коли багато, як зараз — нічого й потикатися. Нині вдарили морози. Чимало людей у дворах свиней у літніх загонах не схованими тримають. Так, як і я непрофесійно цим займаються. Не захищені свині навіть від погоди... І мусять продавати за будь-яку ціну. У когось корми закінчуються — теж чинник вагомий. Зерно тепер дороге — ніхто не хоче його докуповувати. Віддають худобу за безцінь.

Свині тут «з усього світу» — і Одеса, і Вінниця. У столиці пройдіть по базарах, де торгують м'ясом і запитайте: «Знаєте про жашківський ринок». Усі знають. Купують тут — везуть на Київ. І на місці тут м'ясо-сало продають. У павільйоні на ринку м'ясо 35 гривень за кіло, а в живі вазі 9—11...

Найдешевша ковбаса, в якій немає м'яса — скільки коштує? Люди вирощують натуральне, а м'ясокомбінати не хочуть брати. Бо виробникам ковбаси м'ясо не треба.

Порахуйте, тонна ячменю 1600 гривень — це найдешевший і не можна взяти, 2 тисячі — пивоварний. Поросяті пшениця не годиться. Треба хоч на половину з ячменем годувати. Поля — у приватних руках. Все від цього починається. Дали по тонні зерна на пай. Сім'я — двоє людей — два паї — 2 тонни зерна. На двох тоннах погодуєте двоє свиней вісім місяців — це так, їх не балуючи. А на гарне порося треба 1200—1300 зерна щонайменше. Полічіть, якщо десятеро поросят вигодувати — це я на них щонайменше 10 тонн зерна витратив, тобто 16 тисяч. Якщо свині виросли по 150 кілограмів — вони по 1600 гривень. То це я 16 тисяч за них візьму. Рентабельність виходить в мінусах.

Така важка справа тепер не цікава

— На сьогодні немає ціни на оцих свиней, — продовжує співрозмовник, — ніхто у них гроші і не вкладає. На селі що будується? Ресторанчик, кафешка. Які депутати що не обіцяли — хоч один побудував тут у Жашкові для людей? Або церква зараз зводиться — це теж свого роду кошти там беруть... Гроші туди приносяться — оце вона і будується церква, і магазин. Хтось один спортивний майданчик обладнав, чи щось безплатне для людей? Чи школу хтось спорудив? А буде платна школа — будуть зводити. Платною стане медицина — медичні повідкривали кабінети. Бо це гроші... Так само і свині. Як буде в ціні — воно треба буде. І в людей виб'ють його, це спеціально нині така політика, щоб винищити справу, щоб ми живність не тримали. Бо людям воно не цікаво, а підприємливі чиновники зациклять через себе. Свої будуть комбінати і самі продаватимуть — отоді встановиться ціна на свиней. Це коли вони продаватимуть. Різного роду бізнесмени, депутати, а не селяни.

А ще придумали свиней — моє хазяйство — й податком обкласти. Це теж вплинуло, що люди бояться, стараються живність збувати: велика пропозиція...

Усі тримають, бо усі з цього живуть. Корова — якесь молоко. Курка — якесь яйце. А роботи тут нуль, тому багато тримаємо — п'ятнадцять-сімнадцять голів. Вивіз, четверо продав, якраз за газкомпослуги заплатив. Дітям у школу... У щось же треба одягнутися. І щось їсти треба...

Торік купував зерно — 500 гривень тонна кукурудзи. 650 — ячмінь з пшеницею, таке — на корм годиться. Пшеницю торік можна було по 800 гривень легенько взяти. У живій вазі свиня йшла 17,5 гривні за кілограм — звісно, вигідно було тримати.

По селах ферми давно порожні. Люди виживають зі свого підсобного господарства, щоб купити машину дров, заплатити за послуги... Чому почали більше тримати худоби? Щоб вижити. Через це — велика кількість свиней — і ціна упала.

— А взагалі, — підсумовує чоловік, — купили б ви, журналісти, краще, одне порося на всіх. Жартую, звісно. Хоча, говоримо — а смисл? Люди залишаються самі. Влада — ніхто сюди не приїжджає... Ви померзли — ми посміялися. А толку?..

Валерій ДРУЖЕНКО.
Фото автора.

ПЕРСПЕКТИВА

Куди з солодким подітися?

Майже триста тисяч тонн цукру зварили нинішнього року в «цукровому Донбасі». У регіоні протягом року споживають трохи більш як тридцять тисяч. Чи є попит на «свіженький» цукор і де реалізують решту продукції?

«Агрофонд» чи то бере, чи то не бере...

Шість тисяч тонн солодких кристалів закупив торік на Вінниччині «Аграрний фонд» для потреб держави. На запитання, скільки планують придбати у році нинішньому, керівник вінницького відділення «Агрофонду» Віктор Свергун не дав чіткої відповіді. За його словами, таке завдання з Києва не доводили.

— А скільки вже закуплено цукру з нового врожаю буряків?

— Беруть цукор не тільки через нас, а й через Київ, тому не можу назвати цифри, — каже пан Свергун.

— А та кількість, що пройшла через вас, відома?

Співрозмовник уточнює цифру у колег і каже: «Приблизно три тисячі тонн».

Далі пояснює, що ціна в «Агрофонді» нижча від тієї, яку пропонують оптовики. Тому цукрозаводам невигідно мати справу з державною структурою. За словами співрозмовника, за кілограм кристалів «Агрофонд» платить 7—7,1 гривні. В той час, як підприємницькі структури дають в середньому на гривню більше.

Не вдалося уточнити схему, за якою обласна структура «Агрофонду» працює з виробниками цукру. До них звертаються усно, письмово, надсилають пропозиції?.. Тим часом керівники окремих цукроварень стверджують, що не отримували пропозицій з приводу продажу продукції до «Агрофонду».

— Невеликі підприємства з сотнею склеків цукру «Агрофонд» не цікавлять, — каже керівник одного із цукрозаводів. — Їм вигідніше працювати з потужними компаніями. Почитайте в Інтернеті на сайті асоціації «Укрцукор» інформацію, переконаєтеся в цьому. Недавно там було повідомлення про закупівлю одразу ста тисяч тонн цукру «Агрофондом» в одній з компаній. Не буду її називати, зайдіть на сайт, дізнаєтесь. Цей приклад показовий. Підтверджує, що фонду вигідніше мати справу з великими партнерами. Нащо їм гратися з нами, якщо одним махом можуть виконати завдання, поставлене урядом.

Ситуація незрозуміла: керівник обласного відділення «Агрофонду» каже, що цукровари неохоче відгукуються на пропозицію, бо їх не влаштовує ціна, в той же час у виробників солодкої продукції інша думка, мовляв, «Агрофонду» невигідно мати справу з тими, у кого малі обсяги продукції.

Залишається одне — притримувати

Найбільшим виробником солодкого піску в регіоні є концерн «Укрпромінвест», де головою правління Герой України, депутат Вінницької облради Олексій Порошенко. В області у власності концерну — три цукроварні. На одній з них, у Крижопільському районі, зварили нинішньої осені 73,7 тисячі тонн цукру. На заводі у райцентрі Гайсин цей показник становить 46 тисяч тонн.

Власники підприємств пояснюють, що виробляють цукор переважно для потреб кондитерських фабрик, які входять до складу концерну. Експерти не у всьому погоджуються з таким твердженням. На їхню думку, такої кількості цукру кондитерські фабрики концерну «не проковтнуть». Навіть включаючи ті, що «Укрпромінвест» має в Росії. Але цукор на них, тобто в сусідню державу, поставляє. Хоча для інших виробників солодких кристалів, як відомо, російський ринок — за сімома замками.

Пробує підібрати експортні ключі навіть голова Вінницької облдержадміністрації Микола Джига. Керівник регіону особисто зайнявся вирішенням питання поставок вінницького цукру до однієї з областей Росії. У такий спосіб планують розрахуватися за медичне обладнання. В обласному центрі завершують будівництво нового хірургічного корпусу. У ньому планують встановити обладнання російського виробництва. Чи вдасться така угода?.. Раніше бартер успішно працював.

— Область могла б експортувати більше ста тисяч тонн солодких кристалів, — каже начальник облуправління агропромислового розвитку Анатолій Павліченко. — Тому ведемо мову не про дефіцит цукру, а про можливість його реалізації.

Поки що торги «свіженькими» кристалами йдуть мляво. Добре, що продукція не псується при тривалому зберіганні. Традиційно ціна на цукор зростає навесні. Тоді й реалізують левову частку. Наразі продають невелику частину на внутрішньому ринку. За виручені кошти розраховуються за кредити, енергоносії, сплачують податки, зарплату...

— Не від доброго життя притримуємо продукцію, — пояснює керівник одного з цукрозаводів. — У нас надзвичайно затратне виробництво. Тому про високі прибутки не йдеться. Є заводи, які взагалі працюють на «нуль». Шкода, що цінова політика не змінюється на краще для виробників.

А площі під буряками зростатимуть...

У наступному році площі під цукровими буряками на Вінниччині ще збільшать — приблизно на двадцять тисяч гектарів. Таку цифру назвав начальник обласного управління агропромислового розвитку Анатолій Павліченко.

— Навіть у тих господарствах, де були зовсім «вики-

ДОВІДКА

14 цукрозаводів працювали нинішнього року на Вінниччині.

З одного гектара зібрано в середньому 346 тисяч центнерів буряків.

90 тис. га площі підготували восени під посів цукристих у наступному році. У 2010-му буряки вирощували на 76 тисячах гектарів.

З кожного по гривні — і знову бідні, або Кого наситить бюджетний пиріг

ТЕНДЕНЦІЇ

На останніх у нинішньому році сесіях місцевих рад одними з найгостріших питань залишаються бюджетні. Місцеві обранці вкотре підраховують, скільки недобрали до цьогорічного бюджету, що можна перерозподілити із державних дотацій. А головне — на які надходження розраховувати наступного року. Про шмат свого бюджетного пирога мріють і аграрії. Але чи справді він зможе наситити? І кого?

Ні дороги, ні телефону

Невеликі Васильківці менш як за два десятки кілометрів від Хмельницького, але дістатись сюди важче, ніж до столиці. Відважитись на подорож до районного чи обласного центру можуть хіба що місцеві власники стареньких авто. А таких зовсім небагато, бо у селі живуть переважно люди старшого віку.

Є ще кілька молодших родин. Але навіть старики не заздрять їхній молодості. Бо практично всі, живучи у Васильківцях, змушені шукати хоч якийсь підробіток у Хмельницькому. Поїздка туди — справа непроста. Правда, тепер, коли ґрунтівку присипав сніжок та прихопив морозець, зранку таки заїжджає маршрутка. Ввечері, якщо пощастить, то можна й доставить назад. Та вдень, а ще особливо в негоду, про рейсові маршрути давно забули. Надійнішого транспорту на тамтешніх дорогах, ніж трактор, не існує.

Ще на все село практично один стаціонарний телефон, який встановлений у ФАПі. Але біда — медпункт майже весь час зачинений. Із сусіднього села раз у тиждень сюди приходить фельдшер. Ті кілька кілометрів їй здебільшого доводиться долати пішки. І лише коли пощастить — підкине попутка.

Аптека, магазин, школа, дитячий садок, пошта — все це атрибути зовсім іншого життя, вже забутого васильківчанами. Згадка про такі «вишукані» заклади як, приміром, тренувальний зал, інтернет-кафе, басейн, кінотеатр викликають просто нестримні припадки сміху серед місцевих жителів. Нічого цього васильківці не знають і, швидше за все, вже й не дізнаються. Навіть такий величезний крок на шляху соціального прогресу, як газифікація, котрий нарешті вдалось зробити, навряд чи змінить ситуацію і вдихне у село нове життя. Принаймні найближчим часом.

Бо як уся сільська громада, так і переважна більшість васильківчан залишаються бідними. Як розбагатіти та вкласти зароблені гроші у соціальну інфраструктуру, ніхто не знає. Найгірше ж те, що у подібній ситуації опинилась переважна більшість українських сіл.

АНЕКДОТ ДО ТЕМИ

Бюджет — це гроші, призначені для людей. А, як відомо, чиновники, нікого, крім себе, за людей і не вважають.

Прибутки — одним, злидні — іншим

Фінансування соціальної сфери села завжди було чи не найбільшим клопотом. Принцип, коли різні міністерства підставляли бюджетне плече своїм закладам, був і залишається дотепер. Щось інше видумати важко. Але, якщо раніше у багатьох селах відчувалась серйозна матеріальна підтримка з боку місцевих господарств, то тепер залишились, як кажуть, на голому бюджеті. А його вкрай не вистачає не те що на розбудову, а навіть на утримання доріг, медичної, соціальної, освітньої та культурної мережі.

Нові земельні орендарі, котрі залюбки розібрали поля і тепер ведуть на них доволі успішний бізнес, залишились осторонь усіх цих проблем. Жодних серйозних зобов'язань щодо організації життя місцевих громад вони не несуть. Усі спроби залучити їх до участі у вирішенні різного роду фінансових проблем так і не дали очікуваного результату.

Землевласники у кращому випадку можуть розраховувати лише на плату за земельні та майнові паї. Але ці дуже скромні особисті доходи ніяк не впливають на вічний грошовий дефіцит сільських шкіл, ФАПів, дитсадків... Про дороги вже й говорити не доводиться. Ні сільські, ні районні бюджети не можуть нести на собі навіть такий тягар, як дрібний ремонт. Про серйозні реконструкції, прокладання асфальтних шляхів взагалі мова не ведеться.

Далі соціальних угод, котрі орендарі мали б заключити із місцевими громадами, ніхто так і не пішов. Але й цей документ ґрунтується більше на благодійництві і добрій волі орендарів, ніж на жорстких фінансових правилах та перспективних розрахунках розвитку села.

То де ж далі шукати гроші для того, щоб Васильківці і тисячі подібних сіл не йшли хоч і повільним, але незворотним шляхом до вимирання?

Чи «заб'ють» фінансові джерела

На одній із зустрічей з журналістами заступник голови ОДА Володимир Галищук розповів, що адміністрація наполягатиме на виділенні із обласного бюджету наступного року десяти — п'ятнадцяти мільйонів гривень на розвиток аграрного сектору краю. Якщо такі суми будуть закладені в фінансовий документ області, то це вважатиметься проривом, бо, приміром, нинішнього року обласна казна могла виділити АПК лише півтора мільйона гривень.

Наперед зрозуміло, що збільшити у десять разів видатки — завдання надзвичайно складне. Тим більше для бюджету, в якому і без того повно дірок. Але ще складніше розподілити ці гроші і зрозуміти, для чого вони будуть витрачені.

З одного боку тут, начебто, все ясно. Фінансова підтримка буде спрямована насамперед на здешевлення кредитування для товаровиробників. Скажімо, наводилась цифра, що нинішнього року навіть попри всю складність отримання, аграрії області все-таки позичили майже 450 мільйонів гривень. Тож бюджетна допомога могла б спрацювати насамперед як компенсація кредитної ставки, котру аграрії змушені платити банкірам. Можливо, частина буде витрачена на закупівлю нової техніки, як це було зроблено цьогоріч. Втім, виробничих проблем в господарствах стільки, що гроші тільки подавай, а витратити їх знайдеться куди.

Але що виграють від цього ті, хто не працює в господарствах, а таких, до речі, стає все більше і більше? Що матиме від такої підтримки український споживач? Хтось може гарантувати стабільність цін, широкий асортимент якісної продукції? Запитання риторичні, бо відповіді на них як не було, так і немає.

Якось язик не повертається говорити, що гроші витрачатимуться даремно. Можна не сумніватись, вони таки підуть на підтримку того чи іншого господарства. Але який сенс підтримувати виробництво лише заради виробництва? Або заради прибутку приватника, котрий орендує землі. Складається враження, що вся аграрна фінансова політика тільки і зводиться до того, щоб отримати бюджетну підтримку під якусь випадкову, бо на всі не вистачає, вибрану програму. А що далі? Чи є десь кінцева мета цих грошових ін'єкцій?

Питання надзвичайно важливе ще й тому, що бюджет вже просто не в силі витримувати будь-яке додаткове навантаження. Наразі відомство активно починає шукати нові фінансові джерела. Скажімо, вкотре пропонується створити Фонд підтримки українського села. Сама ідея не нова, але цього разу аграрні науковці запропонували, щоб наповнювачами цього фонду стали всі ми разом. Зробити це пропонують через введення обов'язкового збору на товарообіг. Тобто продав на гривню — сплати відсоток з продажу селу. Можливо, наміри нового податку не такі вже й погані. От якби тільки була присутня ще одна, але дуже важлива деталь — кому підуть закумульовані гроші. Де, врешті-решт, гарантія, що і збіднілим Васильківцям від нового податку щось перепаде.

Втім, це поки що лише ідея. Але зовсім скоро мають з'явитись цифри нового бюджету, якого з нетерпінням чекають і аграрії. Однак наперед можна сказати, якими б вони не стали, суть сільського фінансування не змінена. Тож знову кожен викручуватиметься сам, як зможе.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Цукру на Вінниччині вироблено у десять разів більше від потреб регіону

нули» цукристі із сівозмін, тепер перепрошують цю культуру, — каже Анатолій Павліченко. — Бо буряки вигідно вирощувати.

За словами співрозмовника, їх рентабельність може досягати від тридцяти до п'ятдесяти відсотків.

Подією для регіону стане спорудження нового цукрозаводу. Його збудують у селищі Шпиків Шаргородського району. Причому на місці старого, зруйнованого підприємства. Уже виготовили проектно-кошторисну документацію.

— Це буде перший в області завод, повністю укомплектований імпортним обладнанням, — каже перший заступник голови облдержадміністрації Іван Мовчан. — Ми побували у декількох країнах, цікавилися технологічними лініями. Тепер радимося з фахівцями, щоб зупинити вибір на найбільш прийнятному для нас варіанті. Щоб і якість висока, і ціна, як кажуть, не дуже кусалася. Однозначно скажу, що це буде найбільш потужне підприємство серед усіх нинішніх цукроварень області.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Фотоетюд Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Постійно чогось бракує: бажання, коштів, насіння...

ПІДСУМКИ

Підсумки цьогорічної осінньої сівби на Житомирщині можна оцінювати по-різному. **З одного боку, посіяно на 4 тисячі гектарів більше, ніж у минулому. З другого, не виконано розпорядження голови облдержадміністрації від першого вересня цього року «Про додаткові заходи щодо повного використання сільськогосподарських земель та організованого проведення посіву озимих культур під урожай 2011 року». Спрямоване воно було на збільшення площ озимих завдяки залученню в обробіток орендованих підприємствами-інвесторами і сільськогосподарськими підприємствами області земель, які не використовуються упродовж останніх років.**

Загалом озимі зайняли трохи більш як 122 тисячі гектарів. А в розпорядженні рубіж було визначено у 162 тисячі гектарів. Тобто недосіяно близько 40 тисяч, або майже 25 відсотків площ. Найбільше — у Черняхівському районі — 4,9 тисячі гектарів. По три тисячі гектарів недосіяли у Володарсько-Волинському, Ємільчинському, Романівському районах, майже стільки само — в Овруцькому, а в Баранівському — дві з половиною тисячі. Поки заступник начальника головного управління агропромислового розвитку ОДА Євген Данкевич називав ці та інші райони, це не особливо й дивувало. То Полісся, здебільшого піщані землі, на яких на пшениці ще ніхто ніколи особливо не збагатився. Але ж і в Ружинському районі, який на першому місці в області за врожайністю і валовим збором зернових, посіяно менше, як зазначено в розпорядженні — аж на 3 тисячі 600 гектарів. У Чуднівському, теж лісостеповому, на 4,2 тисячі.

Пропорцію дотримано. Половину земель на Житомирщині орендують заїжджі інвестори. Якраз половину — 20 тисяч гектарів із 40 тисяч — не засіяли озиминою саме вони.

Які причини?

— В інвесторів знизився інтерес до озимини, коли було введено квоти на імпорт зерна, — стверджує начальник головного управління агропромислового розвитку Микола Дідківський. — **Адже вертикально інтегровані структури, які орендують в області багато тисяч гектарів землі, майже все вирощене зерно продають за кордон. Ми ж не зуміли організувати роботу таким чином, щоб ті, хто має від двох до двох десятків тисяч гектарів, займалися тваринництвом. Інакше за підсумками минулого року з області не пішло б на експорт 655 тисяч тонн зерна. Воно було б перероблене на комбікорми для свиней, корів і птиці.** Цього року ми вже маємо в заліку один мільйон 78 тисяч тонн. А на полях ще понад дві тисячі гектарів незібраної кукурудзи. Якщо зберемо і її, то вийдемо на показник минулого року. Але ж нашим зерном годують худобу за кордоном, а потім ми імпортуємо польське сало, бразильські чи аргентинське м'ясо...

Це проблема не тільки економічна, а й соціальна: якщо в селі немає ферм, немає й робочих місць. Перші кроки до того, щоб збільшити використання кормового зерна в області, вже робляться. Але цей процес затягнеться не на один рік. Отож ухвалено рішення радикально переглянути структуру посівних площ, компенсувати недосів озимих ярими, у першу чергу продовольчими культурами. Тим самим виконати розпорядження голови ОДА щодо повнішого використання орної землі. Наголос зроблено на ярій пшениці. Сучасні сорти її дають зерно з високим вмістом білка та клейковини. А в тих, хто здає землю в оренду, найбільший попит якраз на пшеницю — розрахунок з ними проводиться ж натурою. Аналіз за останні п'ять років свідчить, що за врожайністю яра майже не поступається озимій. Тому поставлено завдання висіяти її навесні на 40 тисячах гектарів, тобто на недосіяних восени площах.

Все, здавалось би, просто й зрозуміло. Але потрібно 9 тисяч тонн насіння. Є ж лише 62 відсотки від потреби. І то, це середня по «шпиталю» температура. У Червоноармійському районі взагалі немає жодної тонни насіння ярої пшениці. Є райони, де його тільки по 17—40 відсотків від потреби...

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

ЕКОЛОГІЯ

Щонайменше 27 людей загинули і понад 50 поранені внаслідок вибуху на нафтопроводі в центральному районі Мексики. Вибух був такої сили, що потоки палаючої нафти досягли прилеглих житлових районів. Спалено цілі вулиці, зруйновано будинки, сотні людей змушені були тікати, покинувши все *(BBC)*

АКТУАЛЬНО

ЛУГАНСЬК

Сіверський Донець став головним об'єктом уваги

Програма з охорони й використання вод басейну річки Сіверський Донець отримала статус міждержавної.

Таке рішення ухвалено на XII засіданні Координаційної ради Міжрегіональної екологічної програми з охорони й використання вод басейну річки Сіверський Донець, яке відбулося за підтримки виконкому Ради керівників прикордонних областей Республіки Білорусь, Російської Федерації та України.

Роботи з оновлення української частини Міжрегіональної екологічної програми очолив Харківський український науково-дослідний інститут екологічних проблем. Основою для визначення пріоритетних напрямів робіт і першочергових заходів з оздоровлення басейну стали результати експедиційних досліджень, проведених інститутом у липні 2010 року, а також підсумки науково-дослідних робіт, які виконує інститут у Харківській, Донецькій і Луганській областях. Ця програма досить актуальна, оскільки сьогодні Сіверський Донець є найзабрудненішою річкою в Україні. Багато в чому це обумовлено наявністю потужних промислових підприємств на територіях, де протікає річка.

Алла АНТІПОВА.

Куди заведе вуглецевий слід?

Щоб запобігти зміні клімату, необхідно скоординувати дії міжнародної спільноти і втілити їх у життя. Також слід виробити стратегії щодо змін клімату, зацікавити промисловців та пересічних громадян впроваджувати енергозберігаючі технології, знайти для цього інвестиції та розробити необхідні інституційні можливості. Щоб допомогти своїм сусідам досягнути цих цілей, Європейський Союз фінансує проект «Підтримка у впровадженні Кіотського протоколу» (SKPI — Support to Kyoto Protocol Implementation).

Тест на виживання

«Ви живете так, ніби маєте дві планети, а не одну. Для вашого способу існування потрібно 9,58 тонни вуглецю на рік. Якби всі люди жили так само, то для забезпечення людства ресурсами, знадобилося б 2,33 таких планети, як наша», — читає дев'ятикласниця Настя Зарецька на екрані комп'ютера після того, як склала свій перший кліматичний тест. Веб-сайт, який пропонує низку запитань, запевняє, що для проходження тесту вистачить п'яти хвилин. Але Настя засиділася довше. Їй довелося використовувати онлайн-перекладач, бо тест пропонується англійською мовою. «Шкода, що опитувальник складено не українською. Небагато моїх знайомих готові провести кілька годин зі словничком, щоб пройти цей тест», — каже дівчина.

Офіційна назва тесту — «Який великий ваш вуглецевий слід?». Чи маєте ви авто? Як часто вживаєте м'ясо? Скільки витрачаєте коштів на біжутерію? Як обігріваєте свою оселю? Кліматичний калькулятор підрахує, яка кількість вуглецю виділяється внаслідок вашої життєдіяльності. А саме вуглець і є головним винуватцем зміни клімату. Тест плановано адаптувати для 12 країн—учасниць проекту SKPI. Керівник проекту Олексій Санковський запевняє: такі інтернет-тести щодень набувають популярності. Це свідчить, що люди починають усвідомлювати, які наслідки для довкілля і майбутнього може мати їхній спосіб життя. У тому числі кількість ввімкнених у оселі лампочок. «Вуглецеве забруднення від виробництва електроенергії в Україні відрізняється від такого само показника у Таджикистані, Грузії чи Росії, — зауважив Олексій Санковський. — Наприклад, в Таджикистані менше вуглецевих викидів, оскільки там переважно використовують екологічно чистіший вид енергії: гідроелектроенергію». До речі, в рамках проекту в школах Краматорська, Горлівки та Слов'янська в Донецькій області було замінено звичайні лампочки розжарювання на енергозберігаючі, які споживають вп'ятеро менше електроенергії...

Але калькулятор — не єдине завдання проекту. Чи не головна мета — допомогти країнам залучити інвестиції та знайти партнерів у сфері енергозбереження. Чому Європейському Союзу вигідно допомагати впроваджувати Кіотський протокол у країнах Східної Європи, Центральної Азії та Росії? «Бо що більше країн долучається до протоколу, то більша ймовірність, що домовленість буде реалізовано», — відповідає Олексій Санковський.

Дванадцять країн—учасниць проекту — колишні радянські республіки. У них — схожа інфраструктура, схожі інженерні рішення, але кожна країна має свої політичні, економічні та природні особливості. Учасники з більшим промисловим потенціалом — такі як Україна, Росія, Грузія — більш успішні в реалізації положень міжнародних договорів, зокрема Кіотського протоколу. А ось у низці країн азійського регіону — Туркменістані, Таджикистані — менше людських ресурсів та економічних можливостей для цього», — розповідає Олексій Санковський. Окрім того, бракує законів про електрозбереження та відновлювальні джерела енергії...

Змінюється клімат — треба змінювати і звички

Протягом останніх 15 років середня температура на планеті підвищилась з 13,5 до 14,3 градуса за Цельсієм. І вже ніхто в науковому світі не сумнівається, що це справа рук людини, наголошує ключовий експерт проекту Олексій Кокорін. Проблема справді серйозна. А для невеликих острівних країн — катастрофа, бо вони можуть просто піти під воду. Нині всі погоджуються, що викиди слід зменшувати. Глобальна мета — не допустити підвищення середньої температури на планеті більш як на два градуси. І проект ЄС «Підтримка у впровадженні Кіотського протоколу» виконує роль технічного та юридичного консультанта. Зокрема, допомагає 12 країнам-учасницям у підготовці та проведенні переговорів щодо міжнародного договору, який прийде на зміну Кіотському.

Як зазначають у Міністерстві екології та природних ресурсів, «цей проект має на меті підвищити обізнаність населення про кліматичні проблеми, а також підтримати країни-учасниці на інституційному рівні».

Ірина ТУЗ.

Останні результати кліматичного саміту в Канкуні дають надію на успіх у боротьбі зі зміною клімату. Вперше в історії кліматичні домовленості підтримали країни, які відповідають за 80 відсотків світових викидів парникових газів, у тому числі США та Китай. Так само вперше було офіційно зафіксовано потребу не допустити підвищення середнього рівня температури на планеті більш як на 2 градуси за Цельсієм. Було створено Зелений кліматичний фонд, наповнення якого з 2112 року сягатиме 100 мільярдів доларів на рік. Водночас Японія, Росія та Канада виступили за необхідність замінити застарілий Кіотський протокол новою угодою, в якій візьмуть участь США, Індія та Китай.

У кримських горах виявлено «мамонтів»

Туристи, що подорожують лісовими стежками біля підніжжя гори Чатир-Даг, можуть наштовхнутися на дві незвичайні плантації з могутніми деревами. Піднімаєш очі — і бачиш руді стовбури із кронами, що зникають у небесній височіні.

Це — секвоядендрон гігантський (Sequoiadendron giganteum), більше відомий як «мамонтове дерево». У сучасній літературі диво-дереву присвячено безліч наукових і публіцистичних матеріалів. Учені не завжди сходяться в цифрах і прогнозах, що й не дивно: все незвичайне завжди обростає домислами і легендами. Секвоя справді унікальна. По-перше, це одне з найвищих дерев планети. Окремі екземпляри досягають справді колосальних розмірів: 110—140 метрів заввишки і 20—23 метри в поперечнику стовбура. До того ж секвоя — справжній довгожитель. Вона може прожити, лише вдумайтеся, від 2 до 6 тисяч років!

Батьківщина секвої — Північна Америка. Понад 60 мільйонів років тому вічнозелений хвойний велетень був широко представлений у Північній півкулі. А нині масова популяція секвої збереглася лише на заповідних західних схилах Сьєрра-Невади в сонячній Каліфорнії. У тамтешніх гаях залишилося близько півтисячі дерев. Першовідкривачі, вражені величністю і специфічним розташуванням дугастих звисаючих гілок, схожих на бивні мамонта, і корою, що нагадує шерсть, прозвали його «мамонтовим деревом». А свою першу назву могутній представник сімейства кипарисових одержав від австрійського ботаніка Стефана Ендліхера на честь видатного вождя американського племені ірокезів Секвої («Секви»).

Але як зелений велетень потрапив на благодатну кримську землю? Звісно, його ж не вітром надуло. Перші кілька екземплярів секвоядендрона гігантського було завезено й висаджено вченими на території Нікітського ботанічного саду ще 1858 року. Й донині тут можна побачити найдавніші і найвеличніші екземпляри у всій Європі! Поряд ростуть і 40-річні «дитинчата» дерева, отримані шляхом живцювання. Так, крок за кроком секвоя почала впевнену ходу південнобережними парками Криму.

То звідки вона взялася в глибині наших гір? Безперечно, до появи «мамонтового дерева» в гірничо-лісовій зоні півострова доклала руку людина. Щоправда, сталося це в 60-х роках минулого століття, коли науковий співробітник Державного Нікітського ботанічного саду Геннадій Данилович Ярославцев вирішив довідатися, чи приживеться секвоя в умовах гірського Криму. Учений, спонукуваний ідеєю проведення першого в Радянському Союзі наукового експерименту із впровадження «чужоземця», попросив працівників лісу знайти місце для успішної реалізації плану. І в 1964 році робота закипіла. В експерименті брав участь і Анатолій Потапенко, тоді помічник лісничого Алуштинського лісництва.

На жаль, Геннадія Ярославцева вже немає в живих, а от розшукати ветерана лісового господарства Криму Анатолія Олександровича Потапенка **(на знімку)**, котрий власними руками висаджував ці секвої, нам удалося. Із задоволенням надаємо йому слово.

— Експеримент справді був незвичайний. До нас у всьому СРСР у гірській місцевості таког ніхто не робив. Ярославцев узяв посадковий матеріал із ботсаду і прийшов до мене. Почали думати, що так як. Під час вибору місця ми керувалися декількома мотивами. По-перше, секвої постійно потрібна волога, тому перший гайок ми створили просто біля джерела, до речі, нині діючого. По-друге, для охорони цінних порід був потрібен нагляд. У мене тоді там поблизу в землянці жив лісник з родиною. Він і стежив, щоб сіянці не розтягували люди, не повисмикували дикі кабани або олені. Тварини тільки псували культури: могли висмикнути, пожувати і виплюнути, бо секвоя була їм не до смаку.

Здійснили, як має бути, суцільну обробку грунту і стали саджати дерева вручну під «меч Колесова». Щоб краще замаскувати ділянку від сторонніх очей, між секвоями висаджували сосну кримську. А секвоя ж росте швидко, вона як поперла! Не витримуючи конкуренції, сосна стала гинути. Хотів було вирубати сосняк, що засихав, та Ярославцев слізно попросив нічого не чіпати, щоб він продовжував свої дослідження за насадженнями. Я пішов на поступки, і зрештою він захистив по секвої докторську дисертацію.

Два невеликі гайки «мамонтового дерева» на висоті 850 метрів над рівнем моря ростуть і здравствують досі, досягши 20 метрів висоти й 40 сантиметрів у діаметрі **(на знімку)**. Зелені велетні успішно прижилися і прагнуть жити далі, не бажаючи бачити під склепінням своїх віт розпалені недбайливими людьми багаття. На жаль, невідомі громадяни, спокусившись екзотикою, періодично влаштовують пікніки поблизу секвой, не замислюючись про наслідки. Звідки їм знати, що ці гаї — єдині в гірничо-лісовій частині Криму. Цей зелений куточок дикої природи, так само як і всієї лісової скарбниці Криму, потребує вкрай дбайливого ставлення з нашого боку. І завдання кожного кримчанина й гостя півострова — зберегти цю реліктову зону для себе й наступних поколінь, і в жодному разі не допустити повторення сумної долі попередників секвої — величних мамонтів.

Георгій ВЕРВЕС,

Максим ГОЛОВАНЬ.

Фото Максима ГОЛОВАНЯ.

Глобальна мета — не допустити підвищення середньої температури на планеті більш як на два градуси

Таємниці затонулих кораблів

Вибухонебезпечні сюрпризи досі спочивають на дні

Для жителів регіону не в дивовижу небезпечні знахідки у вигляді іржавих снарядів, авіабомб, гранат, мін і набоїв, що пролежали в землі більш як півстоліття. На них натикаються в лісі, на городах, у посадках, дворах, на полях і навіть на виробничих ділянках. В Очакові, на Кінбурнській косі море часто викидає іржаві боєприпаси, уламки затонулих кораблів та інший брухт, що спочиває на дні «с времен очаковских и покоренья Крыма».

Приміром, наприкінці листопада під час земляних робіт у Новобузькому районі просто біля дороги знайшли авіабомбу ФАБ-50 часів Великої Вітчизняної війни. А за триста метрів від села Покровка Очаківського району рятувальники знешкодили 27 мін калібру 120 і 50 міліметрів. Тими само днями на берег Дніпро-Бузького лиману хвиля викинула 76-міліметровий артилерійський снаряд.

Утилізація військових боєприпасів — одна з найбільш серйозних проблем Миколаївської області. Тільки цього року місцеві рятувальники, в зоні відповідальності яких сусуходіл та акваторії річок, водоймищ, внутрішніх вод Чорного моря, виявили сім скупчень смертоносних предметів різного калібру. Ці непередбачувані «привіти з минулого» будь-якої секунди можуть здетонувати. Про цю біду в столиці відомо. Відповідно до наказу міністерства, на головне управління МНС у Миколаївській області покладено організацію розмінування, координацію робіт піротехнічних підрозділів і взаємодію з органами виконавчої влади. Для повної ясності картини на початку липня перший заступник міністра МНС Віталій Бут розпорядився обстежити акваторію Чорного моря в районі Кінбурнської коси, де на дні можуть бути вибухонебезпечні предмети часів Великої Вітчизняної війни.

Загиблі судна знайде робот-інспектор

До розв'язання непростого завдання вирішили залучити останнє чудо техніки — апарат-робот із назвою «Інспектор», сконструйований групою вчених Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова. Свої величезні можливості апарат продемонстрував на практиці, в найкоротший час установивши місцезнаходження затопленого в районі Кінбурнської коси мінного загороджувача «Колгоспник». Поки робот вивчав уміст іржавої купи металу й відсортовував небезпечні знахідки, за його роботою через телемонітор спостерігали перший заступник голови ОДА Геннадій Ніколенко, начальник ГУ МНС України в області Микола Поступальський, начальник обласного управління МНС Петро Камінський, ректор Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова Сергій Рижков **(на знімку вгорі)**. Керований апарат підняв з мінного загороджувача майже сорок вибухонебезпечних предметів. За твердженням Геннадія Ніколенка, про приблизне місце затоплення «Колгоспника» знали тільки місцеві жителі Кінбурнської коси і члени найстарішого миколаївського клубу аквалангістів «Садко».

Перш ніж розпочати пошукові роботи, водолази й піротехніки досконально вивчили всю наявну інформацію про затонулі кораблі, ознайомилися з архівними документами. Співробітництво з ученими НУК, допомога «Інспектора» значно розширили можливості. За розпорядженням голови ОДА Миколи Круглова робот і далі залучатиметься до обстеження прибережних зон Миколаївської області.

У прибережних водах Кінбурнської коси і Ягорлицької затоки «Інспектору» вдалося виявити не тільки мінний загороджувач «Колгоспник», а й торпедний катер «Ш-4», річковий монітор «Ударний», баржу з артилерійськими снарядами на борту. Питання про ліквідацію боєприпасів з території Покровської сільської ради Очаківського району нещодавно обговорювалося на засіданні комісії з питань техногенної екологічної безпеки й надзвичайних ситуацій.

Полігони для підводного екстриму

Після вивчення в Інтернеті сайтів дайверів і підводних спелеологів стало зрозуміло: адреси затонулих кораблів у районі Кінбурна, Ягорлика, Тендри й Очакова, своєрідні підводно-надводні корабельні історичні музеї давно відомі шукачам гострих відчуттів. Практично щоліта любителі підводного драйву з різних міст України й Росії зізвонюються, списуються і збираються у групи, щоб у безодні морській полювати за раритетами. Раптом посміхнеться доля і вони знайдуть затонулу легендарну баржу із всесвітньо відомою колекцією вин засновника Одеського інституту виноградарства й виноробства Василя Таїрова? На кладовищі затонулих кораблів немає ні віх, ні маячків, але досвідчені водолази-любителі, екіпіровані сучасним спорядженням, із закритими очима знаходять те, що шукають: баржі зі стрілецькою зброєю, есмінці, мінні загороджувачі, рибацькі сейнери, торпедні катери, які щедро всіяли дно Північного Причорномор'я. А недосвідчені аквалангісти навіть не підозрюють, наскільки вибухонебезпечне й непередбачуване їхнє підводне хобі.

За словами Геннадія Ніколенка, в районі Кінбурна досліджуватимуть щонайменше п'ять точок орієнтовного затоплення суден. На проведення розвідки й підготовку відповідних карт з обласного бюджету виділено 200 тисяч гривень. Але ці гроші — крапля в морі. Самостійно, без допомоги держави, без відповідної державної програми область не впорається з величезним обсягом робіт з утилізації вибухонебезпечних предметів, не кажучи вже про розчищення дна від іржавого металу. Занадто багато небезпечних сюрпризів таїть у собі узбережжя Чорного моря.

ДОВІДКА «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Миколаївські вчені давно працюють над створенням підводних роботів. Апарат для підводних досліджень «Інспектор» створений на власні кошти колективу вчених Національного університету кораблебудування (НУК) під керівництвом директора Інституту автоматики та електротехніки НУК доктора технічних наук Володимира Блінцова. Зразок великої серії апаратів підводного обстеження гідротехнічних споруд і суден на плаву відмінно зарекомендував себе на нещодавніх випробуваннях у Балаклавській бухті. На глибині 90 метрів робот обстежив палубу надбудову двощоглового барка «Agness Blake», що затонув у Криму під час облоги Севастополя англо-французькими військами.

Один із народних пам'ятників загиблим кораблям на Кінбурнській косі.

Знову в похід для обстеження точок орієнтовного затоплення суден.

ДОВІДКА «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Мінний загороджувач «Колгоспник» був побудований у 1931—1933 роках у Києві на заводі «Ленінська кузня». Екіпаж — 76 осіб. До початку липня 1940 року входив до складу Дніпровської флотилії, потім переведений до Дунайської. Брав участь у висадженні десанту в районі Кілія в червні 1941 року, обороні й евакуації Херсона в серпні 1941-го. 21 вересня біля Тендровської коси в районі Покровки ворожа авіація в складі одинадцяти штурмовиків атакувала мінзаг: два перші літаки було збито зенітниками «Колгоспника». Але бомба потрапила в ходовий місток, пробила палубу й вибухнула в машинному відділенні. Командування корабля загинуло разом із бойовим розрахунком головного командного поста. Мінзаг «Колгоспник», що лежить на глибині п'ять метрів, в 1973 році знайшов і дослідив клуб миколаївський клуб аквалангістів «Садко». Було піднято на поверхню дві 76-міліметрові гармати й кулемет. Гармата корабля поповнила експозицію миколаївського музею історії суднобудування.

Галина ПОРФИР'ЄВА.
Миколаївська область.
Фото автора.

АКТУАЛЬНО

Шоста частина Балтики мертва

Уміст кисню у водах Балтійського моря рекордно низький, і ситуація продовжує погіршуватися. Такого висновку дійшли експерти шведської метеослужби в опублікованому звіті.

Шоста частина дна Балтики безживна. Через гострий брак кисню спостерігається інтенсивне розмноження морських водоростей і скорочення кількості багатьох видів риб, наприклад, тріски, **повідомляє ІТАР—ТАКС**. Причини такого становища — слабкий приплив вод, багатих на кисень, протягом усього часу з початку нового тисячоліття. Останню потужну «ін'єкцію» кисневмісної води Балтика одержала 1993 року, коли море почувалося найкраще.

Відповідно до опублікованих раніше доповідей, 26 відсотків дна у західній, східній і північній частинах Готландського басейну мертві, а 46 відсотків зазнають гострої кисневої недостатності.

Для термометрів і батарейок встановлять сміттєві контейнери

У 2011 році в Черкасах встановлять спеціальні контейнери для збору на утилізацію приладів, що містять ртуть.

Заступник начальника управління екології Черкаського міськвиконкому Ольга Бакум повідомила, що на такі контейнери з бюджету міста виділено 80 тисяч гривень, **передає УНІАН**. Черкаси придбають шість спеціальних контейнерів. Вони будуть герметично закриті. Городяни зможуть викидати туди енергозберігаючі, люмінесцентні лампи, елементи живлення, зіпсовані термометри.

Місто укладе договір із спеціалізованим підприємством, що має ліцензію на збір та утилізацію небезпечних відходів. Це підприємство забиратиме заповнені контейнери й розвантажуватиме їх на своїй території.

Відповідно до Закону України «Про відходи», за утилізацію лампи має платити її власник. Утилізація люмінесцентної лампи коштуватиме свідомому громадянинові від 40 до 80 гривень.

Вивезено 63,5 тонни непридатних пестицидів

Станом на 13 грудня 2010 року в Чернівецькій і Тернопільській областях зібрано, затарено та відправлено для утилізації на спеціалізованому заводі SARPI (Польща) 63,5 тонни непридатних і заборонених до вживання пестицидів.

У Чернівецькій області зібрано 12 тонн пестицидів на території Сокирянського та Кельменецького районів. У Тернопільській області прибрано 51,5 тонни непридатних пестицидів. Повністю очищено Гусятинський і Заліщицький райони, частково ліквідовано місця зберігання в Підволочиському районі. Усього до кінця 2010 року з Тернопільської області планують вивезти 98,3 тонни непридатних пестицидів.

Роботи профінансовано з Державного та обласного фондів охорони навколишнього природного середовища України, **повідомляє прес-служба Мінприроди.**

Буде феєрверк!

Діти попросили в Новорічну ніч влаштувати феєрверк у дворі нашого будинку... Я боюся купити фальшивку (отже — зіпсувати настрій і собі, і дітворі). Та й чи дозволено це?

Марк АЛЬТОВ.

Луганськ.

Відповідає полковник міліції Анатолій МАШНІН:

— Так, люблять наші громадяни й вогник бенгальський запалити, і петардою «пошуміти». А завершити святкування нехай не великим, але феєрверком. На жаль, купуючи піротехнічний виріб, покупець не завжди просить продавця пред'явити сертифікат якості, а найчастіше навіть інструкцію прочитати забуває. А це чревате!

Що потрібно знати при покупці:

Суб'єкти, які ведуть господарську діяльність, пов'язану з виробництвом і торгівлею піротехнічними засобами, повинні мати ліцензію (строк її дії — п'five років).

Піротехнічні побутові засоби мають бути з паспортом, що засвідчує їх відповідність вимогам нормативної документації, і з інструкцією українською мовою. Текст має бути чітким і добре читатися, а попереджувальні написи — виділені жирним шрифтом.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Піротехнічні засоби, які ввозяться на територію України, піддаються обов'язковій сертифікації на відповідність умовам безпеки.

Продаж побутової піротехніки здійснюється через спеціальні підприємства торгівлі й спеціалізовані відділи (секції) підприємств з універсальним асортиментом непродовольчих товарів. Причому продаж дозволяється тільки на верхніх поверхах торговельних приміщень за умови дотримання правил пожежної безпеки. На нижніх поверхах у вітринах можуть бути представлені тільки муляжі без піротехнічного заряду. На ринках або «з рук» продавати піротехнічні засоби заборонено.

Перш ніж влаштовувати феєрверки:

- уважно прочитайте інструкцію, розміщену на виробі або на споживчій упаковці. І виконуйте її!
- переконайтеся, що ви «шумітимете» не в забороненій органами місцевої влади час. (Новорічна ніч — з 31 грудня на 1 січня — виняток. Шуміть собі та іншим на радість!);
- при цьому пам'ятайте, що під час масових заходів використовувати побутові піротехнічні вироби заборонено. Оскільки є небезпека травмувати людей осколками, горючими елементами й часточками побутових піротехнічних виробів у момент їхнього руху.

І лікаря, і заклад пацієнт може обирати сам

Ми часто закидаємо один одному, що не знаємо власних прав. І саме тому не вимагаємо, щоб їх дотримувалися й інші... У деяких випадках (приміром, коли приходимо до кабінету чиновника чи навіть до лікаря у поліклініку) почуваємось взагалі невпевнено. Тож цікаво, які права та обов'язки ми маємо як пацієнти?

Василь КУШКА.

Львів.

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Відповідають фахівці Міністерства охорони здоров'я України:

— Найповніше права пацієнтів регламентуються у Законі України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» від 19.11.1992 — так званій декларації прав людини у сфері охорони здоров'я. Окрім того, права пацієнтів можемо визначити, виходячи з норм Конституції України від 28.06.1996 р. та Цивільного кодексу України від 16.01.2003 р. Відтак, усім доцільно знати, які **права мають пацієнти**:

1) право на медичні профілактичні заходи;

2) право на доступність у галузі охорони здоров'я;

3) право на медичну інформацію;

4) право на згоду на медичне втручання та право на відмову від нього;

5) право на свободу вибору в галузі охорони здоров'я, а саме:

- на вільний вибір (заміну) лікаря;
- на вибір методів лікування відповідно до рекомендацій лікаря;
- на вибір закладу охорони здоров'я;
- на лікування за кордоном у разі неможливості надання такої допомоги у закладах охорони здоров'я України;

6) право на медичну таємницю;

7) право на якісну та безпечну медичну допомогу;

8) право на інновації, а саме: медико-біологічний експеримент; репродуктивні технології; донорство; терапевтичне клонування; корекцію (зміну) статі;

9) право на попередження (за можливості) страждань і болю;

10) право на індивідуальний підхід до лікування;

11) право на оскарження неправомірних рішень і дій працівників, закладів та органів охорони здоров'я;

12) право на відшкодування шкоди, заподіяної здоров'ю;

13) право на життя та повагу до гідності людини при наданні медичної допомоги;

14) право на захист від будь-яких форм дискримінації, пов'язаних зі станом здоров'я.

Обов'язки пацієнтів:

- піклуватися про здоров'я своє та дітей;
- проходити профілактичні медичні огляди і робити щеплення;
- не шкодити здоров'ю інших громадян;
- надавати невідкладну допомогу іншим громадянам, які перебувають у небезпечному для життя і здоров'я стані;
- у невідкладних випадках, коли існує реальна загроза життю, отримувати медичну допомогу без своєї згоди чи згоди законного представника.
- виконувати медичні приписи та правила внутрішнього трудового розпорядку закладу охорони здоров'я.

ПРОФОСВІТА

Навчатимуть парламентаризму

У Національній академії державного управління при Президентові України відкрито нову кафедру

Сучасна державність неможлива без існування й повноцінного функціонування парламенту як вищого органу законодавчої влади. Потреба у постійному підвищенні рівня знань, професійних якостей народних депутатів України, їхніх помічників, партійних лідерів, керівників апаратів парламентських партій актуалізує необхідність об'єктивного вивчення всього комплексу проблем, пов'язаних з парламентаризмом, діяльністю Верховної Ради України.

Створення в Національній академії державного управління при Президентові України першої в країні кафедри парламентаризму та політичного менеджменту, на думку президента Академії Юрія Ковбасюка, свідчить, що в суспільстві є розуміння необхідності й важливості підготовки висококопрофесійних кадрів для парламентської діяльності.

> Цієї кафедри немає аналогів в Україні. За окремою програмою тут можуть навчатися народні депутати України.

Основні завдання, напрями діяльності та наукових досліджень, навчальні дисципліни новоствореної кафедри нещодавно в рамках семінару «Шляхи вдосконалення роботи апарату Верховної Ради України — пріоритетні кроки» в парламенті презентувала завідувач кафедри політичного менеджменту та парламентаризму Валентина Гошовська.

Цієї кафедри немає аналогів в Україні. Цільова аудиторія для підготовки за новою спеціальністю складається здебільшого з фахівців, які належать до I—III категорій посад державних службовців. Окрім того, за окремою програмою можуть навчатися народні депутати України. Також корисною буде програма для помічників народних обранців, працівників апарату Верховної Ради України, місцевих рад, лідерів політичних партій, керівних працівників апаратів парламентських партій, суспільно-політичних організацій, керівних працівників апарату центральних органів виконавчої влади тощо.

Серед слухачів першого набору 2010 року є й народні депутати України, й заступники міністрів.

Переваги навчання у Національній академії за спеціальністю парламентаризм і парламентська діяльність очевидні. По-перше, у реалізації магістерської програми беруть участь керівники центральних органів виконавчої влади, народні депутати, відомі політики, експерти, лідери політичних партій. По-друге, кафедра розвиває ефективну співпрацю у різних формах з адміністрацією Президента України, комітетами та апаратом Верховної Ради України, Кабінетом Міністрів України. По-третє, навчання майбутніх фахівців з парламентаризму орієнтоване на практику і передбачає виїзні заняття та стажування у структурних підрозділах зазначених інституцій державної влади. По-четверте, кафедрою передбачені відповідні програми, щоб наші майбутні парламентарії мали змогу підняти свій рівень культури.

> Кафедра розвиває ефективну співпрацю у різних формах з адміністрацією Президента України, комітетами та апаратом Верховної Ради України, Кабінетом Міністрів України.

Спираючись на європейський та світовий досвід, фахівці кафедри парламентаризму та політичного менеджменту розробили навчальні програми з 18 нормативних та 10 варіативних дисциплін магістерської програми. Наразі триває робота над розробкою навчально-методичного забезпечення магістерської програми. Зокрема, підготовлено до друку словник-довідник основних понять і термінів з парламентаризму, розробляються навчально-методичні та наукові посібники з теорії та історії вітчизняного парламентаризму, парламентської діяльності.

> У суспільстві є розуміння необхідності й важливості підготовки висококопрофесійних кадрів для парламентської діяльності.
>
> **Президент Національної академії державного управління Юрій КОВБАСЮК.**

Майбутні випускники володітимуть не лише знаннями з державного управління, теорії та історії парламентаризму, методології організації процесу законотворення, а й чітко розрізнятимуть особливості функціонування одно- і двопалатних парламентів та ролі парламенту в системі вищих органів влади України, будуть здатні вирішувати проблемні питання діяльності народних депутатів, лідерів політичних партій та об'єднань.

Для вивчення та впровадження міжнародного досвіду підготовки фахівців з парламентаризму в Національній академії кафедра підтримує партнерські зв'язки з багатьма країнами близького зарубіжжя та країнами Центральної Європи, що сприяє використанню світових здобутків державного управління та парламентаризму. У перспективі — запровадження стажування за кордоном.

Надія БОРИС.

Діалог з читачами веде Юлія ПОТАПЕНКО (letter@golos.com.ua)

31.12. 2010 року о 10 годині Українська Універсальна товарна біржа проводить аукціон з продажу активів платника податків, які перебувають у податковій заставі.

ДПІ в м. Сєвєродонецьку (ДП «Інститут азотної промисловості і продуктів органічного синтезу», код 33968601).

Лот № 1. Нежитлова трьохповерхова будівля виробничого корпусу №196, заг. пл. 3554,7 кв. м. за адресою: Луганська обл., м. Сєвєродонецьк, вул. Пивоварова, 5а4.

Витяг на відчудження відсутній.

Початкова (стартова) ціна - 3155199,00 грн. у т. р. ПДВ.

Порядок розрахунків - повна оплата активів покупцем протягом трьох банківських днів після укладення договору купівлі-продажу. У випадку відмови від підписання Покупцем протоколу аукціону або договору купівлі-продажу придбаного майна, гарантійний внесок Покупцю (переможцю аукціону) не повертається. Усі витрати по оформленню прав власності несе покупець.

Гарантійний внесок у розмірі 10% від стартової ціни вноситься на р/р 2600700004058 в АКБ «Правекс-Банк», МФО 321983, код ЗКПО 16470831, Українська Універсальна товарна біржа, м. Київ, пр-т Академіка Глушкова,1, пав. № 6.

17,00 грн. - реєстраційний внесок за участь в аукціоні вноситься на р/р 26000168371 в АТ «Райффайзен банк Аваль», м. Київ, МФО 380805, код ЗКПО 30516050, ТОВ «ЛОТ», м. Луганськ, кв. Олексієва, 13.

Прийняття заявок на участь в аукціоні приймається за одну добу до назначеної дати аукціону за адресою: м. Луганськ, кв. Олексієва, 13. Довідки за телефонами: (0642) 34-43-23, (044) 596-96-24.

Ухвалою Господарського суду Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54-а) від 01.11.2010 р. порушено провадження у справі № 7/86-В про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Агровіта» (43005, Волинська область, м. Луцьк, вул. Єршова, 11, код ЄДРПОУ 31300467). Розпорядником майна підприємства призначено арбітражного керуючого Михайловського Сергія Володимировича (ліцензія АВ № 456306 від 15.01.2009 р., адреса: 43000, м. Луцьк, вул. Ландау, 1). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації даного оголошення.

Ухвалою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 26.11.2010 року по справі № 50/573-б за позовом ДПІ у Голосіївському районі м. Києва до Товариства з обмеженою відповідальністю «Шинний торгівельний дім» (03187, м. Київ, вул. Академіка Заболотного, буд. 20-А, р/р 26007026141641 в КМФ ПАТ «УСБ» в м. Києві, МФО 322012, код ЄДРПОУ 30382879), призначено розпорядником майна арбітражного керуючого Олефіренка Олександра Івановича, адреса: 03170, м. Київ, вул. Зодчих, 62-а, кв. 58 (ліцензія АВ № 397265 від 17.09.2008 р.).

02 грудня 2010 року постановою господарського суду Хмельницької області по справі № 2/12 — Б — 10 закрите акціонерне товариство «Славута-Папір», вул. Б. Хмельницького, 144, м. Славута Хмельницької області — юридична адреса, код ЄДРПОУ 32285183, р/р № 26002301261285 в ПАТ «Промінвестбанк» м. Славута, МФО 315472 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором по справі призначено арбітражного керуючого Грицая Леоніда Миколайовича, прож. вул. Коцюбинського, 12, м. Старокостянтинів Хмельницької області, ліцензія серії АВ № 498965 від 09.11.2009 року.

Підрозділ примусового виконання рішень відділу державної виконавчої служби Головного управління юстиції у м. Києві повідомляє, що 12.11.2010 р. Генеральним директором ТОВ «Українська експертна група» Антоновим В. О. проведено експертну оцінку п'ятикімнатної квартири № 9 по вул. Горького, 14 в м. Києві, заг. площею 242,2 кв. м., що належить на праві власності Бабицькому Василю Леонідовичу, вартість майна становить 2 897 854, 00 грн. Відповідно до Закону України "Про виконавче провадження» строк оскарження вищевказаної оцінки - 10днів.

Постановою господарського суду Миколаївської області (54009, м.Миколаїв, вул.Адміральська, 22) від 30.11.2010 року у справі №9/80/09 фермерське господарство "Росія-Н" (ЄДРПОУ 34597285, 56401, Миколаївська область, Доманівський р-н, смт.Доманівка, вул..Леніна, 41) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Коваля Віталія Валерійовича (поштова адреса: 79034, м.Львів, вул..Листопадна, 11/25, ліцензія АБ№271741 від 17.03.2006 року).

Відповідно до Постанов Господарського суду Київської області були визнані банкрутами та відкриті ліквідаційні процедури щодо наступних підприємств: СТ «Мінералагроторг» (09150, Київська область, Білоцерківський р-н, с. Фурси, вул. Радянська, буд. 1А, код ЄДРПОУ 31712710), ТОВ «Інформ» (09100, Київська область, м, Біла Церква, вул. Гайова, буд. 8, код ЄДРПОУ 30683904), ПП «Ельта» (09100, Київська область, м. Біла Церква, вул. Леваневського, 64, кв. 111, код ЄДРПОУ 30253495), ТОВ «Ротор-2» (09104, Київська область, м. Біла Церква, вул. Гайок, 4-А, код ЄДРПОУ 32394048), ТОВ «Украгротрейд» (09100, Київська область, м. Біла Церква, пров. Гординського, 11, кв. 11, код ЄДРПОУ 32885121), ПП «Памір-КС» (09100, Київська область, м. Біла Церква, вул. П. Запорожця, 246, код ЄДРПОУ 36055452). Ліквідатором вище названих підприємств призначено арбітражного керуючого Востокіна Ігора Сергійовича.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дати публікації оголошення за адресою: м. Біла Церква, вул. Гайок, 4а, тел. 0456344577.

Господарським судом Київської області (м. Київ, вул. Комінтерну, 16) порушено провадження у справі № Б3/227-10 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Молочна країна» (09117, м. Біла Церква, вул. Вокзальна, 22-А, код ЄДРПОУ - 23570409, п/р 26001060297654 в Київському ГРУ ПАТ КБ «Приватбанк», МФО 321842 та № 260013391201 в АТ «ОТП-банк», МФО 300528), розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Востокіна Ігора Сергійовича (09104, м. Біла Церква, вул. Гайок, 184, кв. 20, ідентифікаційний № 2422605114, ліцензія АВ № 397113 від 31.03.2008 р., т. 04563444577).

Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Просимо вважати недійсними загублені бланки суворої звітності ОСЦПВ із моменту опублікування:

ВЕ/8211526, ВЕ/8211549, ВЕ/8211563, ВЕ/8211580, ВЕ/8211610, ВЕ/8211422, ВЕ/8211423, ВЕ/8211427, ВЕ/8211434, ВЕ/8211435, ВЕ/8211438, ВЕ/8211441, ВЕ/8211449, ВЕ/8211455, ВЕ/8500035, ВЕ/8500066, ВЕ/8500090-ВЕ/8500092, ВЕ/8500120, ВЕ/8500121, ВЕ/8211589, ВС/9076978, ВС/9076996, ВС/9077001, ВЕ/8500036, ВЕ/8211428-ВЕ/8211430, ВЕ/4965387-ВЕ/4965389, ВЕ/4965283, ВЕ/4965332, ВЕ/4965359, ВЕ/4965360, ВЕ/4965353, ВЕ/4977172, ВЕ/4977173, ВЕ/4977175, ВЕ/4996581, ВЕ/4965391, ВЕ/4967963, ВЕ/4996531, ВЕ/4996532, ВЕ/4996548, ВЕ/4996551, ВЕ/4996678, ВЕ/4996553, ВЕ/4996555, ВЕ/4996557-ВЕ/4996560, ВЕ/4996696, ВЕ/4996569, ВЕ/4996700.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 09.12.2010 р. по справі № Б 24/352-10 ТОВ «УЛЬТРАТЕХ» (код ЄДРПОУ 36877774; 52053, Дніпропетровська область, Дніпропетровський район, с. Шевченко, вул. Совхозна, б. 22) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Талан Ростислав Григорович, т. (056) 370-74-70, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158. Вимоги кредиторів приймаються в місячний строк з дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 09.12.2010 р. по справі № Б 38/316-10 ТОВ «МОНОЛИТБУДКОМПЛЕКТ» (код ЄДРПОУ 35740029; 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Фучика, буд. 30) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Талан Ростислав Григорович, т. (056) 370-74-70, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158. Вимоги кредиторів приймаються в місячний строк з дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 22.09.2010 року у справі № 31/124-2010 товариство з обмеженою відповідальністю «Регіональний побут» (82600, вул. Злуки, 7, м. Хирів Старосамбірського району Львівської області; код ЄДРПОУ 33505984) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Коваля Віталія Валерійовича (поштова адреса: 79034, м. Львів, вул. Листопадна, 11/25, ліцензія АБ №271741 від 17.03.2006 року).

Господарський суд Кіровоградської області

Ухвалою господарського суду Кіровоградської області (25022, Україна, м. Кіровоград, вул. В'ячеслава Чорновола, 29/32) від 21.10.2010 р. по справі № 2/73 порушено провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Агрофірма «Ульянівська» (28065, Кіровоградська область, Олександрійський район, с. Ульянівка, вул. Жовтнева, 5А, р/р 26001230199001 у відділені № 23 філії ВАТ КБ «Надра» Кіровоградського РУ, МФО 323624, ЄДРПОУ 30939756).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шевченка Віталія Євгеновича, ліцензія від 11.11.2009 р. АВ № 498968 (52551, Дніпропетровська область, Синельниківський район, с. Воронове, вулиця Комсомольська, 42).

Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ДП "Спеціальне конструкторське бюро"

повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляється прибудова до інженерного корпусу СКБ під розбирання ДП "Спеціальне конструкторське бюро", яка знаходиться за адресою: Донецька обл., м. Ясинувата, вул. Артема, 31, початкова ціна продажу - 310983,60грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 31098,36грн. З фіксованими умовами конкурсу, додатковою інформацією для покупців можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ЄДРПУ 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 23 календарних дні з дати публікації в газеті до 13.00 год. 13 січня 2011р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів з дати публікації інформації 21 січня 2011р. об 11.00 год. у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: 83001, м. Донецьк, пр - Комсомольський, 8 Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ДП "Спеціальне конструкторське бюро". Довідки за телефонами: 8 (062) 304-77-83, 304-37-21.

Заліщицький районний суд викликає 24 грудня 2010 року о 9 годині 00 хвилин за адресою: м. Заліщики, вул. Лисенка, 1, відповідача Матійчика Сергія Теодоровича, остання адреса проживання: м. Заліщики, вул. Шевченка, 1/1 Тернопільської області, в судове засідання у цивільній справі за позовом Бойцун Оксани Володимирівни до Матійчика Сергія Теодоровича про стягнення аліментів.

ЗАХІДНА УНІВЕРСАЛЬНА ТОВАРНА БІРЖА

інформує про продаж майна на простих (відкритих) торгах:

Продавець: Ліквідатор Гула Я. О., майно банкрута ФОП Іваненко М. В., а саме: закрите приміщення складу площею 539,9 кв. м. на 1-му та ІІ-му поверхах будівлі торгівельного комплексу літ. А'-2, що знаходиться за адресою: м. Донецьк, просп. Германа Титова, 8б, вартістю 6 280 000,00 грн.; нежиле приміщення, що знаходиться за адресою: Донецька обл., м. Маріуполь, просп. Металургів, 77, площею 589,30 кв. м. вартістю 4 573 000,00 грн.

Ціни вказані без ПДВ.

Торги проводяться щоденно (крім вихідних) починаючи з четвертого дня після даної публікації по мірі надходження заявок.

Організатор торгів — Західна універсальна товарна біржа.

Торги проводяться за адресою: м. Львів, вул. Ів. Франка, 9.

За детальною інформацією просимо звертатися в робочі дні з 10.00 по 17.00 год.

Тел-факс: (032) 225-54-96, (032) 225-56-83.

Господарський суд Кіровоградської області
(25022, м. Кіровоград, вул. В'ячеслава Чорновола, 29/32)

ухвалою від 28.09.2010 р. порушив провадження у справі № 2/66 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Барбарис і Ко» (код ЄДРПОУ 32744717, адреса: 28000, Кіровоградська область, м. Олександрія, вул. Червоного Козацтва, 120, р/р 26006301338685 в філії «Відділення ПАТ Промінвестбанк в м. Кіровоград», МФО 323301). Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Пашковського Андрія Анатолійовича, ліцензія АВ № 499050 від 15.12.2009 р. (28000, Кіровоградська область, м. Олександрія, вул. Героїв Сталінграда, 17, кв. 69). Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом 30 днів від дня публікації оголошення.

Ухвалою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 26.11.2010 р. порушено провадження по справі № Б-39/165-10 про визнання товариства з обмеженою відповідальністю «Торговий дім «ЗЖК» (код ЄДРПОУ 32028912) банкрутом в порядку ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Ухвалою господарського суду Харківської області від 06.12.2010 р. по справі № Б-39/165-10 про визнання боржника банкрутом, товариство з обмеженою відповідальністю «Торговий дім «ЗЖК» (код ЄДРПОУ 32028912, свідоцтво про державну реєстрацію: серія АОО, № 498155 від 17.05.2002 р., юридична адреса: 31102, м. Харків, вул. Достоєвського, 1, п/р) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено - товариство з обмеженою відповідальністю «Курязький завод силікатних виробів» (код ЄДРПОУ 32446368, свідоцтво про державну реєстрацію: серія АОО № 162409 від 19.05.2005 р., юридична та поштова адреса: 62370, Харківська обл., Дергачівський район, смт. Солоницівка, вул. Бєлгородська, б. 2-а).

Заяви кредиторів з вимогою до боржника приймаються ліквідатором протягом місяця від дня публікації за адресою: 61102, м. Харків, вул. Достоєвського, 1.

Господарський суд Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе,7) визнав банкрутами та відкрив ліквідаційні процедури стосовно:

Закритого акціонерного товариства «Торговий дім «Соколівський цукор»», код ЄДРПОУ 31502232 (24634, Вінницька область, Крижопільський р-н, с. Соколівка, вул. Службова, 1, р/р 26056055305387, ВФ КБ «Приватбанк» м. Вінниця, МФО 302689), постанова по справі № 15/89-10 від 30.11.2010;

Відкритого акціонерного товариства «Тульчинський хлібокомбінат», код ЄДРПОУ 00375668 (23600, м. Тульчин, Вінницької області, вул. Леніна, 166), постанова по справі № 15/68-10 від 09.12.2010.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Слободяна Василя Миколайовича, 21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 23, Ліцензія АВ № 499110 від 29.12.2009 року, тел.: 0-432-67-33-64.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Вища кваліфікаційна комісія суддів України відповідно до підпункту 2 пункту 3 статті 74, пункту 1 статті 76 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання кандидатів на посаду судді безстроково:

Зеленіної Наталії Іванівни, Шкурдової Людмили Миколаївни на посаду судді господарського суду міста Києва;

Пасічник Світлани Сергіївни, Зарудяної Людмили Олегівни, Котік Тетяни Станіславівни на посаду судді Житомирського апеляційного адміністративного суду;

Колодій Наталії Анатоліївни на посаду судді господарського суду Запорізької області; Брагіної Ярослави Василівни на посаду судді господарського суду Одеської області;

Костіва Олександра Зіновійовича на посаду судді апеляційного суду Тернопільської області;

Матвєєвої Вікторії Вікторівни на посаду судді Луганського окружного адміністративного суду.

Постановою господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) від 23.11.10 р. по справі № 10/199-09 визнано банкрутом приватне сільськогосподарське підприємство «Ранок» (24400, Вінницька обл., м. Бершадь, вул. Пархоменка, 22, код ЄДРПОУ 30487067).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Болховітіна В. М. (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 2, к. 416), ліцензія АВ № 158383 від 06.11.06 р.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 14.12.2010 р. по справі № Б38/321-10 ТОВ «Віват Україна ЛТД» (код ЄДРПОУ 35448263) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Рак Ігоря Степановича, ад.: Дніпропетровська обл., с. Башмачка, вул. Кірова, буд. № 56, кв. № 2. Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Леніна, буд. 8/10, кімната 218.

Ухвалою господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8 під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 08.09.10 по справі № Б-27/230-10 СПДФО Асанов Б. А. (код 1919021134, Харківська обл., м. Первомайський, 1/2 м-н, б. 30, кв. 4) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатор - арбітражний керуючий Струтинський А. В. (ліц. АВ № 499001 від 17.11.09, 64100, Харківська обл., м. Первомайський, 4 м-н, б. 15, кв. 97). Утрачені оригінали установчих документів вважати недійсними. Заяви з вимогами приймаються протягом місяця від публікації.

Постановою господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 23.11.2010 р. по справі № 2/54/10 Миколаївську обласну організацію політичної партії «Наша Україна» (ЄДРПОУ 33627219, юр. адреса: 54001, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 31-Б/4) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Карпова Валерія Володимировича (ліцензія серії АВ № 397363 від 15.12.2008 р., адреса: 54024, м. Миколаїв, а/с 18).

Ухвалою господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8 під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 05.08.10 по справі № Б-27/196-10 НВФ "Мокар" (код 21230572, Харківська обл., м. Лозова, 1 м-н, б. 23, кв. 68) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Утрачені печатки, штампи, оригінали установчих документів вважати недійсними. Ліквідатор - арбітражний керуючий Струтинський А. В. (ліц. АВ № 499001 від 17.11.09). Заяви з вимогами протягом місяця надсилати за адресою: 64100, Харківська обл., м. Первомайський, 4 м-н, б. 15, кв. 97.

СПОРТ

№ 241 (4991) ВІВТОРОК, 21 ГРУДНЯ 2010

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, туман, місцями невеликі опади, уночі у вигляді мокрого снігу. На дорогах ожеледиця. Вітер південно–західний, 5—10 м/с. Температура вночі 1—6° морозу, удень від 3° морозу до 2° тепла; у південних областях уночі 1—6° тепла, вдень 3—8°; у Криму вночі 4—9°, вдень 10—15° тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 21 ГРУДНЯ

1375. Помер італійський письменник Джованні Боккаччо. Найвизначніший твір — «Декамерон». **1891.** У США, в м. Спрінгфілд, відбувся перший в історії баскетбольний матч. **1905.** Народився Олексій Стаханов, новатор вуглевидобутку. **1920.** Декрет Раднаркому РРФСР «Про використання курортів Криму для лікування трудящих». **1930.** Помер Степан Томашівський, історик та громадський діяч, один з організаторів стрілецького руху в Західній Україні. **1965.** Генеральна Асамблея ООН ухвалила Конвенцію про ліквідацію всіх форм расової дискримінації.

Олімпійська кругла дата

Минулої п'ятниці Президент України Віктор Янукович зустрівся із президентом Міжнародного Олімпійського Комітету Жаком Рогге (на знімку) та президентом Європейських Олімпійських Комітетів Патріком Хіккі, котрі прибули на запрошення НОК до Києва для участі в урочистостях з нагоди 20–річчя Національного олімпійського комітету України.

Провідні діячі світового спорту та Олімпійського руху — члени МОК, президенти національних олімпійських комітетів, президенти міжнародних федерацій з олімпійських видів спорту з понад 20 країн — обговорили з главою нашої держави перспективи розвитку спорту й олімпізму в Україні.

У ході зустрічі Віктор Янукович також представив почесним гостям плани України щодо проведення у 2022 році зимових Олімпійських ігор, а віце-прем'єр-міністр Борис Колесніков презентував місто Львів як потенційну Олімпійську столицю.

На завершення зустрічі Президент України нагородив «за значний особистий внесок у розвиток і популяризацію олімпійського руху в Україні» Жака Рогге орденом «За заслуги» I ступеня, а Патріка Хіккі — орденом «За заслуги» III ступеня.

Фото з архіву «Голосу України».

До Києва, мов на екскурсію...

Футбол. Вице-президент стамбульського «Бешикташа» Сердал Адалі розповів про свої сподівання стосовно наступних зустрічей із київським «Динамо» в лютому. «З-поміж 32 команд, котрі вийшли до 1/16 фіналу Ліги Європи, немає великої різниці, — вважає він. — «Динамо», звичайно, — дуже хороша команда, напрочуд сильний опонент. Але це не означає, що «Бешикташ» не зможе її пройти. Наші футболісти повинні показати все, на що здатні, ще в першому матчі, вдома. Щоб до Києва вирушити вже як на екскурсію».

До речі, нині «Бешикташ» очолює добре знайомий в Україні по роботі в донецькому «Шахтарі» німець Бернд Шустер. Це буде не перше побачення цих клубів. Доля їх звела в 1/4 фіналу розіграшу Кубка європейських чемпіонів-1986/1987. У Стамбулі (14 березня 1987 року) кияни розгромили господарів — 5:0. М'ячі тоді забили: Бєланов, 18, Блохін, 40, 53, Євтушенко, 49, 64. Потім у Києві перемогу знову святкували динамівці — 2:0. Відзначилися: Блохін, 50, Євтушенко, 70.

Потім у 1/16 розіграшу Кубка УЄФА 2002/2003 сильнішим виявився «Бешикташ», котрий тоді тренував Мірча Луческу. 28 листопада 2002 року на клубному стадіоні «орлів» господарі виграли — 3:1 (Панку, 30, Роналдо, 73, Нума, 82 — Діого Рінкон, 29). У Києві (12 грудня) суперники розійшлися миром — 0:0.

«Бешикташ» — 13-разовий чемпіон Туреччини, володар багатьох національних призів. Грає на стадіоні «Іноню» (вміщує 32 145 глядачів). Це клубне гніздо, котре нависає над Босфором, справедливо називають пеклом. Уболівальники там надто гарячі. У цьому, як уже згадувалося, переконалися і динамівці, і футболісти молодіжної збірної України.

У поточному чемпіонаті країни «орли» поки йдуть на п'ятому місці. Позавчора вони вдома в завершальному матчі першого кола зіграли внічию з клубом «Газіантепспор» — 1:1 (Кутікі, 65 — Адін, 60). Господарі виступали в такому складі: Гонен, Койбаші, Тораман, Феррарі, Фінк, Куарежма, Гілберт, Табата, Ауреліо, Нобре, Кутікі.

Планують три збори

Донецький «Шахтар» до весняних матчів у Лізі чемпіонів проведе три збори, де намагатиметься підготуватися до ігор із «Ромою». Про це повідомив тренер чемпіонів України Мірча Луческу.

— Поки можу сказати про підготовку «Шахтаря» тільки в загальних рисах, — сказав він. — Перший збір проведемо в Об'єднаних Арабських Еміратах, другий — в Іспанії, можливо, буде і третій, в Туреччині. Для нас особливо важливо точно визначитися зі спарингами: і з кількістю, і з силою суперників.

На думку пана Луческу, вдалий підбір спаринг-партнерів допоможе «Шахтареві» нівелювати перевагу в ігровій практиці, яка буде у «Роми» в 1/8 фіналу Ліги Чемпіонів. У Римі «Рома» та «Шахтар» зіграють 16 лютого. Про це повідомив офіційний сайт УЄФА. Матч у відповідь на «Донбас Арені» відбудеться 8 березня.

У чемпіонаті італійської серії А «Рома» йде п'ятою. В останньому турі на виїзді вона виграла у «Мілана» — 1:0 (Боррьєлло, 69). «Рома»: Доні, Бурдіссо, Жуан, Мексес, Ріїсе, Де Россі, Брігі, Сімпліціо, Адріано (Розі, 88), Боррьєлло (Окака, 90), Менез (Род. Таддеї, 81).

Гра, котра породжує сумніви

Хокей. Бровари. Єврочеллендж. Турнір національних збірних. 17 грудня. Україна — Польща. 3:2 (1:1, 1:0, 1:1). Казахстан — Румунія. 2:3 (0:2, 0:1, 2:0). 18 грудня. Румунія — Польща. 1:3 (0:0, 1:1, 0:2). Україна — Казахстан. 4:7 (1:2, 1:4, 2:1). 1. Казахстан — 6 очок; 2. Україна — 6; 3. Польща — 3; 4. Румунія — 0.

Друге місце в домашньому турнірі — результат, м'яко кажучи, посередній. Збірна України демонструє гру явно низького рівня, навіть у поєдинках з далеко не грандами світового хокею. То, можливо, український хокей уже вичерпав свої можливості, і це — наш справжній рівень? Важко повірити, що українська команда під орудою нового наставника, канадського фахівця Дейва Льюїса, зможе виконати наступного квітня завдання вийти до елітного класу. Хоч, як відомо, чемпіонат світу в першому дивізіоні й відбудеться у Києві. Але і вдома, як засвідчив турнір у Броварах, стіни не завжди допомагають.

На знімку: гонитва українців за казахами виявилася даремною.

Фото Павла КУБАНОВА.

Вісті звідусіль

Хокей на траві. Українська національна жіноча збірна з індорхокею (зальний варіант хокею на траві) отримала суперників на Чемпіонат світу—2011, котрий відбудеться в Познані (Польща) 8—13 лютого.

У групі А наша команда змагатиметься з національними збірними Нідерландів, Італії, Австрії, Аргентини та Казахстану. **У групі В** зустрінуться команди Німеччини, Білорусі, Австралії, Польщі, Намібії та Уругваю.

На минулому чемпіонаті світу, котрий відбувався 2007 року в Австрії, українки були четвертими. А на цьогорічному чемпіонаті Європи українська збірна виграла «золото».

Біатлон. Союз біатлоністів Росії дозволив росіянці з Пермі Наталії Бурдизі виступати за збірну України вже в 2011 році. Цікаво, що Бурдига двічі зверталася до президента Союзу біатлоністів Росії Михайла Прохорова із проханням відпустити її до збірної України. Але перший раз їй відмовили, і це означало, що 27-річна спортсменка буде змушена пропустити два роки через дискваліфікацію. Але із другої спроби росіяни дозволили Бурдизі змінити громадянство без дискваліфікації.

Футбол. Бразильський нападник Андре ще може заграти в київському «Динамо». Так вважає президент клубу Ігор Суркіс. «Сподіваюся, що Андре адаптується у команді, — сказав динамівський керівник. — Хлопець він, безумовно, талановитий. Гадаю, що Андре набере потрібні фізичні кондиції, підсилить нашу лінію нападу й покаже таку саму результативність, як і в Бразилії. Поки не поспішав би звинувачувати клубну селекційну службу в його купівлі».

Турнірна хроніка

Плавання. Дубаї (ОАЕ). Чемпіонат світу на «короткій» воді. 50 м, баттерфляй. 1. Альберт Субірац (Венесуела) — 23,40; **2. Андрій Говоров (Україна) — 22,43 (рекорд України);** 3. Штеффен Дайблер (Німеччина) — 22,44.

Біатлон. Поклюка (Словенія). Кубок світу. Третій етап. Мікст, 2 х 6 + 2 х 7,5 км. 1. Швеція 1:17.52, 0 (0+10); **2. Україна (Олена Підгрушна, Віта Семеренко, Сергій Семенов, Сергій Седнєв) — + 0,3 (0+7);** 3. Франція — +1,3 (0+10).

Шахи. Варшава (Польща). Чемпіонат Європи з бліцу. У змаганні взяло участь 349 шахістів з 25 країн, серед них 34 українці. Турнір проводився за швейцарською системою в 13 турів з двох партій. Українські зірки Василь Іванчук та Руслан Пономарьов стали відповідно срібним та бронзовим призерами. Чемпіонське звання здобув французький гросмейстер Максим Вашье-Лаграв з результатом 22 очки з 26. У Василя Іванчука — 20 очок, у Руслана Пономарьова — 19,5 очка.

Футбол. Абу-Дабі (ОАЕ). Чемпіонат світу серед клубів. 18 грудня. **Матч за 3 місце.** «Інтернасьонал» (Бразилія) — «Соннам Ільва Чунма» (Корея). 4:2 . **Фінал.** «Мазембе» (Демократична республіка Конго) — «Інтер» (Італія). 0:3. Голи: Пандєв, 13, Ето'О, 17, Б'яб'яні, 85.

Баскетбол. Чемпіонат країни. Суперліга. «Ферро-ЗНТУ» (Запоріжжя) — «Будівельник» (Київ). 65:82 (15:19, 13:16, 21:22, 16:25). «Одеса» — «Донецьк». 76:93 (15:24, 22:22, 18:24, 21:23). «Хімік» (Южний) — «Азовмаш» (Маріуполь). 95:100 (26:19, 16:24, 24:24, 29:33). «Кривбасбаскет» (Кривий Ріг) — «Дніпро» (Дніпропетровськ). 82:81 (21:11, 18:27, 17:21, 26:22). «Говерла» (Івано-Франківськ) — «Миколаїв» 88:78 (23:17, 18:20, 25:20, 22:21).

Бокс. Майямі (США). Претендентський поєдинок. Кубинець Одланьєр Соліс (17-0, 12 КО) переміг американця Рея Остина (28-5-4, 18 КО) і став обов'язковим претендентом на чемпіонський пояс WBC у суперважкій категорії, котрий належить українцеві Віталію Кличку.

Протягом усього бою Соліс домінував над суперником завдяки гарній техніці та швидкості рук. У десятому раунді кубинцю вдалося потрясти Остина, й той, щоб урятувати положення, почав клінчувати. Рефері заходився їх розводити, й пролунав гонг про закінчення раунду. Однак Остін завдав удару в голову Соліса. Цього вистачило для рефері в рингі, щоб дискваліфікувати Остіна і присудити перемогу Солісу. Отже, наступного року обов'язковим претендентом на чемпіонський пояс WBC, котрий належить українцеві Віталію Кличку, буде саме кубинець Соліс.

Сторінку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Над номером працювали: Іван ІЛЛЯШ, Тетяна УВЄРОВА, Ольга ВАУЛІНА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2010 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15

Зам. 18698

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

